

Nakladatelství

ARGO

Ediční plán 2017
jaro/léto

OB SAH

<i>Slovo nakladatele</i>	3
Nejočekávanější tituly JARO/LÉTO 2017	4
Beletrie mimo edice	22
Česká beletrie	60
Česká poezie	63
AAA – Edice angloamerických autorů	64
AAB – Edice angloamerických básníků	68
Překladová poezie mimo edice	70
Publicistika	71
Životopisy	72
Thrillery a detektivky	74
Romány nejen pro ženy	78
Sci-fi a fantasy	80
Komiks	96
Literatura pro děti a mládež	102
Odborná a populárně naučná literatura	110
Populárně naučná literatura mimo edice	111
Jóga	116
Edice Rodičovství	118
Odborná literatura mimo edice	119
Edice Specula	121
Edice Aliter	122
Edice Zip	124
Historická literatura	125
Historie mimo edice	126
Edice Ecce homo	127
Edice Každodenní život	128
Edice Historické myšlení	130
Edice Memoria medii aevi – Paměť středověku	132
<i>Abecední seznam autorů</i>	135

” Slovo nakladatele

Práce na edičním plánu v Argu vlastně nikdy neustává. V okamžiku, kdy se podaří uspořádat jeden, je čas na další. A zde je, další ediční plán, opět o něco silnější než ten předchozí. Víme, že jím listujete rádi a se zájmem. A děkujeme za to.

Svět knihy 2017 letos navštěvují dva naši zahraniční autoři Tuomas Kyrö a Alan Meškovič. Pokud vám přijde, že nám letos spisovatelů přijede málo, nenechte se mýlit. O mnoho silnější sestava letos totiž míří na Coulours of Ostrava, kde již podruhé na Meltingpotu připravuje Argo literární sekci. Z domácích autorů můžeme jmenovat Miroslava Pecha, Pavla Renčína, Tomáše Baldýnského a Alenu Wagnerovou, představovat nemusíme Zbigniewa Czendlika a Markétu Zahradníkovou, kteří si letos z Magnesie Litery odnesli Cenu čtenářů. Ze Slovenska přijede Josef Karika.

Do Ostravy se chystá také celá řada autorů ze vzdálenějších destinací. Opět v Česku přivítáme finskou spisovatelku Katju Kettu, těšit se můžete na autora Řek Londýna Bena Aaronovitcha. Přijede Pajtim Statovci (Kosovo), Fred Dewilde (Francie), Lavie Tidhar (Izrael), Tony Samuelsson (Švédsko). Program bude skutečně nabitý a z Ostravy se stává centrum literárního dění, kde představíme ty nejzajímavější knižní novinky.

Dalšími významnými a netrpělivě očekávanými hosty budou na konci května německý spisovatel Ralf Rothmann a v polovině června francouzská autorka marockého původu, Leila Slimani, která za svou knihu Něžná píseň obdržela Goncourtovu cenu za nejlepší román roku 2016.

Všechny tyto plány jsou skvělým důkazem skutečnosti, že vás zajímají naše tituly, kterých – jak se radujeme i obáváme – bude v letošním roce více než dvě stě. Argo letos slaví 25. narozeniny a dvě stovky knih, které pro vás vydáme, budou důstojnou oslavou.

Vaše Argo

LAURENT BINET

Laurent Binet (* 1972 v Paříži) vystudoval francouzskou literaturu a původně působil jako pedagog – mimo jiné i na vojenské akademii v Košicích. Jako spisovatel debutoval v roce 2000 surrealismem inspirovanou knihou *Silné a slabé stránky našich sliznic*. Do širokého čtenářského povědomí se zapsal v roce 2010, kdy v nakladatelství Grasset vyšel jeho román *HHhH*, oceněný brzy poté Goncourtovou cenou za nejlepší románovou prvotinu. Osobitý pohled na pozadí atentátu na Reinharda Heydricha si získal velkou čtenářskou přízeň i v českém vydání a v červnu 2017 přichází do českých kin stejnojmenný film s hvězdným obsazením. Práci na dalším románu přerušil, aby nahlédl do zákulisí prezidentské kampaně François Hollande. Svě zážitky posléze zúročil v kronice této prezidentské volby, která pod názvem *Nic nejde, jak by mělo* vyšla v roce 2012. O tři roky později se jeho čtenáři konečně dočkali dalšího románu, kritikou i čtenáři oceňované *Sedmé funkce jazyka*, která se vrací do Francie začátku osmdesátých let, formou konspiračního thrilleru líčí události kolem smrti věhlasného sémiologa Rolanda Barthesa a groteskním způsobem si pohrává s okolnostmi prezidentského souboje mezi Françoisem Mitterrandem a Valéryem Giscardem d'Estaing. **Za tento příběh ze světa elitních filozofů a lingvistů, komunistických tajných služeb, tajných intelektuálních bratrstev a otrávených deštníků získal Laurent Binet několik literárních cen.**

Již vyšlo:
HHhH

Sedmá funkce jazyka

Přeložila Michala Marková

Druhý román autora pozoruhodné knihy *HHhH* se opět pohybuje v historických kulisách, ale tentokrát jde o minulost o něco méně vzdálenou – o osmdesátá léta dvacátého století – a o radikální změnu žánru: Laurent Binet se místo historického románu pouští do vod postmoderny, krimirománu a konspiračního thrilleru. Historické události už nerekonstruuje do co nejpřesnějších detailů, nýbrž je coby výchozí materiál mistrně a hravě mísí s fikcí.

Je 25. února 1980 a v jedné pařížské ulici srazila dodávka chodce. Šlo by zřejmě o tragickou, leč ničím výjimečnou událost, nebýt toho, že oním chodcem byl světově známý francouzský sémiolog Roland Barthes a že se právě vracel z oběda s prezidentským kandidátem Françoisem Mitterrandem.

” Ukázka:

Simon projíždí všechny křižovatky na červenou a troubí, nepřetržitě a tak usilovně, až by jeden řekl, že desátým obvodem zní siréna jako před náletem nebo první středu v měsíci, a těsně za ním se jako stíhačka, která zaznamenala nepřátelský letoun, řítí černý citroën DS. Simon ťukne do jakéhosi Peugeotu 505, odrazí se od dodávky, smykem vjede na chodník, jen tak tak se vyhne pár chodcům a vjede na náměstí Republiky. Désko se za ním proplétá mezi překážkami jako had. Simon kličkuje mezi auty, vyhýbá se chodcům a řve na Hameda: „Ten text! Řekni mi ten text!“, jenže Hamed se nemůže soustředit, křečovitě svírá držadlo nad okénkem a nevydává ani hlásku.

Simon objíždí náměstí a zuřivě přemýšlí. Netuší, kde jsou v téhle čtvrti policejní stanice, ale vzpomíná si, že tu byl kdysi čtrnáctého července na hasičském bále v kasárnách u Bastily, v Marais, a tak prudce odbočí na bulvár Filles-du-Calvaire a zařve na Hameda: „O čem to je? Jak se to jmenuje?“ A sinálý Hamed zřetelně vysloví: „Sedmá funkce jazyka.“ Ale než stačí začít odříkávat, dostane se désko na úroveň renaultu, na straně spolujezdce se otevře okénko, Simon zahlédne kníratého chlapíka, který na něj míří pistolí, v posledním zlomku vteřiny před výstřelem ze všech sil zabrzdí a désko je předjede, jenže zezadu do nich narazí čísi Peugeot 404 a síla nárazu odmrští renaulta znovu na úroveň déeska, a tak Simon strhne volant doleva a vyšle désko směrem k proudu aut v opačném směru, ale citroën jako zá-

zrakem mine modré fuego, které se sem blíží z protisměru, u Zimního cirkusu odbočí do vedlejší ulice a zmizí v ulici Amelot, která je rovnoběžná s Beaumarchaisovým bulvarem, navazujícím na Filles-du-Calvaire.

Simon a Hamed mají dojem, že se tímto svých pronásledovatelů zbavili, Simon dál míří k Bastile, jelikož nehodlá zabloudit v uličkách Marais, Hamed začne mechanicky odříkávat:

„Existuje jazyková funkce, která uniká jednotlivým neodlučným činitelům slovní komunikace... a která je jistým způsobem všechny zahrnuje. Tuto funkci nazvěme...“, a přesně v tomto místě se désko vynoří z jedné z kolmých ulic, z boku vrazí do renaulta a ten za ocelového rachotu a řinčení skla narazí do stromu.

Než se Simon a Hamed stačí vzpamatovat, z kouřícího citroënu se vynoří kníratý muž s pistolí a deštníkem, doběhne k renaultu a vyrvе plandající dvířka u spolujezdce. Namíří Hamedovi přímo do tváře a stiskne spoušť, ale nestane se nic, zbraň se zasekla, zkusí to znovu, cvak, cvak, nejde to, a tak uchopí zavřený deštník jako kopl a chystá se ho Hamedovi vrazit do žeber, jenže Hamed ránu vykryje paží a odvrátí hrot k rameni, bolestí ostře vykřikne, strach je vystřídán němým vztekem, jediným pohybem vyrvе deštník kníračovi z rukou a rozepte si bezpečnostní pás, vrhne se na útočníka a bodne ho deštníkem přímo do hrudi.

To už se druhý knírač k autu blíží ze strany řidiče. Simon je při vědomí a snaží se z auta dostat ven, jenže dvířka se zasekla, je zaklíněný v kabině, a když na něj druhý muž namíří, Simona ochromí hrůza, dívá se do té černé díry, odkud se má vynořit střela a prorazit mu lebku, a stihne si jen odrecitovat Baudelairovo „blesk světla, potom noc“, když se vzduch roztrhne rykem motoru, modré fuego nabere kníratého muže, ten proletí vzduchem a rozplácne se na chodníku. Z fuga vystoupí dva Japonci.

” „Strukturalistická groteska, *Da Vinciho kód* podle Ferdinanda de Saussure.“

Le Point

„Román na pomezí odborného pojednání a praštěného Tarantinova bijáku.“

La Libre Belgique

LEILA SLIMANI

Leila Slimani (* 1981) se narodila a vyrůstala v marockém Rabatu v zámožné rodině, otec pracoval jako bankéř a matka byla jednou z prvních lékařek v Maroku. Leila po maturitě na Francouzském lyceu v Rabatu odjela studovat do Francie. Vystudovala Institut politologických studií v Paříži, chvíli se pokoušela prosadit i jako herečka. Roku 2008 začala pracovat v redakci týdeníku *Jeune*

Afrique, kde psala o oblasti severní Afriky. Od roku 2012 pokračuje v práci pro časopis jen externě, naplno se věnuje psaní. Její první román *V lidožroutově zahradě* (chystáme) vzbudil velkou odezvu u literárních kritiků, někteří o něm psali jako o „šokující verzi *Paní Bovaryové* naší doby“. Za svou druhou knihu *Něžná píseň* obdržela v roce 2016 Goncourtovu cenu za nejlepší román.

Photo Catherine Hélie © Editions Gallimard.

Něžná píseň

Přeložila Sára Vybíralová

Najmout si pro své dvě malé děti stálou chůvu je pro skromnou pařížskou domácnost Myriam a Paula finančně takřka neúnosné. Je to však jediná možnost, jak Myriam umožnit to, co potřebuje stejně jako vzduch a vodu: prosadit se v náročné profesi advokátky. Po počátečním ostychu a zdráhání mladí manželé zjišťují, že chůva Louise převrátila jejich život naruby. Totiž teprve tato hypervýkonná, pečující, vždy dokonalá hospodyňka dokázala v jejich bytě vytvořit opravdový domov – nejen pro jejich děti, ale i pro ně samotné. Postupem času však prohlubující se vzájemná závislost chytí trojici do pastí. Pokus o únik z ní vyústí v drama.

V románu ověnčeném Goncourtovou cenou 2016 Leila Slimani prostřednictvím subtilní psychologické drobnokresby podává zprávu o každodenních dilematech střední třídy, která není chudá, ale ani bohatá.

” Ukázka:

Posadí se na trávu, aby si udělali piknik, a Mila se Louise směje za její strach z velkých pávů, kteří se procházejí několik metrů od nich. Chůva s sebou vzala starou vlněnou deku, kterou Myriam nechala ležet zmuchlanou pod postelí a ona ji vyprala a vyspravila. Všichni tři usnou v trávě. Když se Louise probudí, Adam se k ní tiskne. Je jí zima, děti z ní musely stáhnout přikrývku. Otočí se a Mila nikde. Volá ji. Rozkřičí se. Lidé se otáčejí. Někdo se zeptá: „Je všechno v pořádku? Nepotřebuješ pomoc?“ Louise neodpoví. „Milo, Milo!“ ječí a pobíhá po parku s Adamem v náručí. Oběhne atrakce, padá kolem stánku, kde se střílí ze vzduchovky. Do očí se jí derou slzy, má chuť s kolemjdoucímizatřást, strkat do lidí, kteří se tu tlačí a své děti drží hezky pevně za ruku. Vrací se zpátky směrem k minizoo. Brada se jí chvěje tolik, že už ani nedokáže holčičku volat. Hlava se jí může rozskočit bolestí a cítí, jak se jí podlamují kolena. Ještě chvíli a skácí se a už se nezvedne, oněmělá a naprosto bezradná.

A pak ji spatří na konci aleje. Mila sedí na lavičce a jí zmrzlinu, sklání se k ní nějaká paní. Louise se k dítěti vrhne: „Milo! Ty ses snad úplně zbláznila! Co tě to popadlo, že jsi takhle odešla?“ Cizí, asi šedesátiletá paní k sobě holčičku přivine. „Tohle je skandální! Kde jste byla? Jak to, že jste ji nechala samotnou? Mohla bych si té malé říct o telefonní číslo na rodiče. Počítám, že by nebyli rádi.“

Ale Mile se z objetí cizí paní vymaní. Odstrčí ji a zle se na ni zamračí. Pak se vrhne k Louise a obejmě jí nohy. Chůva se k ní skloní a zvedne ji. Líbá ji na ledový krk, hladí ji po vlasech. Dívá se do bledého dětského obličejku a odprošuje ji za svou nedbalost. „Miláčku, andílku, kočička.“ Laská ji, pusinkuje, drží ji dlouze v objetí.

Když stará paní vidí, jak je dítě v náručí té drobné světlovlasé ženy spokojené, uklidní se. Neví už, co říct. Dívá se na ně a vyčítavě kroutí hlavou. Jistě doufala, že vyvolá skandál. Bylo by to malé povyražení. Měla by co vyprávět, kdyby se chůva rozhněvala, kdyby musela volat rodičům, padla by varování a pak se přikročilo k plnění hrozeb. Nakonec se paní zvedne z lavičky a se slovy „no, tak si příště dejte lepší pozor,“ odchází.

Louise se dívá za mizející starou paní, která se dvakrát nebo třikrát otočí. Vděčně se na ni usmívá. Jak se shrbená postava vzdaluje, tiskne Louise Milu k sobě stále silněji. Mačká holčičku tolik, až jí dítě prosí: „Nech toho, Louise, dusíš mě.“ Holčička se snaží z objetí vyprostit, šije sebou a kope, ale chůva ji drží pevně. Přitiskne rty k Milinu uchu a klidným, ledovým hlasem vysloví: „Už nikdy neutíkej, slyšíš? Chceš, aby tě někdo ukradl? Nějaký zlý pán? To se ti stane příště. Pak už pro tebe nikdo nepřijde, aťsi budeš brečet a řvát, jak chceš. A víš, co s tebou udělá? Ne? Nevíš? Unese tě, schová tě, nechá si tě jenom sám pro sebe a ty už nikdy neuvidíš mámu s tátou.“ Louise se ji chystá položit na zem, když tu pocítí pronikavou bolest v rameni. Vykřikne a pokusí se holčičku, která ji hryže až do krve, odstrčit. Miliny zuby pronikají masem, trhají ho, dítě jí zůstává viset na paži jako vzteklé zvíře.

Toho večera Louise Myriam nepoví o útěku ani o kousnutí. Také Mila mlčí, aniž jí to chůva nařídila nebo jí hrozila. Od nynějška Louise i Mila na tu druhou něco vědí. Cítí se tím tajemstvím spojené jako nikdy předtím.

DONNA TARTTOVÁ

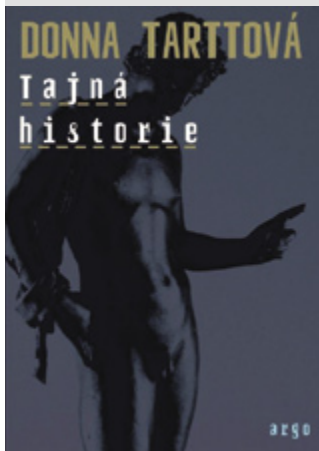
Donna Tarttová (* 1963) patří k nejuznávanějším americkým autorům současnosti, přestože napsala zatím jen tři romány, *Tajná historie* (The Secret History, 1992), *Malý kamarád* (The Little Friend, 2002) a *Stehlík* (The Goldfinch, 2013). Její psaní charakterizuje vypravěčská poctivost, myšlenková hloubka a neuspěchaná prokomponovanost – ne náhodou vznikl každý z jejích románů dlouhá léta. Za své dílo obdržela Donna Tarttová řadu ocenění, včetně nejprestižnější Pulitzerovy ceny. Její knihy byly přeloženy do jednatřiceti světových jazyků.

Tajná historie

Přeložila Klára Kolínská

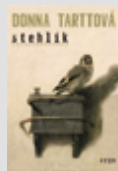
První román Donny Tarttové *Tajná historie* se hned po svém vydání v roce 1992 stal vysoce hodnoceným a hojně diskutovaným bestsellerem, popisovaným jako „současná klasika“, „geniální“, „dechberoucí“ příběh, „tak neodolatelně svůdný, že jeho četba vyvolává pocity téměř provinilého potěšení“. Předznamenal tak autorčinu mimořádně úspěšnou literární kariéru, oceněnou mnoha významnými trofejemi; za svůj poslední román *Stehlík* z roku 2014 Tarttová získala Pulitzerovu cenu, jednu z nejprestižnějších poct v literárním světě.

Příběh, podávaný v retrospektivě formou zповědi či přiznání jednoho z jeho aktérů, vypráví o podivném setkání skupiny šesti zvláštních, na první pohled excentrických studentů klasické řečtiny na malé, odlehlé univerzitě kdesi v Nové Anglii; pod vlivem záhadného, charismatického profesora si vytvoří jakýsi elitní klub a svůj vlastní, izolovaný intelektuální svět, v němž objevují nové způsoby uvažování o podstatě krásy, pravdy a tvořivosti – ale i hrůzy, vášně a zločinu. Jejich zvrhlý experiment zkoumající tajemství bakchantského rituálu – evokující Nietzscheho srovnání dionýsovského a apollónského principu – se dle očekávání zvrhne ve strašlivou tragédii a v sérii morálně rozkladných činů, které zničí jejich charaktery a následně i životy.

Již vyšlo:

Stehlík,
Malý kamarád

” Ukázka:

Sníh na horách roztával a Bunny už byl mrtvý několik týdnů, než jsme si uvědomili celou vážnost naší situace. Byl mrtvý deset dní, než ho našli, víte. Bylo to jedno z nejrozsáhlejších policejních pátrání v historii Vermontu – zapojila se do něj jízdní policie, FBI, dokonce i vojenská helikoptéra. Škola byla zavřená, továrna na barviva v Hampdenu byla taky zavřená, na místo se sjížděl kdekdo z New Hampshiru, severní části státu New York, dokonce až z Bostonu. Je těžké uvěřit, že by Henryho jednoduchý plán mohl tak perfektně klapnout, a to i navzdory těm nečekaným a nepředvídaným okolnostem. Neměli jsme v úmyslu schovat tělo někde, kde by ho nikdo nenašel. Vlastně jsme ho neschovali vůbec, ale prostě jsme ho nechali ležet tam, kam dopadlo, v naději, že na něj brzy náhodou narazí nějaký nešťastný kolemjdoucí ještě dřív, než ho někdo začne pohřešovat. Tenhle příběh se vyprávěl dobře a snadno; uvolněné kameny, tělo na dně rokle s čistě zlomeným vazem a stopy nohou v blátě směřující dolů ze svahu. Dalo se to vykládat jako nehoda turisty, nic víc, nic méně, a u toho mohlo zůstat, u tichých slz a skromného pohřbu, nebýt toho, že tu noc začalo sněžit. Sníh přikryl tělo beze stopy a po deseti dnech, když konečně přišla obleva, tak jízdní policie, FBI a dobrovolníci z města pochopili, že celou dobu chodili kolem něj, až byl sníh na místě, kde ležel, udusaný jako mlat.

Je těžké uvěřit, že všechn ten rozruch se odehrával kvůli činu, za který jsem byl částečně zodpovědný, a ještě těžší je uvěřit, že jsem se mohl pohybovat přímo uprostřed dění – před televizními kamerami, mezi uniformami, mezi houfy dobrovolníků roztroušených po svazích Mount Cataract jako mravenci v cukřence –, aniž bych vzbudil sebemenší podezření. Ale být uprostřed dění byla jedna věc, kdežto odejít odtamtud se

bohužel ukázalo jako daleko větší problém, a přestože jsem si kdysi myslel, že jsem tu roklí a to dávné dubnové odpoledne nechal navždycky za sebou, teď už si tím tak jistý nejsem. Pátrání bylo ukončeno a život kolem mě se zase uklidnil. Uvědomil jsem si, že i když jsem si celé roky představoval, že jsem někde jinde, ve skutečnosti jsem byl pořád tam: nahoře na svahu, u blátivých stop v čerstvé trávě, kde se nad třepetajícími kvítky jabloní stahují tmavá mračna a ve vzduchu je cítit první závan chladu ohlašující, že v noci začne sněžit. Co tady děláte, zeptal se Bunny překvapeně, když nás čtyři tam nahoře objevil. No, hledáme čerstvý kapradí, odpověděl mu Henry. A když jsme tam pak chvíli postáli v lesním podrostu a šepetem se domluvili, co dál – poslední pohled na tělo a poslední rozhlédnutí kolem, žádné upuštěné klíče, žádné ztracené brýle, máte všichni všechno? –, a pak jsme husím pochodem vykořčili lesem dolů, naposledy jsem se ohlédl po pěšině, kterou za mnou postupně zavíral špalír mladých stromků. Přestože si vzpomínám na cestu zpátky a na první osamocené vložky sněhu, které se začínaly snášet mezi borovicemi, přestože si vzpomínám, jak jsme se vděčně nasoukali do auta a vyrazili po silnici jako rodinka na nedělním výletě, jak se Henry za volantem snažil se zařatými zuby vyhýbat dírák v asfaltu a my ostatní jsme se nakláněli přes sedadla a tlachali jako děti, přestože si moc dobře vzpomínám na tu dlouhou, strašlivou noc, která byla před námi, a na dlouhé a strašlivé dny a noci, které po ní měly následovat, stačí, abych se jenom ohlédl přes rameno a všechny ty roky se vytratí a vidím to za sebou znovu, tu roklí, svažující se mezi stromy do černé tmy, a tenhle obrázek mě neopustí až do smrti. V jistém období svého života bych možná dokázal vyrukovat s libovolným množstvím příběhů, ale teď mi zůstal jen jeden. Tohle je jediný příběh, který kdy budu schopen vyprávět.

RALF ROTHMANN

Německý spisovatel Ralf Rothmann (* 1953) vyrůstal v Porúří, vyučil se zedníkem a řadu let se touto profesí živil. Potom vystřídal několik zaměstnání, mj. pracoval jako tiskař, ošetřovatel v nemocnici a kuchař. Od roku 1976 žije v Berlíně. Na svém kontě má několik významných literárních cen. Mnohé jeho romány a povídky se odehrávají v dělnickém a maloměstském prostředí Porúří nebo Berlína, často jsou autobiograficky laděné.

Zemřít na jaře

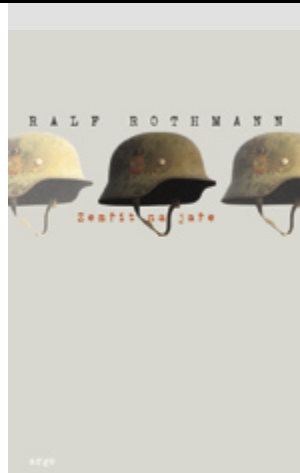
Přeložil Tomáš Dimter

Svým posledním románem *Zemřít na jaře* postavil Ralf Rothmann pomník nezletilým německým vojákům, které Hitler nuceně naverboval v samotném závěru druhé světové války. Hrdiny románu jsou dva sedmnáctiletí kamarádi, které v únoru 1945 pošlou na frontu. Walter se stane řidičem zásobovací jednotky, Fiete, který bojuje přímo v první linii, dezertuje. Brzy ho však chytí a odsoudí k trestu smrti, a Walter se náhle ocitá v popravčí četě se zbraní namířenou na svého nejlepšího kamaráda...

Časopis *Der Spiegel* o Rothmannově románu napsal:

„*Zemřít na jaře* je protiválečný román, který snese srovnání s nejlepšími texty svého žánru, jako je *Na západní frontě klid* Ericha Marii Remarquea. (...)

Nejsilnější pasáže jsou ty, v nichž autor vypráví o otcích a synech, které spojuje tatáž válečná zkušenost v obou světových válkách, které Německo vedlo. (...) A tak jede Walter jako nedobrovolný příslušník jednotek SS surreálnou válečnou krajinou v zásobovacím voze a kolem panuje atmosféra konce lidstva jako v *Cestě* Cormaca McCarthyho. V řekách plavou mrtvoly, na stromech visí němečtí dezertéři. Zubožení Židé táhnou rozvrácenou zemí v pochodech smrti, wehrmacht ustupuje, nacističtí důstojníci pořádají v opuštěných hotelích orgie. Walter hledá hrob svého otce, který údajně nedávno padl. Prochází hřbitov za hřbitovem a pak musí zase na frontu. Dokud válka konečně neskončí.“

Největší německý román reflektující běsy druhé světové války od dob *Plechového bubínku* Güntera Grasse.

Dva kamarádi. Jeden dezertér, druhý v popravčí četě. Jaro 1945.

” Ukázka:

Ve zpětném zrcátku zahlédl obyvatele statku; stáli v otevřené stodole a Walter vystoupil, zasalutoval a předal muži rozkaz. Ale ten si ho nevšímal; jedl kousek syra z čepele nože a pozoroval rusovlasého Augusta, který bez pozdravu odbelhal ke studni, aby si naplnil svou lahev. „Škoda že támhle ten není holka, co?“ Přelízl si zuby. „Jak se tak hezky říká: rezavá střecha, vlhký sklep.“

Ti další dva, desátníci, se smáli a Walter položil lístek na stůl a obrátil se. Pruhování světlem, které dopadalo mezerami mezi prkny, stáli staříčků mlynář, jeho slepá žena a hrbatý pasák koz uprostřed stodoly na modrých stoličkách, na kterých obvykle sedávali před pekařskou pecí, skleničku čaje v rukou. Obličje šedé, rty popraskané, oči měli zavžené a zdálo se, jako by si ho ani nevšimli, když se postavil přímo před ně.

Černý šátek ženy, která chvějivě zatínala palce nohou do slaměného sedáku, měl slané okraje, kalhoty mužů byly mokré v rozkroku. Dráty, kterými měli ruce svázané za zády, se hluboce zařezávaly do nateklé kůže, skoro nebyly vidět. Několik nehtů prasklo a uvolnilo se z fialového lůžka, a také smyčky kolem krku byly velmi utažené, dovoľovaly ovšem dýchat. Oprátky visely na trámu pod sýpkou, jež byla v této roční době prázdná, vysoký prostor, v němž se rozléhalo vrkání holubů.

Ten hrbatý, bradu těsně u krku, hlasitě supěl, jako by spal vestoje, a vůbec vypadal úplně odevzdaně. Taky mlynář, který měl na nohou dřeváky, se zdál, že už dlouho není při smyslech; po nehybném obličji mu lezla moucha. Přesto když najednou chvění jeho ženy zesílilo tak, že jedna noha stoličky klepala o mlat, otevřel bezzubá ústa a napomínavě spíš zasténal, než vyslovil: „Zsuzsa!“, na což sice neodpověděla; ale dodalo jí to ještě sílu. Zvedla hlavu a chroptivě se nadechla, na tvářích měla zaschlé stopy slz.

Venku někdo zatleskal. Walter se ohlédl a nyní poznal i šátek na krku jednoho z parašutistů. Byl ze žlutého, modrými květy potištěného hedvábí a patřil dceři manželského páru, třicetileté vdově, která každé ráno věšela klec plnou zpěvných ptáků vedle brány. Překrytá malými šindeli z perleti, ležela prázdná a rozmačkaná mezi sutinami. „Takže...“ řekl četař a vstal. „Nacpali jste se dost? Připravení? Tak vyrážíme!“

Zastrčil si lžici do holínky a složil mapu. Jak bylo u parašutistů obvyklé, měl i on přes uniformu ochranný oblek s krátkými kalhotami a velkými kapsami, takzvaný pytel na kosti, a August zašrouboval polní lahev a zeptal se: „Co bude s těma lidma?“

Muž se obrátil. Právý rukáv byl hnědý od zaschlé krve. „Jakejma lidma?“ Zamračeně se podíval na Waltera. „Koho tím myslíš?“ A když Walter ukázal palcem za sebe, odplívl si a řekl: „Jo, tyhle... Nemám páru. Už tam stojej celou noc. Asi na někoho čekaj.“

V peci zněl ozvěnou smích. Jeden z desátníků, ten holohlavý, přinesl svou látkovou tašku k autu; vyčuhovala z ní šedá hedvábná látka padáku. „Nic nejedí, nic nepijou, prostě se neunaví,“ řekl a otevřel kufr auta. „No já bych z tý stoličky sletěl už dávno.“

Ten druhý naházal jejich miskovitě helmy, nákoleníky a zbraně, samopaly 28 s bočními zásobníky, na zadní sedadlo horchu. „Jsou to špióni,“ řekl. „Nemaj v těle kouska cti, jen se na ně koukni. Serou a chčijou, kde zrovna stojej. Jestli chceš, můžeš je odprásknout!“

Podal mu pistoli, ale Walter se znovu obrátil na jejich velitele. „Poslušně hlásím: To nejsou nepřátelé,“ řekl. „Znám je, pane četaři, nedávno jsme tady byli ubytováni. Tohle je mlynář a jeho slepá žena. Jejich dcera, Boglárka, byla vdaná za etnického Němce, dunajského Švába, padl před Budapeští. Vařila pro celý náš vlak. A ten další pase kozy.“

LAURA LINDSTEDTOVÁ

Laura Lindstedtová je finská spisovatelka a literární vědkyně. Hned její debut s názvem *Nůžky* z roku 2007 byl nominován jako kniha roku nejen na ocenění největšího finského deníku *Helsingin Sanomat*, ale i na nejprestižnější cenu Finlandia. Její druhý román *Oneiron* cenu Finlandia v roce 2015 získal a v roce 2016 je navržen i na Runebergovu cenu. Laura Lindstedtová absolvovala v roce 2002 magisterské studium na Helsinské univerzitě s hlavním oborem obecná literární věda. Jako doplňkové obory studovala teoretickou filozofii, francouzštinu, dějiny umění a sémiotiku. V letech 2001–2004 pracovala v nakladatelství Tammi jako redaktorka pětidílné edice *Finská kulturní historie*. Psala recenze, články a eseje mimo jiné do periodik *Nuori Voima*, *Filmihullu* a *Kiiltomato*.

V letech 2011–2012 byla předsedkyní sdružení Nuori Voima (*Mladá síla*, sdružení spisovatelů, kritiků a překladatelů fungující od roku 1908 a vydávající stejnojmenný časopis). Je aktivní i v dalších kulturních uskupeních.

Oneiron

Přeložila Barbora Musilová Špronglová

Sedm žen, každá z jiné země. V posmrtném meziprostoru, odkud se nedá dostat jinak než prostřednictvím slov, skrze vyprávění. Performerka Shlomith z New Yorku, účetní Polina z Moskvy, chudá Brazilka Rosa Imaculada, těhotná nóbl dáma Nina z Marseille, Holanďanka Wlbgis s rakovinou hrtanu, Maimuna ze Senegalu snící o kariéře modelky a teenagerka Ulrike ze Salzburgu se ocitnou kdesi v bílém prázdném prostoru. Čas, jak ho známe, přestává existovat. Tělesné potřeby pomalu vyhasínají. Jako první přijdou ženy o schopnost cítit bolest i vzrušení, brzy se nemohou dotýkat a postupně přestávají cítit i vlastní tělo. Co se stalo? Co je jejich osudem?

” Dlouho očekávaný román Laury Lindstedtové si hraje s různými žánry od eseje přes přednášku a pohádku až po divadelní hru, nevynechává ani poezii. Text žene čtenáře s humorem i zuřivostí až do poslední strany, neustále ho tlačí k neuchopitelné myšlence neodvratitelnosti smrti.

Kniha získala v roce 2015 cenu Finlandia, nejprestižnější národní ocenění, a je překládána do dvanácti jazyků.

” Ukázka:

Ulrike dorazila jako poslední. To, co se jí právě stalo, ji podle očekávání rozrušilo, přestože to bylo ohromně smyslné, anebo možná právě proto. Smyslnější než cokoli, co jí kdy kdo dělal, Hanno se na nic takového nezmohl, Hanno byl prostě Hanno. A tahle strašidelná ženská to udělala. Na-prosto nečekaně, násilně, s pomocí větší skupiny, a přesto to Ulrike nevnímala jako ani trochu nepříjemný zážitek. Něco takového se člověku může stát, když spí, ve snu, v něm se můžou dít orgie, neuvážlivé obcování s úplně cizími lidmi. Teď ale není noc a Ulrike nespí. To jí postupně dochází. Plná zděšení si ženy, které sedí kolem ní, jednu po druhé prohlédne, počká, otevře ústa, zase je zavře. A protože nikdo neuzná za vhodné něco udělat, ani prosté gesto, protože se nezdá, že by kdokoli pocítil potřebu vypustit z úst aspoň jediné slovo, přicházejí na řadu emoce. Jako první vztek.

Ulrike se posadí a odhrne si z čela ulepené vlasy. Obličej zatvrdí v arogantní výraz Kleopatry: bradu vysune, ústa nasupeně sevře, chřípí mírně rozšíří, oči démonicky přimhouří.

A protože má dost výbušný temperament, zasyčí *Scheiße!*, kterým míří na všechny, *Scheiße!*, kterým míří obzvlášť na tu hubenou příšeru usazenou před ní s nohama křížem. Žena se na ni dívá vřele a Ulrike její pohled opětuje. Znesvětily ji, to je jí jasné. Připadá si jako hlupák, přímo jako idiot. Čert vem orgie – když je dost divoká, dojde na cokoli, a to ona je, opilá a v dobré společnosti je bláznivě odvážná, ochotná skoro k čemukoli. Čert vem to místo i ty ženské; půjde o nějakou příhodu typu *eyes wide shut*, možná jí někdo nasypal něco do pití, možná jde o skrytou kameru 18+. Jenže ony ji rozplakaly a to jim nehodlá promítnout. Přiměly ji, aby jim řekla své jméno,

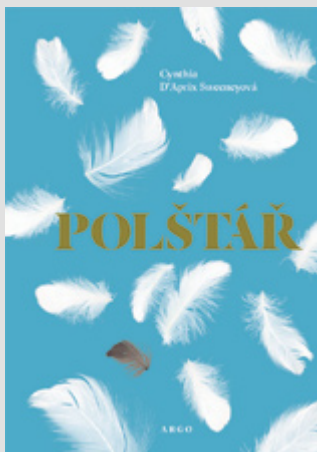
věk, skoro i adresu bydliště, i když domů už nikdy nechce. *Scheiße!* syčí skoro neslyšně a opovážlivě civí dál. Neuhne pohledem jako první. Tuhle hru neprohráje.

Hubená žena viděla tehle zmatek už mnohokrát. Pětkrát. Nejdřív tu byla sama, jenom ona, úplně sama. Potom přišla hubatá Polina v sobolím kožichu, obutá jen do jedné kozačky, potom nepředvídatelná Rosa Imaculada, blázen Rosa, bez které by se to tu klidně obešlo. Potom se objevila malá Nina z Marseille s vytrčeným břichem, potom rakovinou zbídačená Wlbgis z nizozemského Zwolle, potom hrdá Maimuna z Dakaru a jako poslední krásná Ulrike z Mozartova rodiště. Naštvaná, krásná Ulrike. Nejmladší ze všech. Přesně tak nevinná, jako bývají ti, kdo přijdou poslední. Hubená žena hledí dívce upřeně do tváře. Snaží se vtisknout si ten obraz do paměti: zvednutá brada, nuceně tvrdý výraz, pohled, který jí právě teď uhýbá. Dívčiny jasné, maceškově modré oči začínají opatrně pokukovat kolem, zaměřují se na bílou, která je všude a zároveň není nikde. Její oči jsou plné znepokojení.

Hubená tohle viděla. Mnohokrát také musela promluvit, ale proč ne, mluví, skoro ráda. Mluví zároveň sama k sobě, stále znovu říká, jak se věci mají, říká všechno, jak nejlépe dokáže. To se pak všechny ztiší a poslouchají. To pak všechny slyší, zas a znovu, kde právě teď zřejmě jsou. Je důležité to slyšet. Tak jako je pro někoho důležité svaté přijímání, cigareta po jídle, jednou týdně manikúra, pedikúra nebo každodenní odstraňování zaschlé kůžičky kolem nehtů, je to stejné nutkání, možná trochu bolestivé, ale určitě příjemné, takže ona vypráví. Vypráví obzvlášť ráda!

CYNTHIA D'APRIX SWEENEYOVÁ

Cynthia D'Aprix Sweeneyová je americká novinářka a scenáristka. Kritikou i čtenáři nadšeně přijatý román *Polštář* je její literární prvotinou. Žije s manželem a dětmi v Los Angeles.

Polštář

Přeložil David Petruž

Každá rodina má svoje problémy, zvlášť když jsou ve hře peníze. Sourozenci Plumbovi se už léta téměř nestýkají, každý má svůj život plný vlastních starostí: Melody bojuje za záchranu svého rodinného domku a hledá cestu ke svým dvěma dospívajícím dcerám, homosexuál Jack tají před manželem své dluhy, ovdovělá Beatrice se snaží vrátit na kdysi slibně odstartovanou literární dráhu a někdejší úspěšný podnikatel Leo po rozvodu tápe, kudy se v životě dát dál. Jedna věc je však stále spojuje: nezanedbatelné rodinné dědictví, které jim má být podle otcovy vůle vyplaceno, až nejmladší z nich, Melody, dosáhne čtyřicítky. Zásadní zvrat přijde několik měsíců před tímto netrpělivě očekávaným datem, když Leo pod vlivem drog způsobí vážnou dopravní nehodu a musí trvale postižené oběti vyplatit vysoké odškodné. Sourozenci zděšeně zjišťují, že jejich matka k tomuto účelu použila propastnou část jejich dědictví, což sice zachránilo Lea z tísnivé situace, ale ostatní přišli o vytoužený finanční „polštář“, jímž hodlali vyřešit všechny své problémy, a najednou hledí do budoucnosti s prázdnýma rukama...

” Kritikou velebený debutový román Cynthie D'Aprix Sweeneyové přináší neobyčejně živou, pozornou a procítěnou sondu do několika velmi rozdílných životů, u níž si každý z nás uvědomí nejednu pravdu o tom vlastním. Román je už nyní, nedlouho po svém americkém vydání, přeložen do dvanácti světových jazyků, dlouho vévodil americkému žebříčku bestsellerů, získal celou řadu literárních ocenění a byl zvolen Knihou roku 2016 ve vlivných novinách *Washington Post* a *San Francisco Chronicle* a v časopise *People*.

” Ukázka:

Když Lea pustili z léčebny, pár dní před rodinným obědem v Oyster Baru, zamířil rovnou do svého bytu v Tribece v naději, že si se svou stále ještě manželkou Victorií dokáže vyjednat nějaké rozumné dočasné spolubydlení. Když však zjistil, že mu nepasuje klíč do zámku, pochopil, že Victoria má jiné plány.

„Tuhle bitvu rovnou vzdej,“ poradil mu George po telefonu. „Prostě si najdi hotel. Pamatuj na moji radu. Drž se zpátky.“

Leo nechtěl Georgovi přiznat, že Bea mu onoho večera, kdy došlo k nehodě, vzala peněženku. Do léčebny dorazil jen s klíči od bytu, iPhone (který mu okamžitě zabavili a vrátili až při propuštění) a se šedesáti dolary v kapse (dtto). Když stál ve stanici metra na Franklin Street a listoval kontakty v telefonu, s hořkým rozčarováním mu docházelo, jak málo lidí na Manhattanu by bylo ochotných vzít si ho domů na gauč. Kolik přátelství nechal v průběhu těch posledních let zajít na úbytě, zatímco s Victorií navzájem přižívovali svá trápení a rozhazovali peníze, jako kdyby rostly na stromech. Jak málo lidí by ho v jeho potížích politovalo a upřímně mu přálo, ať se brzy ze všeho dostane. Žil v New Yorku přes dvacet let a nikdy se mu nestalo, že by neměl kam jít domů.

Lístek s telefonním číslem, který mu „pro všechny případy“ vtiskl do dlaně spolubydlící na klinice, mu teď v zadní kapse kalhot připadal jako mrskající se střevle. Než se nad tím stačil pořádně zamyslet, vytáhl ho z kapsy, vyfukal číslo na telefonu a zanechal vzkaz, přestože mu na klinice Bridges, kam ho rodina na nekonečných dvanáct týdnů uklidila, bez ustání kladli na srdce, ať se právě takového impulzivního chování do budoucna vyvaruje. Pobyt na klinice se mu od první minuty do poslední protivil. Individuální terapie nebyla vložena marná; prakticky nonstop si při ní vyléval vztek na

Victorii, takže v závěru už téměř všechnu zatrpkllost z její hrabivosti vyčerpal. Skoro měl pocit, že mu to za ty neuvěřitelné prachy stojí, jen když se jí zbaví. Skoro. Rozhodně se s ní měl předem nějak dohodnout na užívání bytu, aspoň na jeden nebo dva týdny.

Vlněné sako, které měl na sobě, skoro vůbec nehřálo. Na říjen vládla nezvyklá zima. Matně si vybavoval zlověstnou předpověď počasí. Titulek na přední straně *New York Postu* v novinovém stánku hlásal SNĚHOVÁ BOUŘE! Zatímco Leo čekal na odpověď na svůj telefonický vzkaz, sledoval, jak dva žebráci u vstupu do metra soutěží o drobáky. Postarší bezdomovec na jedné straně natahoval ruku s pletenou čepicí a bujaře halekal na kolemjdoucí: *Zdravíčko! Držte se v suchu! To nám dneska přituhuje!* A všechny malé děti nabádal: *Přečtete si knížku!*, což Leovi připadalo jako obzvlášť brilantní marketingový tah.

„Četls dneska nějakou knížku, mladíku?“ zavolal. „Nezapomeň si přečíst nějakou knížku!“

Děti se plaše usmívaly a přikyvovaly, okusovaly si nehty a do papírového pytlíku u bezdomovcových nohou občas hodily dolar od rodičů.

Na protějščí straně držel mladý prostovlasý muzikant (*mazaná volba*, pomyslel si Leo, protože mladíkova blondatá kštice byla vpravdě impozantní) pod špičatou bradou housle. Hrál populární kousky z klasiky, spoustu Vivaldiho, nějakého toho Bacha, a byl velmi oblíbený u žen, které netlačily kočárky; u těch starších v kožešinových kabátech i u těch mladších se sluchátky v uších nebo s nákupními taškami v rukou.

Liják, který trval celé dopoledne, přecházel v déšť se sněhem. Ať už volané telefonní číslo patřilo komukoli, dotyčný se neozýval. Leo neměl deštník, neměl klobouk a ramena drahého saka by mohl ždímat. Znovu zalistoval kontakty v telefonu, na pár vteřin se zarazil u Stephanie a pak stiskl vytáčení.

MICHAEL DOBBS

Michael Dobbs se narodil roku 1948 v anglickém Hertfordshiru. Studoval na koleji Christ Church v Oxfordu a později na Tuftsově univerzitě v americkém Massachusetts. V roce 1977 se vrátil do Anglie, vstoupil do Konzervativní strany (v té době v opozici) a stal se poradcem Margaret Thatcherové. Později převzal funkci partajního autora proslovů a začal mít pověst vynikajícího

vyjednávače i zákulisního hráče. Pracoval mj. jako vedoucí kanceláře premiérky Thatcherové a za premiérování Johna Majora byl místopředsedou Konzervativců. Roku 2010 byl povýšen do šlechtického stavu a téhož roku zasedl ve sněmovně lordů.

Dům z karet

Přeložil Petr Horák

Dům z karet patří k nejlepším politickým thrillerům historie. Vydán byl v roce 1989 a okamžitě se dočkal obrovského úspěchu u čtenářů i u kritiků. Pojednává o machiavelistickém a bezskrupulózním politikovi Francisu Urquhartovi, jemuž přestane jeho úloha v britském parlamentu stačit a rozhodne se zamířit výš: až úplně nahoru, tedy do křesla premiéra. Přestože je to vážený a alespoň navenek slušný člověk, za svým cílem jde přes mrtvoly. Kniha se dočkala dvou pokračování a do širšího povědomí se dostala i díky dvěma seriálům. První adaptaci provedlo BBC (1990) s Ianem Richardsonem v hlavní roli. Ještě slavnější je však zpracování americké od společnosti Netflix, v němž byla hlavní role svěřena Kevinu Spaceymu. První sezóna proběhla v roce 2013 a následovalo mnoho pokračování.

” Thriller, který pánům ani dámám ve Westminsteru dlouho nedal spát.

” Ukázka:

Na tváři mu ale přesto zůstal úsměv, jeho život se totiž co nevidět změní, ať už to dopadne jakkoli. Celá léta šplhal Urquhart po politickém žebříčku. Začínal jako řadový poslanec, později byl několikrát ministerským náměstkem a v současnosti se účastnil zasedání kabinetu jako předseda poslaneckého klubu. Patří k pětadvaceti nejmocnějším lidem ve vládě. To mu zajistilo luxusní kanceláře na adrese Downing Street 12, jen pár kroků od premiérova sídla. Právě za dveřmi čísla 12 se poprvé a naposled setkali dva nejslavnější Britové všech dob, vévoda Wellington a lord Nelson. Ze zdí tohoto domu sálala historie a autorita, která nyní náležela jemu.

Urquhartova moc ale na jeho veřejné funkci nestála. Jako šéf poslanců nebyl plnohodnotným členem vládního kabinetu. Neřídil žádné mocné ministerstvo, neměl pod sebou armádu státních zaměstnanců. Jeho práce byla nenápadná, žádné veřejné proslovy a televizní interview. Spočívala v nikdy nekončící zákulisní dřině. Urquhart byl mužem stínů.

A také mužem tvrdé disciplíny. Předseda poslaneckého klubu musí vládnout pevnou rukou, tu a tam na někoho zatlačit. Kvůli tomu se netěšil pouhé úctě, kolegové se ho taky trochu báli. Z celé vlády měl ta nejcitlivější politická tykadla. Aby mohl zajistit úspěch při hlasování v Parlamentu, musel vědět, kde se v kteroukoli denní či noční hodinu mohou nacházet všichni poslanci z jeho strany. To znamená, že musel znát jejich tajemství – s kým kují pikle, s kým třeba spí, zda budou na hlasování dostatečně střízliví, zda strkají prsty do cizích kapes

nebo do cizích manželek. Všechna tato nebezpečná tajemství byla zapsána v černém sešitu, zamčeném v trezoru, od kterého neměl klíče dokonce ani premiér.

Ve Westminsteru představují takové informace moc. Mnozí Urquhartovi spolustraníci vděčili za své setrvání ve funkci právě úřadu šéfa poslaneckého klubu. To on řešil a příležitostně také tutlal jejich osobní problémy. Řadoví poslanci se občas chtějí bouřit a čelní představitel strany někdy podlehnou přílišné tíživosti. Jedni i druzí si to však pokaždé rozmyslí, když se jim připomene nějaké dávné provinění, které jim strana sice odpustila, ale na které nikdy nezapomněla. Obava z možného konfliktu mezi soukromým a veřejným životem je tak silná, že politici tváří v tvář takovému riziku s nevídanou pokorou ustupují. K rozumu přišel dokonce i ten věčně zamračený chlap ze Staffordshiru, ministr dopravy, co měl v plánu ve veřejném proslovu dalece překročit své pravomoci a strkat nos do záležitostí samotného premiéra. A stačil k tomu tenkrát jediný telefonát, ovšem nikoli domů, k ministrově manželce, ale do malého domku jeho milenky.

„Francisi, jak jsi mě tu kurva našel?“

„Jémine, Keith, asi jsem to hrozně popletl. Moc mě to mrzí. Potřeboval jsem si s tebou jen krátce popovídat o tom proslovu, co chystáš, a když jsem hledal tvé číslo, nejspíš jsem se podíval do špatné knihy.“

„Cože? Jak to sakra myslíš?“

„Aha, tys to nevěděl? Vedeme dvojí záznamy. Jedny oficiální, a pak ty druhé... No, nemusíš mít strach, tenhle černý sešit velmi bedlivě střežíme. Už se to nestane.“ Krátká pauza. „Nebo snad ano?“

H. W. BRANDS

H. W. Brands (* 1953), historik z University of Texas, autor pětadvaceti životopisných a historických knih, které se dočkaly vynikajícího ohlasu. Dvě z nich se dostaly mezi finalisty Pulitzerovy ceny: *The First American* (o Bejnaminu Franklinovi) a *Traitor to His Class* (o F. D. Rooseveltovi).

Reagan

Přeložil Eduard Geissler

H. W. Brands rozmnožil řadu životopisů amerických prezidentů o důležitou položku: svou rozsáhlou práci zasvětil životu a působení Ronalda Reagana. Reaganova osobnost měla velký význam pro všechny země sovětského bloku, protože za jeho působení došlo ke zhroucení komunismu ve střední a východní Evropě. Autor se pochopitelně věnuje i vnitřní politice a proměně politického stylu, kterou Reagan ztělesňoval.

” Rozsáhlý a podrobný životopis prezidenta Ronalda Reagana, který sehrál zásadní roli při pádu komunismu v někdejším sovětském bloku, vychází v edici *Ecce Homo*.

” Ukázka:

Nedlouho po nástupu do úřadu prezident cítí, že toto nové místo je jiné než všechno, co doposud dělal. Prezident Spojených států má *moc* – moc větší než kterýkoli jiný člověk na světě. Moc guvernéra, senátora, výkonného ředitele nějaké korporace je s tím, co může rozpoutat prezident, nepatrná. Jediným slovem může poslat armádu do boje, spustit letecké údery, případně zahájit jadernou válku. Kandidáti na prezidenta s takovou mocí počítají, představují si okamžik, kdy ji budou mít v rukou. Ti, kdo prahnou po moci, se těší, až se jí chopí; ti průměrně citlivější ji rozpoutat prezident, nepatrná. Jediným slovem může poslat armádu do boje, spustit letecké údery, případně zahájit jadernou válku. Kandidáti na prezidenta s takovou mocí počítají, představují si okamžik, kdy ji budou mít v rukou. Ti, kdo prahnou po moci, se těší, až se jí chopí; ti průměrně citlivější ji rozpoutat prezident, nepatrná.

Typické ale je, že ji špatně pochopili. Velká většina prezidentů o toto postavení usiluje kvůli domácí politice. Těch, kteří jako uchazeči o tento post stavěli na první místo zahraniční záležitosti, bylo jen pár. Prezident však svou výjimečnou moc uplatňuje téměř výhradně právě v zahraničních záležitostech. V domácí politice prezidenta omezuje ústava, tím, že moc rozděluje: mezi Kongres, který podle zvyklostí určuje procedury schvalování zákonů, politické strany, které zavádějí do politických úvah své vlastní zájmy, nespočet zájmových skupin s jejich vlastními agendami, a americký lid, který se mnohem více zajímá o domácí záležitosti než o ty zahraniční.

Prezident má spíše *vliv* na domácí záležitosti než *moc* do nich zasahovat. Jednou formou ovlivňování je protekce: projevy přízně přátelům a spojencům pomáhají promazávat vládní soukolí. Ale nejvýznamnější

formou ovlivňování je pro ty, kdo ho dokážou uplatnit, prezidentův monopol na to, čemu Theodore Roosevelt říkal „jedinečná kazatelna“. Prezident si vynucuje pozornost země jen tím, že je prezident; ten, kdo dokáže sdělovat své názory přesvědčivým způsobem, má výhodu nad kýmkoli jiným z okruhu legislativy.

Reagan byl tím nejpřesvědčivějším komunikátorem od dob Franklina Roosevelta – a věděl to. V jeho skvělém řečnickém umění se odrážela dlouholetá zkušenost herce a řečníka na veřejnosti. Roky strávené u General Electric ho naučily vnímat atmosféru, čas strávený před kamerou ho naučil vidět za kamerou obecenstvo. Prokládal patos humorem, filozofii anekdotami.

Ale jeho největší síla spočívala v tom, jak se dokázal soustředit na úkol, který před ním stál. Jeho poselství se nikdy neměnila. Detaily se podle okolností lišily, ale základní téma bylo vždy stejné: menší vláda a nižší daně.

Osmnáctého února Reagan přistoupil k mikrofonu se svým návrhem rozpočtu. Promluvil ve Sněmovně reprezentantů na společném zasedání se Senátem, ale mluvil také k milionům televizních diváků. Shrnul žalostný stav ekonomiky citací slov dělníka ze středozápadu, který mu řekl: „Nosím domů víc dolarů, než jsem si kdy dokázal představit, ale vypadá to, že se mi vede hůř.“ Zopakoval, že pro zemi nastal okamžik pravdy. „Nemůžeme už dál otálet a doufat, že se to zlepší. Nezlepší. Pokud důrazně – a to hned – nezasáhne, ekonomika se jen zhorší.“

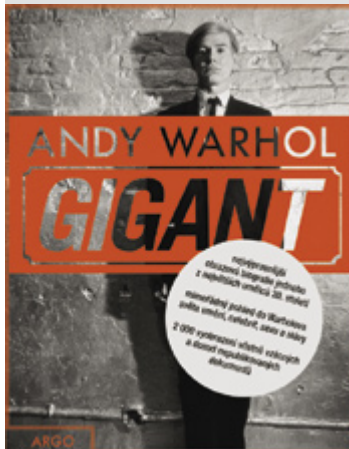
KOLEKTIV AUTORŮ

Andy Warhol Gigant

Přeložil Jiří Hrubý

Pouze jediné vydání knihy *Andy Warhol: Gigant* je mimořádným nakladatelským počinem, který by neměl uniknout žádnému milovníku moderního výtvarného umění a životního stylu, který Andy Warhol ztělesňoval. Obří svazek měří 43 × 33 cm a váží 6,5 kg a detailně představuje amerického výtvarníka, filmaře a spisovatele Andyho Warhola, jednoho z nejvlivnějších umělců 20. století – přináší dva tisíce reprodukcí Warholových malířských a grafických prací, unikátních fotografií i vzácných a dosud nepublikovaných dokumentů. Na své si v knize přijdou jak warholovští nováčci, kteří se s umělcovým dílem teprve seznamují, tak zkušeni fanové Warhola jedinečného díla.

Textový doprovod pochází z pera předních znalců Warholova díla a rozhodně stojí za přečtení, neboť nabízí podmanivý vhled do světa Warholova umění, newyorské umělecké scény, celebrit, sexu a slávy. Obří publikace však potěší především oko: jak se vyjádřil deník The Times, požitkem z listování knihou *Andy Warhol: Gigant* se skoro vyrovná požitku, který zažívá člověk, jemuž na zdi visí nějaký ten Warholův originál.

LIMITOVANÁ EDICE

- 33 × 43 cm, 6,5 kg, 623 stran
- nejvýpravnější obrazová biografie jednoho z největších umělců 20. století
- mimořádný pohled do Warholova světa umění, celebrit, sexu a slávy
- 2000 vyobrazení včetně vzácných a dosud nepublikovaných dokumentů

LIMITOVANÁ EDICE, o možnosti objednání knihy v předstihu se dovíte na www.warholgigant.cz.

CARYS BRAYOVÁ

Carys Brayová vystudovala literaturu a tvůrčí psaní. Za svou první sbírku povídek *Sweet Home* (Sladký domov, 2012) získala Scottovu cenu, ale teprve prvním románem *Píseň pro Issey Bradleyovou* (A Song for Issey Bradley, 2014) se z ní stala literární hvězda první velikosti. Příběh o síle rodinných pout a krizi víry si vysloužil jak neutuchající přízeň čtenářů, tak mnohá ocenění, včetně užší nominace na prestižní Costa Award. Druhý román *Muzeum Tebe* (The Museum of You) vyšel v r. 2016.

Píseň pro Issy Bradleyovou

Přeložil Jakub Valenta

Je podzim a v přírodě všechno umírá. Jacob má v pokoji mrtvého pavouka schouleného do klubíčka. A na dolní palandě leží schoulená máma, ale o tom se nesmí mluvit. Táta říká, že by to lidi nepochopili. Jacob umí udržet tajemství – sám jedno má: jakmile přijde na ta správná slova a najde v sobě dost víry, vykoná zázrak vzkříšení, takový, o jakých se vypráví v Bibli. Pak bude všechno zase jako dřív, Issy se vrátí, máma vstane, obleče se a udělá jim snídani. A všichni budou žít šťastně až do smrti.

Pět členů rodiny Bradleyových se vyrovnává se ztrátou a krizí víry každý po svém. Ale každý někdy potřebuje zázrak.

„Román *Píseň pro Issey Bradleyovou* se mi moc líbil. Je neobvyklý, chytrý... dojemný a uklidňující... Fantastická kniha o víře a o tom, co se s ní stane, když nastane něco nepředstavitelného.“

Nick Hornby

Muzeum tebe

Přeložila Eva Klimentová

Dvanáctiletá Clover Quinnová vyrůstá jen s tátou Darrenem a v hlavě má spoustu nezodpovězených otázek. Rozhodne se, že letos o prázdninách na ně najde odpovědi. Z věcí, které zbyly po její matce Becky, začne v prázdném pokoji vytvářet muzeum. Jako kurátorka vybírá předměty, které ji nejvíce zaujaly, a postupně skládá příběh matčina, otcova i svého života. Střípky každého příběhu je však možné poskládat různě – podle toho, co hledáme a jaké máme touhy a představy.

„Brayová se znovu projevuje jako nadaná patoložka truchlících... příběh naplněný optimismem a – trochu nečekaně – také humorem.“

Carol Midgley, *The Times*

JULIETTE FAYOVÁ

Juliette Fayová začala psát, když jí bylo dvanáct – jak jinak, na začátku stál vlastní deník. A taky hodně četla. Obojí jí vydrželo a k tomu přibývaly příběhy, vlastní i cizí – jako dobrovolnice a posléze zaměstnankyně zařízení pomáhajících bezdomovcům a jejich rodinám neměla o dramata nouzi. Když po narození třetího dítěte zůstala doma z práce, začala kousek po kousku sepisovat, co se jí honilo hlavou. Od roku 2008 napsala čtyři romány. Ten zatím poslední, *Senzační sestry Turnerovy* (Tumbling Turner Sisters, 2016), je inspirovaný rodinnou historií – jak se ukázalo, Juliettin pradědeček Frank Delorme byl kabaretním zpěvákem a tanečníkem.

Senzační sestry Turnerovy

Přeložila Petra Johana Poncarová

Když přijde otec živitel následkem úrazu o práci, hrozí celé rodině vystěhování a bída. Rázná matka však najde řešení – své čtyři dcery promění v SENZAČNÍ SESTRY TURNEROVY, akrobatické číslo, s nímž budou vystupovat po kabaretech. Gert, Winnie, Kit i Nell se tak ze dne na den změní svět – budou muset odložit své plány, ale současně se jim otevře nespočet nových možností. A kde jinde by potkaly tak různorodé povahy, tolik národností, kde jinde by zažily tolik emocí? Čteme tak vlastně hned dva příběhy – ten osobní, o proměnách čtyř mladých duší, a ten „větší“ o americké historii na prahu 20. let dvacátého století.

„V tomto románu o lásce, houževnatosti a nekonečné síle rodiny mají sestry Turnerovy velké sny. Nenechte si ujít strhující četbu!“

Sara Gruenová

DAWN FRENCHOVÁ

Dawn Frenchová (* 1957) je populární britská televizní a filmová herečka a divadelní komička. Dříve vystupovala s Jennifer Saundersovou v televizní show *French & Saunders*, v němž si duo dělalo legraci z celebrit jako Madonna nebo Spice Girls a parodovalo slavné filmy jako *Star Wars* nebo *Pán prstenů*. Zahrála si i ve filmu *Harry Potter a věžeň z Azkabanu* (roli tlusté dámy). Svůj románový debut *Tak trochu úžasný* (A Tiny Bit Marvellous) vydala v roce 2010 a z knihy se rázem stal bestseller.

Rosiina metoda

Přeložil Jiří Pilucha

Excentrická anglická učitelka Rosie se rozhodne přijmout místo v bohaté newyorské rodině Wilder-Binghamových, kde bude dělat paní k dětem, osmiletým dvojčatům Thomasi Wilder-Binghamovi Třetímu a Kembleovi Wilder-Binghamovi Juniorovi. Ukáže se však, že v luxusním, citově chladném a morálně vypulírovaném prostředí, kde mají všichni a všechno své určené místo, se nejen nedá pracovat s dětmi, ale nedá se tam skoro dýchat. Aby tam vydržela, nechá se Rosie poprvé v životě řídit svým instinktem, a brzy obrátí spořádaný svět sešněrované rodiny v třeštivý chaos.

Již vyšlo:

Tak trochu úžasný,
Drahá Silvie

” Komický román o ženě, která až do svých osmatřiceti let říkala mužům ne, a teď chce najednou všechno dohonit.

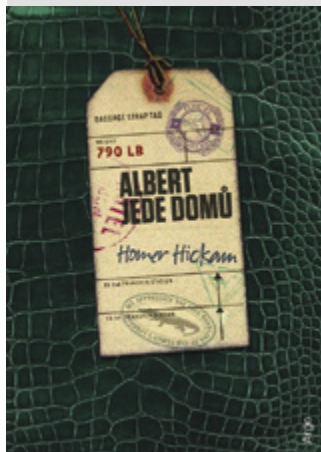
HOMER HICKAM

Homer Hickam se narodil roku 1943 do hornické rodiny v Coalwoodu v Západní Virginii. Po studiích průmyslového inženýrství odešel bojovat do Vietnamu, odkud se vrátil jako veterán ověnčený několika vojenskými vyznamenáními. Psaní knih se věnuje od roku 1969, zároveň však vystřídal také několik zaměstnání jako inženýr, mimo jiné v agentuře NASA, kde se podílel na návrhu kosmických lodí a výcviku astronautů. Jeho nejznámějším románem je autobiografický příběh *Říjnové nebe* (Rocket Boys, 1998), který sklídil obrovský úspěch a dodnes se řadí mezi nejoblíbenější díla amerických čtenářů.

Albert jede domů

Přeložila Eva Maršíková

Román *Albert jede domů*, inspirovaný životy autorových rodičů, vypráví laskavý, zábavný a dojemný příběh mladého manželského páru, jenž v doprovodu poněkud zarážejícího domácího mazlíčka – aligátora jménem Albert – vyrazí na zdánlivě pošetilou cestu napříč Amerikou třicátých let. Tato cesta se stává barvitou alegorií životní pouti a zároveň s notnou dávkou fantazie vypovídá o onom podivném a zázračném citu zvaném láska. Milostný příběh, který autor nabízí svým čtenářům, je přitom poněkud komplikovanějšího rázu.

” Humorná i nostalgická road movie a zároveň působivý milostný příběh à la John Steinbeck; vedle dvou protagonistů se tu ovšem v hlavní roli ocitá ochočený aligátor Albert.

KATJA KETTU

Finská spisovatelka a animátorka Katja Kettu (* 1978) vystudovala režii animovaných filmů na Akademii umění v Turku a finskou literaturu na univerzitě v Tampere. Nakonec oklikou přes Tallinn a Londýn skončila v Helsinkách, kde vyučuje scenáristiku, natáčí videoklipy a píše knihy. V jejích příbězích se mísí krása s ošklivostí, vznešenost s nízkostí.

Za svůj třetí román *Porodní bába* (Kättilö, 2011) získala Katja Kettu nejvýznamnější finské literární ocenění, Runebergovu cenu.

Můra

Přeložila Lenka Fárová

Píše se rok 1937, když se patnáctiletá Finka Irga v Laponsku zamiluje do sovětského agitátora. Po zbrklém útěku do Sovětského svazu se jako politická vězeňkyně na mnoho let dostane do pracovního lágru ve Vorkutě, kde vládne krutý režim a ještě krutější vězeňská mafie. Osudy někdejších vězňů zasahují až do současnosti, která se v pohledu vnučky hlavní hrdinky odehrává převážně v odlehle vesnici obývané Marijci, menšinou, pro kterou sovětský ani ruský režim nemají velké pochopení. Tam však na dávná traumata nikdo nechce vzpomínat.

Katja Kettu zkoumá ve svém dalším románu technologii moci, sílu lásky i zrady a také dlouhé stíny minulosti. Kam až jsou lidé ochotni zajít, aby dosáhli svého? Co všechno jsou připraveni obětovat? Román *Můra* je univerzální příběh o přátelství, nezdolnosti i obraně utlačované národnosti menšiny.

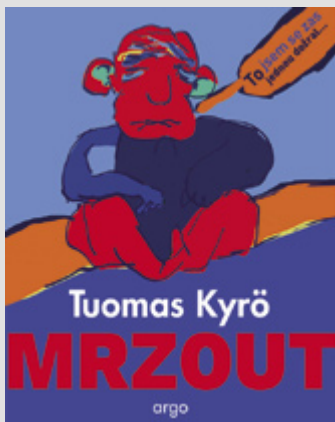
Již vyšlo:

*Porodní bába,
Sběratel dýmek*

TUOMAS KYRÖ

Tuomas Kyrö (* 1974) je finský spisovatel a autor komiksů. Debutoval v r. 2001 románem Nahkatakki (*Kožená bunda*). Za svůj román Liitto (*Svazek*) byl v roce 2005 nominován na nejprestižnější finskou literární cenu Finlandia. Časem ho přestalo bavit psát o vážných věcech a uvedl do života Mrzouta. Starého bručouna, s kterým se nejdřív seznámili rozhlasoví posluchači, a protože se jim náramně líbil, můžete si teď jeho popuzené hudební i přečíst i vy.

Mrzout

Přeložila Ema Stašová

Hlavní hrdina této knihy je mrzout. Ne, on je něco víc, on je Mrzout. Soused a jediný kamarád mu umřel, manželka je v domově s pečovatelskou službou a doktor mu řekl, že jestli nezmění životosprávu, ucrou se mu žíly. Ale on dobře ví, že to nejsou tuky a cholesterol, co mu je ucupává. Stačí upustit páru a žíly budou jako nové – člověk si prostě potřebuje pořádně zanádat. Na sněh, na syna, na kojící matky, na frontu v lékárně, na všechny ty zbytečné novoty... na život. „To jsem se zas jednou dožral...“ hartusí Mrzout, ale my se popadáme za břicho.

Photo © Sigrid Estrada

JUDY BLUME

Judy Blume patří mezi nejoblíbenější a nejplodnější americké autorky. Má na kontě na tři desítky knih pro všechny věkové kategorie, kterých se prodalo přes 85 000 000 výtisků a byly přeloženy do více než třiceti jazyků. Pozornost si získala zejména otvíráním tabuizovaných témat v knihách pro mládež, za což se jí dostalo jak uznání, tak odsouzení. Narodila se r. 1938 v městečku Elizabeth ve státě New Jersey, kde byla o čtrnáct let později spolu s ostatními obyvateli svědkyní

tří leteckých katastrof v průběhu několika měsíců. Vzpomínky na tyto tragické události (její tatínek byl zubař, a tak pomáhal identifikovat ostatky zahynuvších cestujících) založila hluboko ve své paměti a vrátila se k nim teprve po šedesáti letech. Výsledkem je skvělý román *V případě neočekávané události*, díky němuž i vy můžete nejen prožít dramatické chvíle, ale i poznat všední život amerických rodin v padesátých letech 20. století.

V případě neočekávané události

Přeložila Michaela Konárková

Na malé městečko Elizabeth v New Jersey spadnou v roce 1952 během tří měsíců tři (!) letadla. Jak se s tím vyrovnávají jeho obyvatelé včetně patnáctileté Miri? Je to náhoda, komunistické spiknutí, nebo za to můžou mimozemšťané? A jak dopadne první láska? V tomto románu se Judy Blume vrací do vlastního mládí – v Elizabeth totiž vyrostla a šokující události roku 1952 prožívala jako čtrnáctiletá. Kromě strhujících událostí a sympatických postav čtenáře potěší i dokonale evokovaná estetika 50. let, na jejíž eleganci dodnes s nostalgií vzpomínáme.

JENNIFER RYANOVÁ

Jennifer Ryanová získala zkušenosti na literárním poli coby redaktorka. Pracuje a žije v USA, ale pochází z Británie. Narodila se v hrabství Kent v malé vesnici „nedaleko fiktivního Chilbury“, jak sama píše. Její román je založen na vzpomínkách její babičky, které bylo na počátku druhé světové války dvacet let, prožila obtíže válečných let i solidární, přátelskou atmosféru ženského pěveckého sboru, který pokračoval v činnosti navzdory válečné nejistotě.

Chilburyský ženský sbor

Přeložila Eva Klimentová

Kniha Jennifer Ryanové je důmyslně konstruovaným románem s tajemstvím, zasazeným do bouřlivého údobí druhé světové války, kdy na Británii útočilo německé letectvo. Autorka svůj čtivý příběh zasadila na anglický venkov, a prostřednictvím hlasů několika žen líčí střet tradičního života a velkých dějin. Román dovedně poskládala z dopisů a deníkových záznamů, které umocňují intimitu líčených příběhů, a okořenila jej vášnivými i osudovými střety postav, které musejí překonávat válečné útrapy, předsudky i sociální přehradu.

Román, odehrávající se na anglickém venkově za druhé světové války, ve kterém se protínají osudy několika žen a běh světových dějin.

MARIE FITZGERALDOVÁ

Marie Fitzgeraldová (* 1960) vystudovala v Paříži žurnalistiku a poté patnáct let pracovala jako novinářka v tištěných médiích. Dalších deset let pak strávila v Mexiku, kde spolupracovala s prvním latinskoamerickým televizním kanálem Televisa. Žila v Africe, Polynésii, v Německu a Španělsku, momentálně jsou jejím domovem Spojené státy americké. Její vypravěčský talent ocenili čtenáři už u její první knihy *Les héritiers passent à table* – (*Dědicové usedají ke stolu*, 2013). *Tak trochu naslepo* (*Nos nuits deviendront des jours*, 2016, původně vyšlo pod názvem *La vie a tâtons*, 2014) je jejím druhým a zatím posledním románem.

Tak trochu naslepo

Přeložila Markéta Krušinová

Čtyři vypravěči, čtyři životy, jeden příběh. Alain se ocitl na ulici a na svou novou životní situaci si zvyká jen stěží. Tráví teď dlouhé hodiny na lavičce před Claudovým domem. Claudovi bylo osmdesát, je slepý, miluje hudbu a ze svého domu vychází jen zřídka. Corentin nemá žádné přátele, těší se na své osmnácté narozeniny, protože jako plnoletý konečně nebude muset poslouchat rodiče a mimo jiné skoncuje s hodinami klavíru, na které dochází právě ke Claudovi. Tihle tři, kteří toho mají v životě společného jen velmi málo, se přesto spojí, aby zachránili Carole...

FRANZ-OLIVIER GIESBERT

Franz-Olivier Giesbert se narodil 18. ledna 1949 v USA, jeho kořeny jsou německé, skotské, židovské a francouzské. V útlém věku se s rodiči vrátil do francouzské Normandie, vyrůstal pod vlivem silně věřící matky a v tradičně levicově orientované rodině. Už jako dítě se chtěl stát spisovatelem a coby devatenáctiletý mladík začal spolupracovat s literární rubrikou deníku *Paris-Normandie*. Zároveň vystudoval práva, později ovšem studoval i žurnalistiku a stal se politickým novinářem v *Nouvel Observateur*, v němž posléze získal post šéfredaktora. Jeho kariéra pokračovala ve vedení deníku *Le Figaro* a později týdeníku *Le Point*. V posledních letech je

střídavě hlavní postavou několika kulturních, politických a ekonomických pořadů na různých kanálech France Télévisions. Většina Giesbertových knih je beletrie – od moderních bajek po detektivní romány –, u čtenářů velice dobře přijímaná pro svěží styl a nápaditost: za román *Ohava* získal Velkou cenu Francouzské akademie, za knihu *Chlívěk* jednu z nejstarších francouzských literárních cen – Cenu Interrallié, podle knihy *Nesmrtelný* byl Richardem Berryem natočen film, v němž hrál hlavní roli Jean Reno (česky pod názvem *22 výstřelů*).

Již vyšlo: *Himmlerova kuchařka*,
Láska je věčná, dokud trvá

Trhačka zubů

Přeložil Jan Seidl

„Toho večera jsem se rozhodla zavést Knihu zla a zapisovat do ní jména všech škodlivých individuů, která mi přijdou do cesty. Prvním byl Robespierre.“ Mladíčka pomocnice v zubařské ordinaci Lucile toho ve svých patnácti letech zažila až příliš. Velká francouzská revoluce ze dne na den ukončila její šťastné dětství v Normandii a vrhla ji do víru událostí v hlavním městě. V den, kdy pařížská lůza vyplenila královský palác, se v dusivé atmosféře všeobecné nejistoty a násilí rozhodla zasvětit život trestání všech nepravostí, na něž jí v životě budou stačit síly. A protože má velmi jemný smysl pro spravedlnost a protože ji zubařské řemeslo přivede do mimořádně zajímavých prostředí, má příležitosti ke mstě za nevinné oběti fanatismu všeho druhu víc než dost.

V novém románu Franze-Oliviera Giesberta, kterého čeští čtenáři znají jako autora knih *Himmlerova kuchařka* a *Láska je věčná, dokud trvá*, sledujeme neobyčejný osud dlouhověké zubařky Lucile, který ji zavede na tři kontinenty a na křeslo jí posadí nejednu prominentní postavu historie.

MARK HADDON

Mark Haddon (* 1962) studoval anglickou literaturu na Oxfordu. Je autorem více či méně humorných románů *Podivný případ se psem* (česky 2003, Argo) nebo *Problémové partie* (česky 2007, Argo), z nichž první je určen především mladším a druhý zralejším čtenářům. Významným románem o problematických rodinných vztazích byl *Červený dům* (česky Argo, 2014). Za *Podivný případ se psem*, pojednávající o chlapci s Aspergerovým syndromem, dostal cenou řadu literárních cen včetně Whitbread Award. Napsal i legrační prózu pro děti *Spudveč!* (česky 2009, Argo) a vydal sbírku básní. Žije a učí v Oxfordu, je přísný vegetarián, a jak sám o sobě říká, je „zapřísáhlý ateista“.

Pád výletního mola

Přeložil David Petrů

Známý britský spisovatel napsal svou první povídkovou sbírku a rozhodně se u ní nudit nebudete. Ať už prožijete dobrodružný viktoriánský příběh, zabrousíte do žánru sci-fi, přehoupnete se do reality dnešního světa, nebo se zamyslíte nad morálním přesahem jedné z povídek, vždy budete ohromeni autorovým vhledem a pověstným empatickým vcítěním, díky nimž se i vy stanete součástí vyprávění. Postavy jsou většinou fyzicky odloučeny od svých rodin, ale zoufale touží po spojení. Příběhy se tak stávají meditací nad podstatou lidské osamocенosti, ale zároveň zkouškou, hledáním tenkých nitek, které lidské bytosti navzájem propojují. Všechno dění je protkáno strachem, beznadějí, nečekaným násilím a smrtí. Expedice na Mars se nezdaří, molo na pobřeží spadne, muž je uvězněn ve svém obývacím pokoji, žena zůstane opuštěná na malinkém ostrově uprostřed oceánu, dva chlapci objeví zbraň v krabici na boty, skupina dobrodruhů nalezne v amazonské džungli jeskyni netušených rozměrů, muž strelí cizince na štědrý den do krku... Mark Haddon dokazuje, že je mistrem vypointovaného krátkého vyprávění a že jeho představivost je temnější, než jsme si mysleli. Šťastné konce tedy nečekejte.

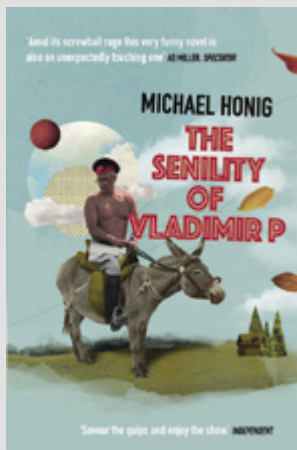
Již vyšlo:

Podivný případ se psem,
Problémové partie, SPUDVEČ
aneb 70 000 světelných let,
Červený dům

MICHAEL HONIG

Michael Honig je bývalý lékař a jako takový zná projevy senility velice dobře.

Žije v Anglii a v současnosti se věnuje psaní. Je autorem románu *Goldblattův pád* (Goldblatt's Descent 2013).

Senilita Vladimira P.

Přeložila Anna Rosová

Kousavá satira na současné Rusko a humorná variace na Orwellovu *Farmu zvířat*, v níž autor ukazuje, jak Vladimír Vladimírovič zkorumpoval svou zemi a oškubal její občany po strážce kulturní, duchovní a mravní. Odehrává se v blízké budoucnosti, kdy „pacient č. 1“ tráví svá pozdní léta na prezidentské dače a vzpomíná, jaké to bylo, když cinkal penězi a řinčel zbraněmi. Nemá tušení, že zaměstnanci ho bezostyšně okrádají a zneužívají. Jedinou čistou duší v jeho blízkosti je ošetřovatel Šeremetěv, ale i ten nakonec váhá, jak se zachovat, protože jeho synovci hrozí tvrdý žalář a on potřebuje peníze na úplatek. Kuchař se zmíní, jak to kolem Vladimíra Vladimíroviče chodí, a Šeremetěv stojí před zásadním morálním dilematem. V tomto bodě kniha upomíná na Dostojevského *Idiota* nebo *Bratry Karamazovy*.

„Honigova studie hlodání zubu času na těle a myšlení člověka se dá číst i jako strhující metafora o tom, jak se v jedinci vyvíjí korupce a jak se šíří na další lidi.“

Kirkus Reviews

KATIE KHANOVÁ

Katie Khanová pochází z Londýna a je absolventkou oboru tvůrčí psaní na Faber Academy. Pracuje v oblasti digitálního marketingu pro filmové studio Paramount Pictures. *Zadrž hvězdy* je její první román.

Photo © Don Wood

Zadrž hvězdy

Přeložil Jan M. Heller

Příběh o vztahu jednoho páru zhuštěný do 90 minut, který se odehrává v nepříliš vzdálené budoucnosti. Lidé mají k dispozici všechny myslitelné technické vymoženosti, politická mapa světa je zásadně překreslena, v multikulturní utopii se obyvatelstvo jednotlivých „teritorií“ pravidelně mění v rámci „rotací“, mezilidská komunikace se odehrává především na multimediální platformě MindShare – Facebooku budoucnosti. Maxe a Carys rozdělují názory a přesvědčení. Nyní se spolu vznášejí ve vesmíru, zbývá jim kyslík už jen na půldruhé hodiny, nedokážou se vrátit na domovskou loď ani navázat spojení se Zemí, a záchrana si nakonec vyžádá osudové rozhodnutí. Příběh o jejich vztahu, klasická love story přenesená do reálií žánru sci-fi, vypovídá o tom, že základní konstanty lidského života zůstávají ve všech stoletích a podmínkách stejné.

” Dva astronauti, muž a žena, uvíznou ve vesmíru a snaží se dostat na skomírající vesmírnou stanici. Kyslíku ale ubývá.

LAVIE TIDHAR

Lavie Tidhar se narodil v izraelském kibucu, ale žil i v Jižní Africe, Laosu nebo na Vanuatu. V současné době bydlí v Londýně. Ve světě literatury si udělal jméno jako autor sci-fi a fantasy, který se věnuje rozmanitým žánrům od povídek přes romány až po grafické romány. Za svůj román *Osama* (Usáma) získal v r. 2012 World Fantasy Award for Best Novel (Světovou cenu pro nejlepší román vydaný v uplynulém roce v angličtině v žánru fantasy) a porazil tak mj. Stephena Kinga s *11.22.63* nebo George R. R. Martina a jeho *Tanec s draky*.

Usáma

Přeložila Petra Johana Poncarová

Ve světě, kde žádný globální terorismus neexistuje, si neznámá kráská nejme soukromého detektiva Joea, aby jí našel jistého muže – tajemného autora brakových románů s hlavním hrdinou jménem Usáma bin Ládín. Tak začíná Joeova cesta kolem světa, a jak se kolem něj utahuje smyčka nebezpečí a tajemství, začíná Joe sám pochybovat o tom, co je fikce a co realita. Odkud se berou uprchlíci, na které naráží v temných koutech nebezpečného světa? Jakou pravdu se dozví na kopci nad Kábulem?

Lavie Tidhar v *Usámovi* brilantně zkoumá podvědomí světa po 11. září a s bravurou sobě vlastní v něm míchá prvky romanu noir, literatury faktu, alternativní historie i thrilleru. Výsledkem je znepokojivý, ale přesto neodolatelný portrét naší doby.

„Připomíná to nejlepší z paranoidních alternativně historických fantazií Philipa K. Dicka. Je to skvěle napsané a bez debat účinné.“

The Financial Times

Vítěz World Fantasy Award 2012

Centrální stanice

Přeložil Pavel Černovský

Celosvětová diaspora čtvrt milionů lidí žije u paty vesmírné stanice. Město bez pravidel bují doslova jako plevel. Život má pramalou cenu a data ještě menší.

Když se Boris Chong vrátí z Marsu do Tel Avivu, rychle pozná, že se hodně věcí změnilo. Borisova bývalá milenka se stará o podivně povědomé dítě, které se dovede pouhým dotykem prstu napojit na datový proud. Borisova sestřenice je zamilovaná do robotníka – poškozeného kyborgovského vojáka, který taktak že nechodí žebrať o součástky. Borisův otec trpí smrtelným multigeneračním mozkovým morem. A hledaná datová upířice pronásledovala Borise až do míst, kam má zakázaný návrat.

Nad těmi všemi se tyčí Centrální stanice, meziplanetární uzel, ve kterém se protíná všechno: konstantně se proměňující Tel Aviv; mocná virtuální kolbiště; a vesmírné kolonie, kam lidstvo prchlo před bídou a válkou. Propojení zajišťují „Druzí“: mocné mimozemské entity, které prostřednictvím Konverzace – pohyblivého, plynoucího proudu vědomí – právě zahajují nezvratnou změnu.

U Centrální stanice se lidé a stroje se adaptují, vzkvétají... a dokonce se vyvíjejí.

J. D. VANCE

J. D. Vance vyrostl v ohijském městečku Middletown v „rezavém pásu“ Ameriky a v apalačském městečku Jackson v Kentucky. Po dokončení střední školy vstoupil do námořní pěchoty a sloužil v Iráku. Absolvoval Ohijskou státní univerzitu a právnickou fakultu Yaleovy univerzity. Uveřejnil články v časopise *National Review* a je vedoucím pracovníkem přední investiční firmy v Silicon Valley. Vance žije v San Franciscu s manželkou a dvěma psy.

Photo © Luke Fontana

Horalská elegie

Přeložil Miloš Calda

Když Donald Trump nečekaně vyhrál americké prezidentské volby, stal se z čerstvě vydané knihy *Horalská elegie* od debutujícího autora J. D. Vance nečekaný bestseller – kniha totiž čtivě, působivě a výstižně líčí prostředí, z něhož se rekrutovala velká část Trumpových voličů, tj. prostředí bílé americké chudiny.

Horalská elegie nabízí ovšem nejen detailní popis onoho prostředí, ale rovněž vroucí a osobní analýzu krize kultury chudých bělošských Američanů. O rozkladu této společenské skupiny, procesu, který nenápadně probíhá už více než čtyřicet let, se píše stále častěji a se stále větším znepokojením, ale dosud nikdo jej nepopsal zevnitř a tak kriticky. V *Horalské elegii* J. D. Vance pravdivě líčí, jak prožívá sociální, regionální a společenský úpadek člověk, který se s tímto břemenem narodil.

Příběh rodiny Vancových začal v poválečné Americe nadějí. Autorovi prarodiče byli „zamilovaní, ale chudí jako kostelní myš“. Přestěhovali se z apalačského regionu Kentucky do Ohia s nadějí, že uniknou strašné chudobě, která je obklopovala. Stali se příslušníky střední třídy a nakonec jedno z jejich vnoučat absolvovalo právnickou fakultu Yaleovy univerzity, což je konvenčním měřítkem společenského vzestupu. Ale když se začteme do rodinné ságy *Horalské elegie*, postupně zjistíme, že autorovi prarodiče, teta, strýček, sestra a především jeho matka se s životem ve střední třídě jen obtížně vyrovnávali, že se nikdy zcela nevymanili z minulosti poznamenané týráním, alkoholismem, chudobou a traumaty, problémy charakteristickými pro jejich oblast Ameriky. S promikavou upřímností Vance ukazuje, že demony své chaotické rodinné historie v sobě stále nosí i on. Autor napsal hluboce dojímavé vzpomínky s dávkou humoru a s živě vylíčenými skutečnými postavami, ale zároveň naléhavou a znepokojivou meditací o tom, že ve velké oblasti Spojených států ztratili lidé víru ve svůj americký sen.

Bestseller č. 1 v žebříčku New York Times!

LENKA HORŇÁKOVÁ-CIVADE

Lenka Horňáková-Civade (* 1971) se narodila a vyrůstala v Prostějově, v Praze vystudovala VŠE a začala se studiem na FF UK. To už bylo po sametové revoluci, kdy se otevíral nový svět a nové obzory – před dokončením studií dala přednost cestování, které se jí stalo osudným: setkala se se svým budoucím manželem a usadila se na jihu Francie. Na pařížské Sorbonně vystudovala výtvarné umění, kterému se věnuje aktivně: její kresby, akvarely a olejomalby jsou zastoupeny ve sbírkách v Austrálii, USA i v Evropě. S vlastní i rodným jazykem zůstala ve spojení – česky vyšly její knihy *Provence jako sen* (2010), *Lanýže* (2011) a *Pohlednice z kavárny* (2015) – každá z nich jiným literárním jazykem odráží autorčino vnímání (jiho)francouzské reality. Zásadní změnu přinesly *Marie a Magdalény*: Lenka Horňáková-Civade je napsala francouzsky (česky vyšly v jejím vlastním překladu), téma je naopak české. Za tuto knihu získala autorka významné francouzské literární ocenění Prix Renaudot des Lycéens 2016

Provence jako sen

Snili jste někdy o tom, že si koupíte zámek? Tedy... alespoň ruinu, ze které by se zámek dal časem vydobýt? Snili jste někdy o tom, že najdete místo v srdci venkova a založíte tam kulturní centrum, kde budete pořádát výstavy, koncerty, divadelní představení...? Snili jste někdy o tom, že změníte svůj život a stanete se třeba venkovským hoteliérem? Snili jste někdy o Provence? A napadlo vás všechny tyto své sny spojit – a pak je začít proměňovat ve skutečnost? Přesně to totiž udělali česká malířka a spisovatelka Lenka Horňáková-Civade a její francouzský manžel Jean Louis, tedy Honza Ludvík. O tom, jak se sny plní, zhmotňují, ale také jak se srážejí s realitou, mění se v minulost a uvolňují cestu snům novým, je tato vtipná, poetická a přemýšlivá kniha, která se ke čtenářům vrací v novém vydání.

Již vyšlo:

*Marie
a Magdalény*

V. E. SCHWABOVÁ

V. E. Schwabová (* 1987) je jednou z nejtalentovanějších autorek americké fantasy literatury pro mladé publikum. Právě *NeObyčejnými* (Vicious 2013) se proslavila. Následovala *Temnější tvář magie* (A Darker Shade of Magic, 2015, česky Argo 2016) a pokračování *Setkání stínů* (A Gathering of Shadows, 2016). Všechny dosavadní tituly jen potvrdily její neobyčejnou fantazii a umění vyprávět.

NeObyčejní

Přeložil Lukáš Houdek

Skvělý příběh o ctižádosti, žárlivosti, zradě a nadpřirozené moci...

Victor a Eli jsou dva samotáři, kteří se poznali na studiích. Brzy zjistí, že je pojí společná vášeň k nebezpečí a zážitkům blízkým smrti a také že při vhodných příležitostech dokážou dobře rozvíjet své mimořádné schopnosti, dokud se jim jejich odvaha nevymkne z rukou. Victor po deseti letech utíká z vězení a za pomoci mladé dívky hledá svého dávného kamaráda, zatímco Eli pokračuje ve své misi zbavit se všech dalších nadpřirozených bytostí, tzv. NeObyčejných neboli NO. Oba bývalí přátelé, pohánění vzpomínkou na zradu, jsou k nezastavení, ale kdo nakonec vyvázne se zdravou kůží? V NeObyčejných autorka přichází s drsným, komiksově laděným příběhem, který vás zavede do světa, kde získaná nadpřirozená moc nemusí nutně vést k hrdinství a kde se na spojení příliš nehraje. Budete svědky fascinující charakterové studie, která vás donutí přemýšlet o tom, co znamená být hrdinou nebo zločincem a zda je mezi nimi nějaký jasně definovatelný rozdíl.

Již vyšlo:

Temnější tvář magie

„Schwabová si bere typické postupy z příběhů o superhrdinech/superpadouších a s gusem je staví na hlavu... Kniha se nedá odložit.“

F. Paul Wilson

Pražské romancero

Přeložil Miloslav Uličníý

Pražské romancero je soubor 81 volných aršíků z 16. století, tištěných převážně v kastilském Burgosu, jež do Prahy přivezli v 17. století irští františkáni. Do tohoto vydání bylo vybráno sto z původních textů.

Mezi romancemi ze španělských národních dějin zde vyniká básnické líčení porážky od Maurů a smrti posledního vizigótského krále Rodericha (r. 711) nebo konflikt kastilského krále Alfonse VIII. s jeho feudálními vazaly; v romancích z karolinského cyklu se setkáváme s císařem Karlem Velikým i jeho pairy, například s hrabětem Rolandem; artušovský cyklus zastupují příběhy Amadíse a Oriany; antická témata se vyskytují v líčení epizod z trojské války nebo z druhé války punské (o Hannibalovi); biblické příběhy vyprávějí například o návštěvě královny ze Sáby u krále Šalamouna nebo o králi Davidovi; milostná témata se týkají obvykle dvorských zápletek, jejichž rozuzlení může být tragické. Konečně pak nechybí ani milostný nářek zamilovaných a odmítaných rytířů.

” Výbor z romancí vytištěných v 16. století v Burgosu. Jejich témata jsou rozmanitá: boje proti Maurům, nespáry mezi feudály a králem, příběhy z artušovského a karolinského okruhu, události z řeckých a římských dějin i příběhy biblické.

CLARE BENNETTOVÁ

Clare Bennetová pracovala jako redaktorka v časopise *Tatler* a jako scenáristka pro film a televizi, podílela se na vzniku komedií jako *Láska nebeská* nebo *Deník Bridget Jonesové*. Nyní se věnuje především psaní knih.

Photo © Conor Horgan

Deníček prince George

Přeložila Michala Marková

Prince George je malý velký muž a světová celebrita číslo jedna, která se už teď připravuje na svou roli vládce britského impéria. V královské rodině však opět čekají přírůstek, George dostane bratříčka nebo sestřičku. Jak se s tím nejvlivnější dítě světa vypořádá? S anglickým smyslem pro ironii a uměřenost? Se suchým humorem? Anebo s nedůstojným řevem a nudí u nosu? A jak jenom vysvětlit týmu rádců a poradců, že miminka nenosí čáp, ale Santa Claus?

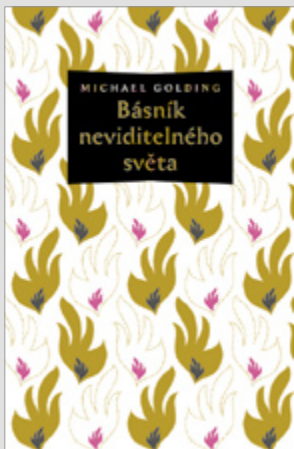
” Karel Hynek Mácha, Adrian Mole i Bridget Jonesová se mohou jít klouzat. *Deníček prince George* je novým králem deníkové literatury.

„Velmi vtipné. Nejlepší deníček dvouletého děčka v tomto roce.“

Hugh Grant

MICHAEL GOLDING

Michael Golding pochází z Filadelfie a svou kariéru zahájil jako divadelní herec. V roce 1994 mu vyšel první román *Simple Prayers* (Prosté modlitby), ze kterého se stal bestseller a byl přeložen do 9 jazyků. Jeho třetí román, *Básník neviditelného světa* (The Poet of the Invisible World) vyšel v roce 2015 a pozornost upoutal už tím, že Will Schwalbe z nakladatelství Picador jej přivítal vyznáním o tom, jak „na tuhle knihu čekal dvacet let“, otištěným v časopise *Publishers Weekly*. Kromě psaní se Michael Golding zabývá také překládáním a adaptacemi románů na filmové scénáře.

Básník neviditelného světa

Přeložila Markéta Musilová

Núri se narodí se čtyřma ušima, a tak ho matka odveze z vesnice, aby mu pověřiví vesničané neublížili. Cestou však matka zahyne při úplně stejné nehodě jako o tři měsíce dřív její manžel a Núri „spadne z nebe“ do rukou posluhovače v súfijském klášteře. Tam vyrůstá, nastupuje duchovní cestu k Bohu, objevuje svůj nevšední talent jazyka a prožívá citové zmatky. To všechno však skončí, když klášter napadnou nájezdníci. Núriho unesou a skončí jako sluha Pravé ruky sultána – jeho život jako by začínal úplně znovu, na jiném místě, v jiných podmínkách. Po nějaké době se ale Núri svým způsobem vrátí na pravou cestu – začne navštěvovat súfijského učitele, začne znovu psát poezii. Ale jeho život je znovu přetržen a Núri se ocitá na ovčí salaši ve Španělsku – v cizím prostředí, cizím náboženství a cizím jazyku. Ale koloběh se znovu opakuje, v „dalším životě“ se ocitne v Severní Africe, opět se neomylně (i když ne přímou cestou) vrátí k súfismu, poezii a lásce, aby to vše opět ztratil a jako poustevník konečně došel klidu v oproštění od všeho světa. Kolotoč pestrých barev, zvuků a vůní vás vtáhne do svého víru, až budete mít pocit, jako byste se ocitli uprostřed *Pohádek tisíce a jedné noci*.

”Núri se narodí se čtyřma ušima a jeho život je od začátku poznamenán znameními, duchovním hledáním a krásou slova. Až na konci cesty ale najde klid, když se oprostí od všeho světa.

JAIMY GORDONOVÁ

Jaimy Gordonová (* 1944) je americká spisovatelka, překladatelka a vysokoškolská pedagožka. Vystudovala angličtinu na Brown University a získala doktorát z tvůrčího psaní tamtéž. Od r. 1981 až do odchodu do důchodu vyučovala tvůrčí psaní na Western Michigan University v Kalamazoo, kde dodnes žije. Na literární scéně debutovala

v r. 1974 románem *Shamp of the City-Solo*, který už se v žánru undergroundové fantasy stal klasikou. Celkem napsala osm románů, které pro svá náročná i tabuizovaná témata a zajímavou stavbu možná nepatří mezi populární bestsellery, ale mezi náročnějšími čtenáři si získaly obdiv a uznání. Za svůj zatím poslední román *Poslední den slávy* (Lord of Misrule, 2010) získala Jaimy Gordonová americkou Národní knižní cenu. Kromě vlastní tvorby se věnuje též překladům z němčiny a pravidelně navštěvuje také Prahu jako jedna z vyučujících kurzů tvůrčího psaní Prague Summer Program.

Poslední den slávy

Přeložil Ladislav Nagy

Poslední den slávy, román, za který Jaimy Gordonová v r. 2010 získala americkou Národní knižní cenu, představuje čtenářům oblíbené dostihové prostředí zcela jinak, než jsou zvyklí. Neodehrává se totiž v kulisách velkých závodů, luxusu a bohatství, ale na samém dně dostihového sportu, na závodistišti v zapadákově, kde se koně i lidé „za zenitem“ ze všech sil snaží přežít a účel světlí prostředky. Každá z postav, které se nám v tomto přitažlivě hrůzném panoptiku představí, mluví vlastním svérázným jazykem, ale jejich osamělost a izolace pramení z jiné „jinakosti“. Ať už to je věk, barva pleti nebo původ, co je staví na okraj společnosti, když se setkají na scéně zanedbaného závodistiště v Západní Virginii, rozehrají spolu napínavé drama plné zoufalství, odhodlání, vášně a koní.

” Pět postav, pět originálních hlasů, pět osamělých duší potloukajících se kolem nejnižších příček dostihového sportu. Každý den je boj o přežití, a ne všichni přežijí.

CONSTANCE LEISUREOVÁ

Constance Leisureová pochází z New Yorku a původně pracovala jako editorka. V roce 1990 se s rodinou přestěhovala do Paříže. Při jednom výletu do Provence náhodou zahlédli v malé vinařské vesničce starý statek s krásnou zahradou, který byl právě na prodej. Koupili ho a časem se stal rodinným sídlem i zdrojem inspirace. *Láska v Provence* je její první román.

Láska v Provence

Přeložila Jana Koubová

Starobylá městečka, vinice, vůně bylin, slunce a vítr. Působivý román o lásce a pečlivě střezaných tajemstvích vás vtáhne do spleti osudů obyvatel dvou vesniček v malebné Provence. V ovzduší zdánlivého venkovského klidu se během sedmi dekád odehrává mozaika příběhů, v nichž figuruje láska ve všech podobách, láska dospívajícího mladíka a vdané starší ženy, láska v předem domluveném sňatku arabské dívky, manželské odchody a návraty, láska ke krajině, která vás i z velké dálky přiměje vrátit se zpět.

„*Láska v Provence* vybízí, abyste se s knihou usadili na pohodlnou pohovku na sluncem zalité terase provoněné levandulí se sklenkou dobrého vína na dosah, a přenáší vás do malebného městečka se všemi jeho radostmi i bolestmi.“

Historical Novels Review

DORTHE NORSOVÁ

Dorthe Norsová (* 1970) patří k nejoriginálnějším současným dánským autorům. Na svém kontě má už sedm knih, mezi nimi například román *Minna mangler et ovelokale* (*Minna potřebuje zkušebnu*, 2013) psaný v jednovětvých odstavcích. Může se také pyšnit tím, že je první dánskou autorkou, které kdy otiskli povídku v časopise *The New Yorker*. Její sbírka povídek *Na hraně* způsobila na americké literární scéně nevídaný rozruch a mezi její fanoušky se řadí mimo jiné i Junot Díaz nebo Oprah Winfreyová.

Photo © Simon Klein Knudsen

Spojka, dvojka, plyn

Přeložila Markéta Kliková

Čtyřicetiletá překladatelka Sonja má pocit, že je nejvyšší čas na životní změnu. A začne tím, že si konečně udělá řidičák. Ukáže se však, že to není tak jednoduché. Ani po šesti měsících cvičných jízd neumí Sonja řadit. Její instruktorka Jytte toho má totiž hodně na srdci, a aby nemusela přerušovat vyprávění, radí radši sama a Sonja jen točí volantem. Navíc musí tajit, že trpí mírnou závratí. A sestra s ní nemluví, masérka jí zase pořád pitvá duševní život, místo aby se starala jen o tělo, a nejvíc ze všeho ji vyčerpává, jak se pořád musí pohybovat mezi všemi těmi vykuchanými těly a uřezanými údy, kterými jsou poseté detektivky jejího dvorního autora. Co na něm všechny ty ženské mají?! Naučí se Sonja přeradit na trojku? Najde spřízněnou duši? A co je důležitéjší – najde sama sebe?

Již vyšlo:
Na hraně

BEA UUSMA

Bea Uusma (* 1966) začínala jako ilustrátorka, ale dnes je z ní lékařka. V roce 1999 napsala a ilustrovala dětskou knížku o americkém astronautovi Michaelu Collinsovi *Astronauten som inte fick landa: om Michael Collins, Apollo 11 och 9 kilo checklistor*, za kterou získala mnohá ocenění doma ve Švédsku i v USA. To už jí ale nedalo spát pomyšlení na jiné průzkumníky neznáma – S. A. Andréeho a jeho neúspěšný pokus o přelet severního pólu z roku 1897, při němž on i jeho dva společníci zahynuli. S nově nabytými medicínskými znalostmi se vydala po jejich stopách a na konci této cesty stojí výtvarně i obsahově fascinující *Expedice. Milostný příběh* (Expeditionen: min kärlekshistoria) z roku 2013, kniha, která si podmaní i čtenáře, kteří si na severní pól dosud vzpomněli maximálně v Divadle Jary Cimrmana.

Photo © Agnes Stenlund

Expedice Milostný příběh

Přeložila Helena Stiessová

V červenci 1897 vzhlíželo Švédsko a s ním celý svět k severnímu obzoru. Kdesi nad Špicberky se do vzduchu vznesl balon, který měl dopravit tříčlennou pionýrskou expedici inženýra Andréeho na místo, kam dosud lidská noha nevkročila. Senzační nápad dobýt severní pól s pomocí balonu však skončil tragicky. Osud tří odvážných mužů skryl věčný sních a tajemství vydal až po dlouhých třiceti letech. Otázky ale zůstávají dodnes. Proč polárníci zemřeli? K čemu došlo na Bílém ostrově? Švédská spisovatelka a lékařka Bea Uusma se vydává po stopách expedice až tam, kde všechno skočilo, a na stránkách faktografického románu propojuje minulost s přítomností. Příběh novodobé autorčiny výpravy doprovází dobové fotografie a autentické zápisky polárníků. Vzniká tak jedinečná vizuálně-literární koláž, která si vysloužila prestižní Augustovou cenu za knihu roku 2013.

” Výtvarnici, která nemá ráda zimu, natolik zaujme tajemný osud polární expedice, že vystuduje medicínu a vydá se na vlastní pěst po jejích stopách. Kniha plná textu, fotografií, ledu a vášně.

Photo © F. Mantovani

ISABELLE AUTISSIEROVÁ

Isabelle Autissierová (* 1956 v Paříži) je francouzská mořeplavkyně a spisovatelka. Ačkoliv vyrůstala poblíž Paříže, její život je od útlého dětství, kdy se v Bretani poprvé setkala s plachtěním, spjatý s mořem. Vystudovala zemědělské inženýrství, obor rybářství, a v roce 1991 jako první žena v sólovém závodě obeplula svět. Poté, co o tři roky později během další sólové plavby

ztroskotala, se závodů účastnila už jen jako členka posádky. V 90. letech 20. století začala své mořeplavecké zážitky popisovat v kratších reportážích, později začala psát romány: biografii významného mořeplavce z doby vlády Ludvíka XV. (*Kerguelen: Le voyageur du pays de l'ombre* – Kerguelen: cestovatel ze země stínů, 2006), román inspirovaný skutečnou událostí, podvodem při mořeplaveckém závodě (*Seule la mer s'en souviendra* – Vzpomene si jenom moře, 2009) a knihu o tragické lásce mladičké guvernantky a indiána (*L'Amant de Patagonie* – Milenec z Patagonie, 2013) – všechny její knihy byly úspěšné nejen u čtenářů, ale získaly několik literárních cen. Poslední román *Náhle sami* (Soudain, seuls, 2015) byl v širší nominaci na prestižní francouzskou literární cenu Prix Goncourt. Isabelle Autissierová je předsedkyní francouzské pobočky Světového fondu na ochranu přírody (WWF). Žije na moři a v La Rochelle.

Náhle sami

Přeložila Markéta Krušinová

Louisa a Ludovic se vydají na cestu kolem světa. Jsou šťastně zamilovaní, plánují společný život. Zastávka na ostrově Stromness, obývaném jen tučňáky, lachtany a rypouši, se jim stane osudnou. Ocitnou se náhle sami, bez lodí, bez jídla, bez komunikačních prostředků. Nezbývá než bojovat. S hladem, se zimou, s vyčerpáním, ale i se zoufalstvím a s beznadějí. Lze vůbec přežít? A pokud ano, jak se vrátit zpět?

KIT DE WAALOVÁ

Kit de Waalová (* 1960 v Birminghamu). Věnovala se trestnímu a rodinnému právu, působila jako smírčí soudce, sepsala instruktážní božurky o náhradním rodičovství a adopci. Vedle těchto profesních zkušeností se v jejím románu projevilo i to, že její matka byla profesionální opatrovnice dětí. Po románu *Jmenuju se Leon* otiskla de Waalová několik povídek.

Jmenuju se Leon

Přeložila Klára Šumová

Dojemný a strhující příběh rozdělených sourozenců vychází z autorčiných vlastních zkušeností. Na působivosti mu dodává to, že je vyprávěn z pohledu devítiletého Leona, který se málem jako otec láskyplně staral o malého Jakea, a od kterého se musí odloučit. Sám musí zůstat u Maureen, „profesionální pěstounky“, která má sice s výchovou dětí bohaté zkušenosti, je však otázkou, jestli Leonovi může dát pocit, že jí na něm doopravdy záleží.

Román *Jmenuju se Leon* si navzdory bolestivému tématu dokáže čtenáře podmanit – důkazem je i to, že o prvotinu neznámé britské autorky okamžitě projeví zájem nakladatelé mj. z USA, Německa, Francie a Holandska.

„Devítiletý Leon se musí odloučit od svého mladšího bratříčka Jakea, o kterého se staral spíš jako rodič než jako sourozenec. Ale je snazší dát k adopci bílého chlapečka než devítiletého kluka-míšence...

KENDŽI MIJAZAWA

Kendži Mijazawa se narodil roku 1896 jako nejstarší z pěti dětí ve městě Hanamaki, jež se nachází v prefektuře Iwate. Tamní příroda mu byla při psaní významnou inspirací, stejně jako buddhismus, jehož vlivy se v jeho dílech vyskytují v hojně míře.

Již od raného mládí měl Mijazawa velice chatrné zdraví a trpěl na opakované zápaly plic – stejnou nemoc, které roku 1922 podlehla jeho sestra Toši, se kterou si byl velmi blízký. Roku 1931 upoután doma v Hanamaki na lůžko sepsal svou nejznámější báseň „Ani déšť nás nezlomí“ (Ame ni mo makezu). Kromě toho hojně publikoval svoji poezii v různých uměleckých časopisech. Výměnou za to, že se vzdá jakýchkoliv zisků z prodeje knihy, také vydal sbírku pohádek *Restaurace mnoha objednávek* (Čúmon o ói rjóríten).

Noc na galaktické železnici

Přeložil Petr Kabelka

Kendži Mijazawa je autorem pohádkových povídek zasazených do snového světa plného nadpřirozených postav a nevšedních dobrodružství. V jeho osobitých dílech podobně jako kupříkladu v *Malém princ* si to své najdou všichni od mladých čtenářů až po ty starší a náročnější, protože se jedná o líbivé příběhy protkané alegoriemi a ponaučeními.

Tato sbírka obsahuje výběr z pohádek, které provázejí již několik generací japonských čtenářů a jsou i dnes stále překládány do mnoha dalších světových jazyků. Svě jméno získala podle Mijazawova ústředního díla *Noc na galaktické železnici*, jež vypráví o mladém chlapci Giovannim, který se už dávno před *Malým princem* vydal na cestu po hvězdách, aby nalezl význam pravého štěstí. Kromě toho v tomto souboru najdete také kratší příběhy s neméně půvabnou atmosférou, jejichž ústředními motivy jsou například dospívání, nesmyslnost války či význam píle a úsilí.

” Kendži Mijazawa je autorem pro každého milovníka malebných líčení, který si u čtení rád nejen odpočine, ale také se i zamyslí.

DAN MILLMAN

Dan Millman, někdejší vynikající gymnasta, učitel bojových umění a vysokoškolský profesor je autorem sedmnácti knih přeložených do 29 jazyků, mimo jiné i do češtiny. Jedna z nich, *Cesta pokojného bojovníka* (1980, č. 1995), byla v roce 2006 úspěšně zfilmována. Autobiografický pokojný bojovník se objevuje i v dalších Millmanových knihách a jeho nejnovější titul na ně navazuje.

Skrytá škola Návrat pokojného bojovníka

Přeložila Daniela Orlando

V dlouho očekávaném závěrečném dílu mezinárodně úspěšného cyklu o pokojném bojovníkovi Dan Millman čtenáře zavádí na duchovní pouť po světě, kde spolu s ním pátrá po možnosti duchovně překročit každodenní, všední život.

Hrdina Dan putuje z Honolulu do Mohavské pouště, ze životem kypícího asijského velkoměsta do odlehlého pralesa, dokud neodhalí záhadu Skryté školy. A jak křižuje kontinenty, objevuje životní pravdy, které nevidíme, i když je máme přímo před očima – poznání naznačující cestu k osvětlenému životu v trvalé přítomnosti.

Na této cestě se setkáte s pozoruhodnými postavami a dotknete se smrtelnosti. Budete zkoumat povahu reality, lidského já, smrti a na závěr i pradávné tajemství staré jako kořeny tohoto světa. Otevřete se skryté moci paradoxu, humoru a změny. Objevíte vizi, která možná navždy změní vaše představy o příslibech a možnostech vašeho života.

„V *Cestě pokojného bojovníka* se Dan Millman zavedl jako mistr vyučování skrze příběhy. Ve svém novém úchvatném dobrodružství ukazuje, že hluboké poučení lze nalézt na neočekávaných místech. Moudrost, o kterou se s námi dělí, prozáří mnoho životů.“

Don Miguel Ruiz, autor *Čtyř dohod*

ANN PATCHETTOVÁ

Ann Patchettová má na kontě už sedm románů a i českým čtenářům je dobře známá. Absolventka slavného kurzu tvůrčího psaní Iowa Writer's Workshop potvrzuje, že peníze do vzdělání neinvestovala nadarmo – její knihy se v USA staly bestsellery a jsou přeložené do více než 30 jazyků. Svou lásku k literatuře dokazuje Ann Patchettová i na poli obchodním – v roce 2011 si v Nashvillu, kde žije, otevřela knihkupectví a pokusila se tak aktivně zvrátit trend, kdy nezávislá kamenná knihkupectví z většiny amerických měst nenávratně mizí, neschopná vzdorovat tlaku internetového molocha.

Společenství

Přeložila Dana Vlčková

Jednoho slunného nedělního odpoledne v jižní Kalifornii se Bert Cousins neznám objeví na oslavě křtin Franny Keatingové a navždy tím změní životy dvou rodin. *Společenství* vykresluje životy rodičů a šesti dětí v průběhu padesáti let, od prázdnin ve Virginii, které děti z obou „spojených“ rodin prožívají společně, až po jejich dospělost, dětskými zážitky navždy poznamenanou. Snad každý, kdo má rodinu, pozná směs lásky, humoru i tragédie, která život provází. Ve *Společenství*, nejosobnějším z románů Ann Patchettové, se jí čtenářům dostane vrchovatě.

„Patchettová přináší lidskost, humor a odzbrojující náklonnost k postavám, které si při jejich zápolení se životem nemůžete nezamilovat. ... Neodolatelné.“

Library Journal

„Kořatý a strhující nový román ... Patchettová přichází s vnímavými postřehy o lidech a životě, podávanými v hloubi soucítěním a zábavným tónem.

Ann Patchettová je spisovatelka, která ví, co dělá, a během četby máte pocit, že jste v dobrých rukou.“

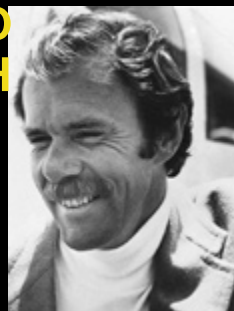
New York Times Book Review

NEW YORK TIMES BEST BOOK OF THE YEAR

USA TODAY BEST BOOK OF 2016

WASHINGTON POST BEST BOOK OF 2016

RICHARD BACH

Richard David Bach (* 1936 v Oak Park, Illinois, USA), pilot, letecký mechanik a spisovatel se proslavil především bestsellerem *Jonathan Livingston Racek* z roku 1970 a filmem, jenž byl na jeho motivy natočen. V jeho knihách se často objevuje jeho láska k letectví, jež je jeho koníčkem od 17 let a kterému se věnuje dodnes.

Richard Bach je autorem řady nejen beletristických prací, kromě *Jonathana Livingstona Racka* jsou to např. *Iluze* (1977), *Most přes navždy* (1978), *Nikdo není daleko* (1979), *Jediný* (1988), série *Knih fretek* (2002–2005) ad. Většina jeho děl je částečně autobiografická a prostřednictvím aktuálních nebo snových témat ilustruje autorovu filozofii.

Jonathan Livingston Racek První kompletní vydání

Přeložil Zdeněk Hron

Česky poprvé vychází rozšířené (autor přidal jednu kapitolu) vydání knížky, která se zařadila mezi literární kultovní díla. Novela o racku Jonathanovi je podobenstvím o lidech-ptácích toužících po poznání a naplnění života, po lásce, svobodě a volnosti. Ani po téměř padesáti letech od svého vzniku neztratila nic na síle a kráse. Tento příběh je napsán pro ty, kdo jdou za hlasem svého srdce a vytvářejí si svá vlastní pravidla, pro ty, kdo vědí, že život je ve skutečnosti mnohem bohatší, než se při povrchním pohledu zdá. Právě ti poletí s Jonathanem Livingstonem Rackem výš a rychleji, než si kdy mohli přát.

Již vyšlo:

*Útěky z bezpečí, Dar křídel,
Mimo sebe, Nic se nestane náhodou,
Knihy fretek 1, 2, 3, 4, Dvouplošník,
Jonathan Livingston Racek (bilingvní),
Jak zhypnotizovat Marii, Toulky s Puff*

” Chceš-li být šťastný, zjisti, co miluješ ze všeho nejvíce.

CHARLES BUKOWSKI

Charles Bukowski (1920–1994) se do širšího povědomí čtenářů dostal v 60. letech, s nástupem tzv. malých časopisů, které dávaly prostor nezávislé, proti establishmentu zaměřené tvorbě. Svým bohémským životním stylem a nevybíravým politickým slovníkem si vysloužil pozornost agentů FBI a několikrát pobyl ve vězení, především za výtržnictví. Zemřel roku 1994 jako kultovní a světově uznávaný autor a počet jeho čtenářů po celém světě stále roste.

Nikomu nezvoní hrana

Přeložil Bob Hýsek

V dosud nevydané sbírce *Nikomu nezvoní hrana* se Charles Bukowski opět ukazuje jako geniální mistr vypravěčské zkratky, ať už jde o čisté žánrové povídky z dostihů, cynické mezilidské glosy či postmoderní mísení reality a fikce. Nesmějí chybět ani pravidelné sloupky zvané „Zápisky starého prasáka“, poetické záznamy předjitřních souloží, nekonečných pijatek a jízlivých polemik s takzvanými literáty. Není lakoničtějšího autora než Bukowského, není děsivější krásy, než když pohlédnete do prasečích očí.

Posmrtně sebrané, dosud nevydané texty známého opilce, satyra a lyrika.

O psaní

Přeložil Vít Penkala

Výbor z Bukowského korespondence ukazuje oblíbeného autora z jiné stránky: dopisy přátelům, redaktorům i kolegům, chronologicky řazené, se dotýkají především tématu psaní. Zachycují jednak pomalu se rozvíjející Bukowského tvůrčí kariéru „zevnitř“, očima autora, který líčí, jak začínal poezii v malých časopisech, jak na dlouhá léta psaní úplně přerušil, protože propil psací stroj; jak na jeho možnosti psát působila jeho zaměstnání i lidé kolem něj. Současně čtenář objevuje jakýsi autorský manifest, který Bukowski neformuluje jako prohlášení pro veřejnost rozepsané do okázale formulovaných tvůrčích zásad: spíše mezi řádky čteme autorovo zaujetí „pro svůj způsob“, přezíravost vůči mainstreamovému „správnému psaní“ i rigidním zásadám literárních škol. Navzdory takovému zdánlivě ledabylému postoji je zřejmé, jak důležité psaní pro Bukowského bylo a s jakou vášností se mu věnoval.

Již vyšlo:

Příběhy obyčejného šílenství, Nejkrásnější ženská ve městě, Zápisky starého prasáka, Pobryndané spisy, Tvrdej chleba, Přiliš blízko jatek, Odbarvená piča/ The White Pussy – v edici Kanapka, Těžký čas, Další zápisky starého prasáka, Ženský, Všechny řítě světa i ta má, Na poště, Hollywood, Faktótum, Absence hrdiny, Škvár, Jelito

WILLIAM SEWARD BURROUGHS

William S. Burroughs (1914–1997) patří vedle Jacka Kerouaca a Allena Ginsberga k největším postavám tzv. „Beat Generation“; jeho prozaické dílo dodnes vyvolává bouřlivé reakce a kontroverze – a zároveň je obecně považováno za jeden z milníků moderní americké literatury.

Hebká mašinka

Přeložil Josef Rauvolf

Již od svého vstupu do světa literatury budil americký prozaik William S. Burroughs náležitý rozruch – a i to je dosti slabý výraz na emoce, jež jeho knihy provázely. Byly zakazovány a nechápány, autor sám byl jedněmi zatracován a proklínán jako šarlatán a literární zvrhlík, jinými naopak vynášen jako věrozvěst nových pohledů i přístupů. Bylo tomu již v případech jeho skandály proslaveného arcidíla *Nahý oběd*, a podobné reakce provázely i jeho další román *Hebká mašinka* (*The Soft Machine*). Nejen že zde Burroughs rozpoutává orgie fantazie překračující veškeré hranice a tabu, jeho postavy putují časem, svádějí boje se zrudnými silami a magií, to vše na pozadí dusné halucinující atmosféry a neskutečných kulis – zároveň nám ovšem Burroughs předvádí, jak bojovat s ovládnutím myšlení, rozkrývá mechanismy veškerých závislostí a dokazuje, v čem spočívá jeho největší síla: v propojení naprosté autorské odvahy a subverze s mistrným literárním ztvárněním i těch zdánlivě nejnemožnějších idejí.

UMBERTO ECO

Umberto Eco (1932–2016). Vystudoval středověkou filozofii a literaturu, působil jako vysokoškolský profesor, pracoval v televizi, v nakladatelství, psal sloupky pro avantgardní časopisy, v roce 1971 se stal prvním profesorem sémiotiky a ve čtyřiceti osmi letech vydal svůj první a hned bestselerový román (*Jméno růže*, 1980). Je významným představitelem postmoderny a avantgardy 60. let 20. století a držitelem řady prestižních ocenění i několika čestných doktorátů. Také Ecova románová tvorba vychází ze širokého rozpětí jeho odborných zájmů, i přes svou intelektuálnost si však udržuje celosvětovou popularitu.

Jak cestovat s lososem

Přeložila Magdaléna Žáčková

Umberto Eco byl mistrným pozorovatelem světa kolem sebe i jeho glosátorem. *Jak cestovat s lososem* je kniha návodů, kde autor s notnou dávkou inteligentního humoru nabízí řešení, jak se vyrovnat s nejrůznějšími nečekanými i standardními, ale nežádoucími situacemi, jež život přináší: jak strávit inteligentní prázdniny, jak nepoužívat mobilní telefon, jak nemluvit o fotbale, jak se vyhnout nakažlivým chorobám, jak jít v letadle, jak cestovat v amerických vlacích a mnoho dalších.

Tři příběhy

Přeložila Magdaléna Žáčková

Čtenářská veřejnost chápe Umberta Eca jako romanopisce, obecně známá je jeho literárněhistorická i sémiotická tvorba. *Tři příběhy* vznikly v 60. letech minulého století ve spolupráci s přítelem, malířem Eugeniem Carmim. Autor se tímto obrátil především k dětskému čtenáři, kterému srozumitelně a přitom citlivě poskytl návod, jak nazírat zásadní problémy lidské společnosti. Rozsahem subtilní texty s tematikou atomové hrozby, objevování vesmíru a ohrožení životního prostředí se tak staly půdorysem pro půvabné příběhy, které vyplnily mezeru v pestré žánrové nabídce tohoto výjimečného italského tvůrce.

” *Tři příběhy* Umberta Eca s působivými ilustracemi významného italského malíře Eugenia Carmiho srozumitelnou formou, již může přijmout i dětský čtenář, mapují závažné celospolečenské otázky atomové hrozby, objevování vesmíru a životního prostředí.

MÁIRTÍN Ó CADHAIN

Máirtín Ó Cadhain (1906–1970) se narodil a žil v irském kraji Connemara, kde také pracoval jako učitel, dokud o místo nepřišel kvůli svému členství v Irské republikánské armádě (IRA). Prosazoval „znovudobytí Irska“ skrze prosazování původního irského jazyka i kultury. Byl nejen jedním z nejvýznamnějších irských písařů 20. století, ale svým dílem se zařadil mezi velikány irského modernismu bez rozdílu jazyka. K tomu mu dopomohl zejména román *Hřbitovní hlína* (Cré na Cille) z roku 1949. I přes jeho nesporné kvality, zejména inovativní formu, trvalo dlouho, než vešel v širší, neřkuli mezinárodní známost. Na překážku zde byl právě jazyk. Nedostí na tom, že je *Hřbitovní hlína* napsaná irsky, navíc Ó Cadhain používá connemarské nářečí tak hutně, že i leckterý rodilý mluvčí má co dělat, aby se jím prokousal. Když se k tomu ještě přidá experimentální forma s neuvrozněnou přímou řečí (takže se čtenář musí dohadovat, kdo právě hovoří), je jasné, že na překladatele klade tento text neobyčejně vysoké nároky. O to větší štěstí máme, že se díky vynikajícímu překladu Radvana Markuse můžeme s dílem Máirtína Ó Cadhaina konečně seznámit i v češtině.

Hřbitovní hlína

Přeložil Radvan Markus

Kultovní klasika irské literatury *Hřbitovní hlína* vyšla poprvé v roce 1949 a od té doby se dočkala filmového i divadelního zpracování, nicméně přeložena byla jen do mála jazyků. Důvodem není jen to, že překladatelů z irštiny bývá všude krom britských ostrovů pomálu, ale i obrovská náročnost textů, který jiskří slovními hříčkami, využívá úzce vymezeného connemarského dialektu atd. Teprve loni vyšel poprvé v anglickém překladu, zato hned letos v dalším. Zkrátka je to kniha jak zábavná a náročná, tak i fascinující.

Všechno začíná ve chvíli, kdy hlavní hrdinka Caitríona zemře a pohřbí ji do hřbitovní hlíny. Ale je to librový, nebo pětákový pozemek? Dali jí ten správný rubáš? A křížek? Nešetřili na ní? Nesnažili se ji ošidit, tak jako, Pánbůh je zatrat, když byla ještě naživu? No, každopádně to se všemi svými „spolubydlícími“ (a že jich je) bude moct důkladně probrat. Mají na to celou věčnost.

ARTURO PÉREZ-REVERTE

Arturo Pérez-Reverte (* 1951) je nejčtenější a nejpřekládanější současný španělský spisovatel. Jeho knihu *Vlámský obraz* (1990, česky 1997) američtí čtenáři a kritici zařadili mezi pět nejlepších románů vydaných v USA, podle detektivky *Dumasův klub* (1993, česky 2000) natočil Roman Polanski velmi úspěšný film *Devátá brána*.

Obležení

Přeložil Jan Hloušek

Andaluské přístavní město Cádiz, z něhož vyplouvaly lodi do zámořských kolonií, má odedávna ve znaku Herkula se dvěma lvy na pozadí antických sloupů. Od února 1810 do srpna 1812 statečně vzdorovalo napoleonským obléhatelům jako jediné neobsazené teritorium Španělska. V jeho zdech zasedal první ústavodárný parlament v dějinách země a vytvořil skvěle vypracovanou základní listinu liberálně demokratického státu, jež byla zpočátku směřovatelná i pro osvobozenecský boj Latinské Ameriky.

Do scénérie tohoto zářivě bílého města, plného uprchlíků a pulzujícího obchodním životem navzdory francouzské invazi a kontinentální blokádě, umístil Arturo Pérez-Reverte několik vzájemně se prolínajících příběhů ze společnosti rejdařů, obchodních agentů, korzářů a vojáků, které jsou od začátku spjaty kriminální zápletkou. Na různých místech Cádizu jsou spatřena těla k smrti zbičovaných dívek, a jak se záhy ukáže, děsivé nálezy mají souvislost s ostřelováním těchto míst francouzskou artilerií. Vytváří se tak záhadná mapa obléhaného města, v níž se ve spolupráci se svým partnerem v šachu snaží vyznat jeden z protagonistů, tvrdý a nelítostný policejní profesionál Tizón. Případ se protíná s další, tentokrát špiónážní zápletkou, do hry vstupují i finanční čachry, atmosféra houstne a příběhy zdánlivě nezáčastných mužů a žen získávají na napětí.

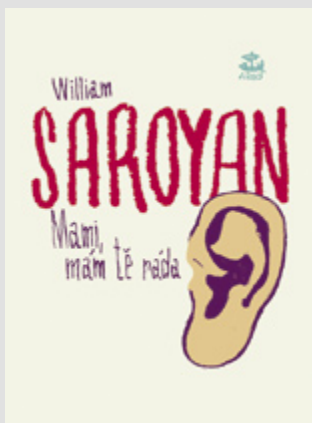
Již vyšlo:

Tango staré gardy,
Dumasův klub
aneb Richelieuův stín

WILLIAM SAROYAN

William Saroyan (1908–1981) se narodil v kalifornském Fresnu v rodině arménského původu. Když mu byly tři roky, zemřel mu otec a William byl i se sourozenci umístěn do sirotčince. Později se rodina v čele s matkou znovu spojila a dospívající William začal brzy pracovat. Když doma narazil na několik otcových povídek, rozhodl se, že se stane spisovatelem. Kritiky zaujal především humanistickou povídkou „Odvážný mladý muž na létající hrazdě“, posléze se na literární scéně etabloval emotivními knihami *Lidská komedie*, *Tracyho tygr*, *Tati, tobě přeskočilo*, *Mami, mám tě ráda* či dramatem *Minuty na hodinách*.

Mami, mám tě ráda

Přeložila Marie Koubová

Kniha *Mami, mám tě ráda* je upřímnou zповědí devítileté holčičky, která vnímá každodenní činnosti čerstvým dětským pohledem – stačí jít po ulici, zastavit se v parku, sníst s maminkou palačinku. A nakonec dívka mamince pomáhá i s divadelní kariérou. Hořkosladké vidění světa se snoubí s láskyplným mateřským citem – po této knize neuvěří v člověka jen ten nejzachmuřenější škarohlíd.

Již vyšlo:

Odvážný mladý muž

na létající hrazdě,

Říkají mi Aram, O neumírání

BRAM STOKER

Bram Stoker (1847–1912) byl irský spisovatel a divadelní kritik; do historie se nesmazatelně zapsal jako autor gotického románu *Dracula*, nejslavnějšího hororového příběhu všech dob.

Dracula

Přeložil Tomáš Korbař

Román *Dracula* Brama Stokera není třeba dlouze představovat, slyšel o něm snad každý: právě v něm se totiž v dokonalé podobě zrodil moderní mýtus upíra. Ne každý ovšem tento klasický román o fatálním střetu s nesmířitelným zlem četl – a naše nové vydání nabízí ideální příležitost, jak to napravit. Na své si tu ovšem přijdou i znalci a milovníci Stokerova příběhu – *Dracula* totiž nyní vychází v revidovaném překladu Tomáše Korbaře, s rozsáhlým, zasvěceným doslovem anglistky Aleny Dvořákové a s fascinujícími dřevoryty Františka Štorma.

” *Dracula* se etabluje v kánonu anglické literatury coby dílo prorocké, jehož čas se naplnil až téměř sto let po jeho vydání... *Dracula* je coby literární text překvapivě postmoderní. Nejenže se nebojí míchat formálně i obsahově nesourode prvky, ale ze skládání a lepení stylů a představ dělá napínavé dobrodružství. Formálně vzato se v díle mísí detektivka, horor, akční drama, humorné scénky, domácí melodrama, deníkový román a rytířský quest (je třeba zabít „draka“ *Draculu*) – to všechno pod hlavičkou autentického dokumentu vznikajícího před našima očima.

HERMANN HESSE

Hermann Hesse (1877–1962) je nejvydávanejším německým autorem 20. století, mnohá jeho díla dosáhla milionových nákladů. Intenzita jeho působení se po 2. světové válce výrazně zvyšovala od 50. let nejprve v Koreji a v Japonsku, posléze v 60. a 70. letech obzvláště v USA. Pro mladou generaci se Hesse nechtěně stal jakýmsi guru, mladí z něho čerpali inspiraci pro svůj boj proti autoritám, pro odmítání utilitárnosti západní civilizace, přejímali jeho intenzivní vztah k přírodě, k východním filozofiím a náboženstvím atd. Hesse však v podstatě nikdy neopustil svou křesťanskožidovskou orientaci a dalšími vlivy ji pouze obohacoval.

Stopa ze snu

Přeložil Vladimír Tomeš

Soubor dvanácti kratších, stylově vytříbených Hesseho textů vyšel poprvé v roce 1945 pod názvem Traumfährte (*Stopa ze snu*). Sám autor ho sice opatřil podtitulem Nové povídky a pohádky, jednalo se však o texty do té doby nevydané nebo jen časopisecky zveřejněné, vzniklé převážně v letech 1910–1932. Sbírka zahrnuje pohádky, symbolistní povídky, parodie, příběhy napsané paralelně k autorovým známějším, větším dílům (*O stepním vlkovi*) a dvě autobiografické skici (*Dětství kouzelníka* a *Stručně pojatý životopis*).

Již vyšlo:

*Souborné dílo I–X,
Petr Camenzind, Demian,
Siddhártha, Pohádky,
Stepní vlk, Narcis a Goldmund,
Knulp (bilingvní vydání),
O létání, Radosti zahradníka,
Hra se skleněnými perlami,
Panský dům, Klingsor*

MARIE BENETKOVÁ

Narodila se roku 1945 v Praze, debutovala roku 1968 povídkou vysílanou v Československém rozhlasu. Učila se pekařkou, ale pracovala jako podkoní, komparsistka, prodavačka zeleniny, průvodkyně na hradě, zahradnice, servírka, úřednice v ekonomickém ústavu, pracovnice výroby dárkových balíčků, izolátorka domů, podomní prodavačka vysavačů, ošetrovatelka, instruktorka jógy a učitelka angličtiny. Od roku 1983 žije v Kanadě, román *Zlatý z nebe* je její knižní prvotina. S hudebníkem Vratislavem Brabencem má dceru Nikolu.

Zlatý z nebe

„Píšu si to jen tak pro sebe, a nevím, co s tím, asi nic,“ říká sedmdesátiletá autorka strhujícího románu z vlastního života. Prvotina Marie Benetkové je zároveň milostným příběhem i kronikou undergroundu. Ona je zběhlá pekařka a on zahradní architekt a muzikant. Olgu i Vilíka spojuje láska k přírodě a touha po svobodě, oba to jsou povahou solitéři, co největší štěstí zažívají v komunitě nedaleko Prahy. Olga v té době jezdí do práce v zámeckém parku na koni, a Vilík tam diriguje partu intelektuálů, než ho přímo v práci zatknou Státní bezpečnost. Následuje monstrózní proces, výhrůžky a výslechy, po tragické ztrátě druhého dítěte se Olga s Vilíkem rozhodnou emigrovat.

Úsporný styl románu umocňuje i řada různorodých tónů: je tu absurdní humor dobrovolně zvoleného blázince, hrůzná groteska estébáckých sledovaček („objekt opustil objekt“), melancholie emigrantských snů i erotické jiskření.

Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.

MAGDA JOGHEEOVÁ

Magda Jogheevá (Šimičková) se narodila 13. října 1953 v Uherském Hradišti.

Vystudovala Fakultu žurnalistiky Univerzity Karlovy v Praze.

Žila poněkud nomádským způsobem života. Bydlela na jižní Moravě, v Ostravě, v Praze, na ostrově Maurícius a od roku 1989 bydlí na Českolipsku. Tak dlouho

na jednom místě nikdy nepobyla... možná je čas na změnu. Líbilo by se jí Bali, Martinik i Mongolsko. Pracovala jako redaktorka v Mladém světě, Mladé frontě, Lidových novinách a SD – sobotní příloze regionálních novin. Má tři dcery.

Je na kostele stále pět? (55 fejetonů a sloupků)

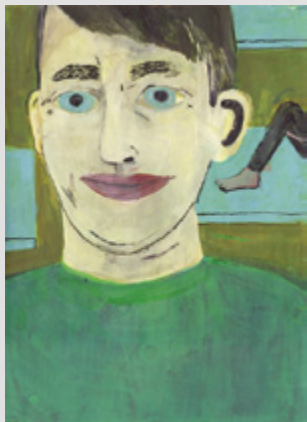
Fejetony a sloupky o zvířatech, lidech, levé mozkové hemisféře, Francii, Havaji, České Lípě i Českém Dubu, léčivém dubu, dřevěném kýblu, džungli, spolucestujících, kufrech, pitomém syndromu, kterým autorka trpí, a o všem, co tvoří její svět...

Již vyšlo:
*S kabelkou kolem světa
a kompostu*

LENKA SOBOTOVÁ

Lenka Sobotová (* 1970) vystudovala anglistiku a bohemistku. Pracuje jako nakladatelská redaktorka a je překladatelkou beletrie z angličtiny. Její knižní debut *Ilustrátorka a jiné obrázky* (Argo 2013) byl příznivě přijat jak recenzenty, tak čtenářskou obcí.

Suchý konce

Lenka Sobotová v souboru povídek *Suchý konce* s pozoruhodným smyslem pro žánr a propracovaným stylem s jasnou autorskou perspektivou navazuje na svůj knižní debut.

I protagonisté těchto povídek jsou vystavováni nečekaným zkouškám, které je nutí uvědomit si potřebu životního cíle. Jejich představy, sny, ideály a zkušenosti se srážejí s drsnou realitou; díky autorčinu smyslu pro ironii a absurditu však z běžných a banálních příhod a setkání vznikají pozoruhodně silná mikrodramata.

Již vyšlo:
*Ilustrátorka
a jiné obrázky*

Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.

PETR HRUŠKA

Petr Hruška (* 1964) je jedním z nejuznávanějších současných českých básníků. Narodil se a žije v Ostravě, pracuje však v Praze v Akademii věd jako odborník na českou literaturu 20. století, zejména poezii. Je autorem řady básnických sbírek (*Obývací nepokoje* 1995, *Měsíce* 1998, *Vždycky se ty dveře zavíraly* 2002, *Auta vjíždějí do lodí* 2007) i prozaických souborů (*Odstavce* 2004, *Jedna věta* 2015). Za dosud poslední sbírku nazvanou *Darmata* obdržel v roce 2013 Státní cenu za literaturu. Podílel se na řadě literárněhistorických prací, napsal monografii o českém básníku Karlu Šiktancovi (*Někde tady*, 2010). Píše též novinové články (sloupky pro Respekt a Bubínek Revolveru), eseje, příležitostně i divadelní scénáře. Je členem redakční rady literárního časopisu Host, jeho verše bývají čas od času zhudebnovány a knižní výběry jeho poezie vyšly v Německu, Polsku, Itálii, Maďarsku či Slovinsku.

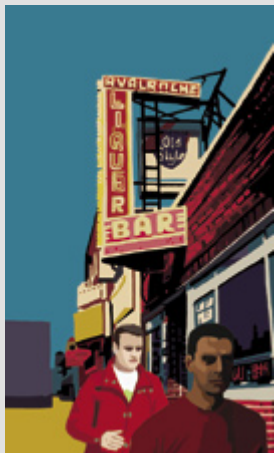

Nevlastní

Nová sbírka Petra Hrušky je v mnohém mimořádná. Snad u žádného jiného autora české poezie se nesetkáme s něčím podobným: jedna postava procházela po více než dvacet let důsledně všemi Hruškovými knihami, zjevovala se na chvíli a zase mizela se svojí znepokojivou energií a osudem. Adam. V žádné hlavní roli, jen trochu přestárle dítě, trochu odjakživa dospělý, postával neohrabaně na okrajích básníkovra světa jako podivná výčitka, lítost i výzva. Hořce a ironicky označován jako „samozřejmě nevlastní“. Kdo to sakra je a proč se tak umanutě vrací, provázen vždy groteskním nezdarem i vzdorem... Ztělesňuje nějaké naše špatné svědomí, samu bídu netečné existence nebo nekončící vůli člověka udělat něco, co jej dostane do blízkosti kohosi druhého? Té v pravém slova smyslu *okrajové* postavě náhle patří celá knižka.

MICHAEL CHABON

Michael Chabon (* 1963) je nejuznávanějším americkým prozaikem své generace; za své dílo získal dlouhou řadu ocenění, včetně nejprestižnější americké literární ceny Pulitzerovy ceny.

Zázrační hoši

Přeložil Petr Eliáš

Profesor tvůrčího psaní Grady Tripp vláčí na hřbetě nejen krizi středního věku a následky svého uměřeně prostopášného života, ale také břemeno nedopsaného a podle všeho nedopsatelného románu *Zázrační hoši*. Dva a půl tisíce stran bobtnajícího opus magnum jako by se svému autorovi smálo do obličeje, a přitom nebylo než výčtem jeho selhání, marných nadějí a promarněných příležitostí. A Grady, místo aby psal, balí jointy a před studenty se tváří jako druhý Henry Miller. Jedním z těch, jež aura jeho talentu na chvíli oslní, je i James Leer, rozháraný mladík jako vystřižený z atlasu aspirantů tvůrčího psaní. Nečekané setkání těch dvou na večírku plném spisovatelů odstartuje běh událostí místy tak absurdních, že hraničí s groteskou, jen místo dortů a neohraných policajtů se tu o zábavu starají transvestita, mrtvý pes a sako po Marilyn Monroe.

Již vyšlo:
Modelový svět

99 Román *Zázrační hoši* je – vedle Pulitzerovou cenou odměněného románu *Úžasná dobrodružství Kavaliera a Claye* – obecně považován za vrcholné dílo Michaela Chabona. K jeho popularitě nepochybně přispělo i výtečné filmové zpracování, v němž zazářili Michael Douglas, Tobey Maguire, Robert Downey jr. či Katie Holmesová.

THOMAS PYNCHON

Thomas Pynchon se narodil roku 1937 na newyorském Long Islandu a žil střídavě v zahraničí a Kalifornii, nyní žije v New Yorku. Debutoval několika povídkami v časopisech, první román nazvaný *V.* vydal v roce 1963. Prorazil však až v roce 1966 s románem/novelou *Dražba série 49* (*The Crying of Lot 49*, č. 2004), v němž poprvé předvedl svůj hutný, komplexní styl plný historických, uměleckých a vědeckých aluzí, překypující novátorskou, labyrintózní syntaxí a překvapujícím množstvím situačních gagů a jazykových juxtapozicí. Tento osobitý rukopis dovedl k dokonalosti ve svém největším románu *Duha gravitace* (*Gravity's Rainbow*) z roku 1973 (č. 2006), za nějž dostal Národní knižní cenu. Následovaly romány *Vineland* (1990), *Mason & Dixon* (1997), *Against the Day* (2006) a *Inherent Vice* (2009). Jeho posledním románem je *Výkřik techniky* (*Bleeding Edge*, 2013).

Výkřik techniky

Přeložil Martin Svoboda

Je jaro roku 2001, v New Yorku rozkvétají hrušně a Maxine Tarnowová, forenzní auditorka, vede své dva syny do školy. Když dorazí do kanceláře, čeká tam na ni kamarád Reg se záhadným případem – je něco shnilého v internetové firmě hashslinrz. Jakmile začne Maxine rozkrývat její podezřelé finanční toky, objevují se na scéně softwaroví kouzelníci ze Silicon Valley, bohaté korporace z Perského zálivu, neevidovaný supertajný agent, ruská mafie i Mossad. Kdo z nich bude mít nakonec na svědomí teroristické útoky z 11. září? *Výkřik techniky* dává čtenáři na tuto otázku několik odpovědí – jednu paranoidnější a zábavnější než druhou.

Výkřik techniky je nejen svérázným literárním kyberpunkem a fenomenologickou úvahou nad povahou reality, ale též temnou noirovou detektivkou, jemným, podprahovým příběhem o nenápadné síle rodiny a v neposlední řadě jazykovou eskamotáží hýřící monstrózně širokou slovní zásobou a obskurní terminologií z nejpodivnějších oborů lidské činnosti.

Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.

Již vyšlo:
*Městečko
Vineland*

LUCIA BERLINOVÁ

Lucia Berlinová byla americkými čtenáři i literární kritikou objevena vlastně až po smrti. Přesto se díky sbírce *Manuál pro uklízečky* zařadila mezi přední spisovatele druhé poloviny dvacátého století. Její mistrné vylíčení atmosféry a lidí v končinách, kam ji vítr zavál, podává s mistrným pozorovatelským talentem, nehledaným humorem a věcným stylem, z něhož

mrazí, ať už se příběhy odehrávají na mexické pampě, v Kalifornii nebo v Chile.

Autorka se narodila roku 1936 na Aljašce jako Lucia Brownová. S rodinou se často stěhovala, část mládí prožila v chilském Santiagu. Byla třikrát vdaná (příjmení si nechala po posledním manželovi) a měla čtyři syny. Aby je uživila, střídala různá zaměstnání, kupříkladu dělala i uklízečku, která figuruje v názvu této knihy. Své povídky psala jen tehdy, když jí na to zbyl čas a nebyla zrovna pod vlivem alkoholu. Zemřela roku 2004 v Marina del Ray.

Manuál pro uklízečky

Přeložila Martina Knápková

Jak se vyjádřil jeden z jejích kolegů spisovatelů, Lucia Berlinová (1936–2004) je „nejutajovanějším americkým pokladem“ v rámci povídkového žánru. Její tvorba se hlásí k odkazu A. P. Čechova a Raymonda Carvera a jistě se treffi do vkusu také fanouškům Alice Munroové a Annie Proulxové.

Soubor nazvaný *Manuál pro uklízečky* je výběrem toho nejlepšího z díla této legendární povídkářky. Autorka se svou typickou směsicí humoru a melancholie přetváří všednodennost v nepravděpodobnou krásu, objevuje půvab v jídelnách a veřejných prádelnách amerického Jihozápadu, v domovech severokaliifornské společenské smetánky a v titulní povídce například také v perspektivě osamělé uklízečky v jídelně jednoho hotelu v Mexico City. Berlinová píše o rodině, lásce a práci stylem, který je přímočarý, prostý a soucitný.

Ženy z autorčiných povídek jsou sice ztracené, ale také silné, chytré a neobyčejně opravdové. Berlinová se vyznačuje brutální upřímností, empatií a humorem – inspiraci čerpala z vlastního života poznamenaného mimo jiné střídáním zaměstnání a alkoholismem.

” Sbíрка povídek „utajeného pokladu americké literatury“.

KAZUO ISHIGURO

Kazuo Ishiguro (* 1954) patří k nejuznávanějším současným britským prozaikům. Obdiv čtenářů i kritiků mu vynesl zejména jeho vytříbený styl a cit pro jazyk – jenž je o to obdivuhodnější, že angličtina není jeho mateřským jazykem (Ishiguro se narodil v japonském městě Nagasaki a do Anglie se s rodiči přestěhoval až v pěti letech).

Je autorem sedmi románů, několika dramát a povídkových sbírek; za své dílo obdržel řadu prestižních cen, včetně Booker Prize či Whitbread Prize. Žije s manželkou a dcerou v Londýně.

Pohřbený obr

Přeložila Lenka Sobotová

Pohřbený obr je nové brilantní dílo z pera jednoho z největších žijících britských prozaiků. Děj románu na pomezí fantasy zasadil autor do počátků raného středověku, kdy se Británie, kterou dávno opustili Římané, nezadržitelně mění v trosky. Král Artuš jistě vykonal pro smír na ostrově své, ale i on už se odebral do propadliště dějin a neklidnou zemí bloumají různá individua včetně těch nadpřirozených. Příběh začíná rozhodnutím starých manželů Axla a Beatrice vydat se krajem mlhy a deště v naději, že se shledají se synem, kterého léta neviděli. Očekávají mnohá nebezpečí, ale netuší, že jim tato cesta odhalí dávno zapomenutá temná místa jejich vzájemné lásky. Místy surový, zato však hluboce jímavý příběh o ztracených vzpomínkách, lásce, pomstě, válce.

„Ishigurova nová kniha zůstane člověku v hlavě hodně dlouho poté, co ji dočte... Autor se v ní nebojí pustit se do velkých, osobních témat, stejně jako do mýtů, historie a fantazie. *Pohřbený obr* je naprosto mimořádný román.“

Neil Gaiman, New York Times Book Review

LOUISE GLÜCKOVÁ

Louise Glücková (* 1943) patří mezi nejvýznamnější současné americké básníky. V roce 1993 získala Pulitzerovu cenu za sbírku *Divoký kosatec* (jejíž český překlad vyšel roku 2007); je také držitelkou řady dalších prestižních ocenění, včetně Bollingenské ceny či Národní ceny literárních kritiků za poezii. V letech 2003–2004 vykonávala z pověření Knihovny Kongresu funkci tzv. „Poet Laureate“, tedy jakési „oficiální básníčky“ Spojených států.

Noc věrnosti a ctnosti

Přeložila Tereza Vlášková

Básnická sbírka Louise Glückové *Noc věrnosti a ctnosti* vyšla v roce 2014 a setkala se s mimořádným čtenářským i kritickým ohlasem; autorce za ni byla mj. udělena Národní knižní cena za poezii. Spíše než o sbírku samostatných básní se jedná o propojené příběhy, jež sice vycházejí z autorčina života, ale mají mnohem obecnější dopad. Glücková svým volným veršem a zdánlivě prostým jazykem dokáže čtenáře očarovat, probudit v něm zvědavost a přimět ho podívat se na svět novými očima. Jako by člověk s každou básní procházel jakýmsi snovým portálem, který ho pokaždé zanechá na jedno a totéž místo, jen jinak rozestavěné. Společným jmenovatelem všech básní je setkání s neprozkoumaným a neprozkoumatelným světem mrtvých, který může i nemusí být tím naším, s věcmi, které jsou nám všem dobře známé, ale teď se na ně díváme v neznámém světle. Atmosférická sbírka nenabízí útěchu pro ty, kdo se obávají lidské smrtelnosti, zároveň však čtenáře nezanechává ve stavu naprostého zoufalství: nachází delikátní rovnováhu mezi skepsí a optimismem, smutkem a radostí, těžkomyslností a nadějí.

**Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.**

SEAMUS HEANEY

Seamus Heaney (1939–2013) patří k nejvýznamnějším moderním anglofonním básníkům. Ve své první sbírce *Přírodopzpytcova smrt* (*Death of a Naturalist*, 1966) líčí především vlastní dětství na farmě v severoirském hrabství Derry. Ve sbírkách ze 70. a 80. let se mimo jiné vyrovnává s probíhajícím sektářským násilím mezi severoirskými katolíky a protestanty. Tematický záběr Heaneyho poezie se postupně rozevíral, až obsáhl téměř celou západní básnickou tradici od Vergilia po současnost. Přitom si jeho poezie uchovala svébytně intimní ráz a obrazy z evropské kultury či irských dějin se v ní střídají s osobními vzpomínkami. Vedle dvanácti básnických sbírek jsou podstatnou součástí Heaneyho díla také překlady a eseje. Roku 1995 Heaney získal Nobelovu cenu za literaturu.

Lidský řetěz

Přeložil Daniel Soukup

Lidský řetěz (2010) je poslední básnická sbírka Seamuse Heaneyho, irského laureáta Nobelovy ceny za literaturu. Mísí se v ní vzpomínky na rodiče, elegie na přátele, variace na Vergiliovu *Aeneidu* či na středověkou irskou a moderní francouzskou poezii – básníkův hlas ustavičně rozmlouvá s jinými hlasy a básně dávají prostor životům druhých. Věcnými popisy přitom stále znovu prokmitávají závratnější světla a hlubší stíny. Významové roviny se prolínají, severoirská řeka se proměňuje ve Vergiliovu Léthé a ze stárnoucího básníka se na okamžik stává nedočkavý plavčík vyplouvající za prvním dobrodružstvím. Úžas z obzorů a péče o konkrétno – ve střídání těchto dvou momentů spočívá Heaneyho vidění světa.

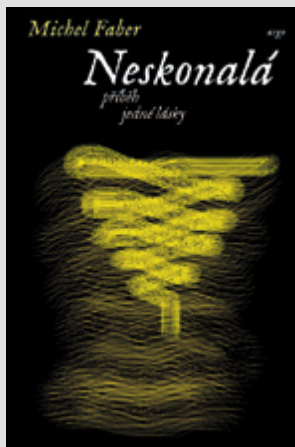

MICHEL FABER

Michel Faber se narodil v roce 1960 v holandském Haagu, ale dobu dospívání strávil v Austrálii, kde vystudoval literaturu a kde se poprvé i podruhé oženil. Se svou druhou ženou přesídlil na Skotskou vysočinu. Michel Faber patří v Česku k poměrně často vydávaným autorům, v Argu vyšla jeho novela *Evangelium ohně* (2010), u jiných nakladatelství

pak romány *Pod kůží* (2003), *Kniha zvláštních nových věcí* (2016) a dvě povídkové sbírky *Fahrenheitova dvojčata* (2008) a *Někdy prostě prší* (2011). Jeho nejocetovanější knihou je *Kvítek karmínový a bílý* (Argo 2015), na niž navazuje povídková sbírka *Jablko* (2015).

Neskonala, příběh jedné lásky

Přeložil Viktor Janiš

Michel Faber je bytostný prozaik, básním se věnoval jen okrajově a sám vtipkoval, že tímhle tempem bude mít dost materiálu na první sbírku někdy ve svých devadesáti letech. Pak ale po dvaceti letech manželství Faberova žena Eva onemocněla nevléčitelnou rakovinou kostní dřeně (mnohočetným myelomem, abychom byli přesní) a Faber se vrátil ke své původní profesi, totiž ošetrovatelství. A právě v pokoji londýnské nemocnice, kde Eva strávila poslední měsíce svého života, vznikly první básně z předkládaného cyklu (je jich nakonec něco přes 70, na cca 140 tiskových stranách.)

Tematicky se básně omezují na průběh nemoci, Evinu smrt a Faberův žal. Je to poezie nekompromisně upřímná, emocionálně intenzivní, místy protkaná šibeničním humorem. Drtivá většina básní je psaná volným veršem a rýmovaná sporadicky, což je paradoxně její výhoda: je mnohem přístupnější, než poezie obvykle bývá, a účinek je bezprostřednější.

V těchto básních, jež ocenily i takové těžké literární váhy jako Ian McEwan, přišel Michel Faber na něco obecně sdělného: co to znamená najít životní lásku a pak ji takhle krutým způsobem ztratit. Dal hlas lidem, kteří o rakovině kvůli přetrvávajícímu tabu neumí mluvit, nemocným, kteří si své pocity nechávají pro sebe.

**Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.**

Již vyšlo:
Evangelium ohně,
Kvítek karmínový
a bílý, Jablko

RICHARD PORTER

Richard Porter byl po 13 let a 22 sezón dramaturgem nejsledovanější automobilové televizní show na světě. Od katastrofálního pilotního dílu v roce 2002 až do nečekaného utnutí v roce 2015 se podílel na scénáři, opravoval v něm gramatické chyby, vymýšlel urážky pro Stiga, dupal, jak sérii udělat ještě vtípnější, a propil hektolitry různých nápojů ve společnosti tří chlápků, z nichž se během těch let staly superhvězdy – byli to Jeremy Clarkson, Richard Hammond a James May.

A touhle bombou se musíme rozloučit Ze zákulisí Top Gear

Přeložil Martin Urban

O tom, jaké to přímo uvnitř Top Gear bylo, napsal Richard Porter tuto knihu a přidal pár povedených historek z natáčení.

„Lepšího kronikáře třinácti triumfálních let pořadu Top Gear si lze stěží představit.“

Daily Mail

„Fantastický nekrolog jedné skvělé show.“

Snowy, Amazon.com

KIM GORDON

Kim Gordon se proslavila hlavně jako zpěvačka, basistka a jedna z hlavních tváří rockové skupiny Sonic Youth. Ta patřila k nejúspěšnějším a nejvlivnějším kapelám nezávislé americké scény – nebýt jich, nikdy by pravděpodobně nevznikla třeba slavná Nirvana, o vlně sebevědomého dívčího hudebního hnutí Riot Grrls (Lush, L7 apod.) ani nemluvě. K Sonic Youth neoddelitelně patřily nejen zpětné vazby, ruchy a disonance, ale také manželství obou hlavních postav kapely, Kim a sólového kytaristy Thurstona Moorea. Když na podzim 2011 ohlásila dvojice po sedmadvaceti letech rozchod, zasáhlo to fanoušky jako těžká rána. V popkulturním světě, kde většina příjemných věcí časem pomíjí, se vztah Kim a Thurstona jevil jako jedna z mála bezpečných jistot.

Holka v kapele

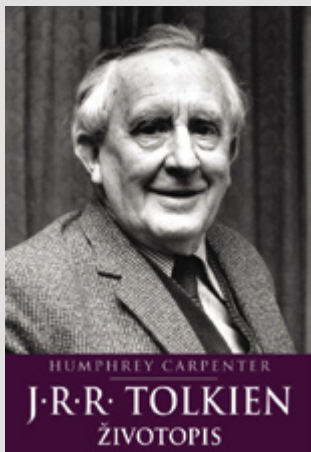
Přeložil Rani Tolimat

Ani Sonic Youth rozchod svých dvou nejdůležitějších členů nepřežili. A teď vychází kniha, v níž hudebnice, zpravidla skoupá na řeči a známá spíše pro svou uzavřenou náturu, vysvětluje, jak se to celé přihodilo – jak kapela vznikla a jak zanikla, co se dělo před jejím založením a co přišlo poté. Píše o svém dětství na slunci sežehlych předměstích jižní Kalifornie, o dospívání po boku duševně postiženého bratra, který celou rodinu emočně vysával, o newyorské umělecké a hudební scéně osmdesátých a devadesátých let. Není to jen portrét basistky a zpěvačky jedné známé kapely, nýbrž sugestivní vylíčení životního příběhu pozoruhodné alternativní umělkyně.

Čtenáři se dozví, jací výtvarníci, hudebníci či spisovatelé byli pro Kim Gordon největší inspirací, a jak vlastně vypadal vztah s kolegou muzikantem, který její život ovlivnil ze všech nejvíce. A také se tu samozřejmě píše o tom, jaké je to být onou „holkou v kapele“, tedy v prostředí, které je dodnes spíše mužskou doménou. Z jednotlivých epizod a střípků se tak skládá hluboce osobní portrét ženy, z níž se stala, tak trochu paradoxně, jedna z největších kulturních ikon jedné důležité generace.

HUMPHREY CARPENTER

Humphrey Carpenter (1946–2005) byl zkušený biografista, ale i autor knih pro děti, moderátor radia BBC 3 a amatérský hudebník. Je autorem životopisů Ezry Pounda, W. H. Audena, Benjamína Brittena či Evelyny Waughy, ale také Ježíše, věnoval se i vzestupu britského humoru a satiry v 50. a 60. letech (mj. životopis Spika Milligana) a svůj zájem o osobu J. R. R. Tolkiena osvědčil i jako editor jeho korespondence či knihou o společenství Inklingů, do něhož Tolkien patřil.

J. R. R. Tolkien: Životopis

Přeložila Stanislava Pošustová-Menšíková

Carpenterův životopis J. R. R. Tolkiena vyšel poprvé v roce 1977 a dočkal se řady reedic. Je považován za autorizovanou biografii, protože vznikl v osobním kontaktu se samotným Tolkienem a jeho rodinou. Autor měl přístup k pozůstalosti, Tolkienovým zápiskům a korespondenci, hovořil s jeho přáteli. Díky tomu jeho kniha poprvé zpřítomnila čtenářům do té doby spíše záhadnou osobnost autora *Hobita* a *Pána prstenů*, knih, které se v době práce na tomto životopisu už dávno staly klasikou známou po celém světě.

Carpenter podrobně a čtivě líčí Tolkienovy kořeny v Jižní Africe, studia v Británii, službu v armádě za první světové války, akademickou kariéru i rodinný život, ale současně i Tolkienovu spisovatelskou dráhu, která začala odbornými pracemi, vedle nichž však postupně rostla mytologická říše, z níž se zrodil *Hobit* i *Pán prstenů*.

FRED VARGAS

Fred Vargas (* 1957, vlastním jménem Frédérique Audouin-Rouzeauová) je pseudonym vystudované historičky a archeoložky zaměřené na obor archeozoologie. Právě rozsáhlé historické znalosti dokáže výborně využít v zápletkách svých detektivních příběhů, jak o tom svědčí i její zatím poslední román s komisařem Adamsbergem *V mrazivých časech*. Autorka dokáže skvěle vykreslit psychologii svých postav i mnohdy kuriózní atmosféru prostředí, do něhož své příběhy zasazuje. S komisařem Adamsbergem

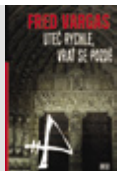
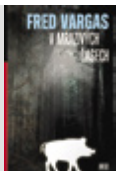
byly do češtiny přeloženy všechny romány včetně jedné povídkové sbírky, spisovatelka má však na svém kontě i jiné série s jinými vyšetřovateli. Její romány byly přeloženy do mnoha jazyků, získaly četná ocenění a některé z nich byly i zfilmovány; u nás ČT uvedla tituly *Neptunův trojzubec*, *Muž s modrými kruhy*, *Muž naruby* a *Obávané místo* (knižně *Záhada mrtvých nohou*).

Muž naruby

Přeložil Tomáš Kybal

Horami na jihu Francie obchází vlk-zabiják. Nejdřív trhá jen ovce, když ale zardousí první lidskou oběť, začnou krajem kolovat řeči o návratu vlkodlaka, „muže naruby“, a zemi zachvátí strach zděděný po předcích. Sérii násilných úmrtí se pokouší přijít na kloub podivné trio: ovčák zvaný Bača, mladý Soliman s černou pletí a Pařížanka Camille, velká, věčná a unikající láska komisaře Adamsberga. Komisař sice vstupuje do dění pozdě, ale jen a jen on může celý případ vyřešit.

Nové vydání dalšího případu komisaře Adamsberga.

Již vyšlo:

V mrazivých časech,
Uteč rychle a vrať se pozdě

Připravujeme:

Neptunův trojzubec

Muž s modrými kruhy

Přeložil Tomáš Kybal

Do Paříže přichází z rodných Pyrenejí komisař Adamsberg, svérázný muž s hlavou zdánlivě věčně v oblacích. Ve stejnou dobu se na pařížských ulicích začínou objevovat podivné kruhy nakreslené modrou křídou – a v jejich středu ještě podivnější objekty: natáčka, zapalovač, svíčka, pinzeta, holubí pařátek... Záhadnými kruhy se baví celé město, jen v komisaři Adamsbergovi narůstají obavy. Inspektor Danglard, neohrabaný skeptik s afinitou k bílému vínu, je s ním sice nesdílí, přesto se na popud svého nadřízeného neochotně začne bizarními nálezy zabývat, považuje to ovšem za ztrátu času. Dokud se v modrém kruhu neobjeví první mrtvola...

” Nové vydání chronologicky prvního případu komisaře Adamsberga a jeho prazvláštního týmu.

JOE IDE

Joe Ide je americký scenárista japonského původu. Prošel několika profesemi, ale vždy ho nejvíc přitahovala detektivní a kriminální literatura, především Sherlock Holmes. Učarovala mu jeho schopnost napravovat svět jen pomocí své brilantní mysli. Joe Ide tedy vytvořil černého „Holmese“, ale navíc ho obdařil temnou kriminální minulostí, rychlým vozem audi a fenomenálními řidičskými schopnostmi.

Autor žije v Santa Monice v Kalifornii.

IQ

Přeložil Jiří Popel

Isaiah Quintabe je mladý černoch s ošklivou minulostí a dobrodružnou současností. Kdo potřebuje v L. A. nějak pomoci nebo poradit, něco vypátrat nebo někoho najít, zajede za Isaiahem a ten mu vyhoví. Lidé ze sousedství mu přezdívací I. Q. Za své služby bere honorář, ale kde není co brát, tam pracuje zadarmo. S tímhle přístupem je brzy na dně, a tak vezme práci pro nechvalně proslulého, věčně zdrogovaného rappera, kterého se někdo pokusil zabít, a to ne zrovna šetrným způsobem: poslal na něj bojového psa velkého jako menší kůň a ten rappera málem roztrhal. I. Q. brzy přijde na to, kdo to mohl být, ale nemá důkaz a musí se s tím člověkem setkat tváří v tvář. I s jeho psem. Se všemi jeho bojovými psy.

MARCELO LUJÁN

Argentinec Marcelo Luján (* 1973, Buenos Aires) žije od roku 2001 v Madridu, kde pracuje jako koordinátor kulturních akcí a vede literární dílny. Vydal knihu povídek *Flores para Irene (Květiny pro Irene)* – Cena Santa Cruz de Tenerife 2003, *En algún cielo (V jakémsi nebi)* – Cena Ciudad de Alcalá za nejlepší beletrii 2006 a *El desvío (Odklon)* – Cena Kutxa Ciudad de San Sebastián 2007. Je také autorem poetické prózy, například *Pequenos pies ingleses (Malé anglické nohy)*. Příběh Lujánova druhého románu *Moravia (Morava)* se částečně odehrává – jak už sám název napovídá – ve východní části České republiky. Za svůj poslední román *Podhoubí* získal celkem tři ceny, tu poslední (Cena Dashiella Hammetta za nejlepší černý román) v červenci 2016. Jeho knihy byly přeloženy do francouzštiny, němčiny nebo italštiny.

Podhoubí

Přeložil Ondřej Nekola

Hororový příběh uznávaného argentinského autora, jehož dějištěm se stává chata v idylickém údolí. Muži po večeri popíjejí na verandě, ženy vaří kávu a myjí nádobí. U bazénu sedí tři dospívající děti, čtvrté – čerstvě dospělý muž – na večírek právě přijíždí. Bude třeba dojet autem pro led, který právě došel... Konec zdánlivě všedního prázdninového dne se pro dvě rodiny stane začátkem tragédie, rozpoutá příval lží a krutosti. Začne se odvíjet příběh o ztrátě nevinnosti, bolesti a chorobné sexuální touze. Dvoje letní prázdniny postačí k tomu, aby se idylické místo proměnilo v peklo.

” Společné tajemství dvojčat, před kterým není snadné uniknout, a dvoje letní prázdniny jsou na počátku krutého hororu, jenž se odehrává v chatě v napohled idylickém údolí.

JENNY COLGANOVÁ

Jenny Colganová (* 1972) se narodila v Prestwicku ve Skotsku. Po vystudování Edinburské univerzity pracovala šest let ve zdravotních službách, přivydělávala si jako kreslířka komiksových příběhů a vystupováním jako sólová komička. V roce 2010 napsala svou první knihu *Amanda's Wedding* a od té doby se věnuje psaní humorných romantických románů, které oslovují zejména současné mladé moderní ženy. V roce 2013 vyhrála svou knihou *Welcome to Rosie Hopkin's Sweet Shop of Dreams* cenu za nejlepší romantický román roku udílenou Asociací autorů romantických románů.

Věnuje se také tvorbě sci-fi. Je autorkou jedné řady oblíbeného seriálu *Dr. Who*. Jenny Colganová je vdaná a se svým manželem Andrewem má tři děti. Převážně žije ve Francii, často také navštěvuje Londýn.

Léto s vůní čerstvého chleba

Přeložila Jana Koubová

K přílivovému ostrůvku v Cornwallu přilnula Polly Waterfordová natolik, že jí neposloužil jen jako přechodná stace, než se vzpamatuje z předchozího neúspěchu, ale nabídl jí vše, po čem toužila: blízkost moře a přírody, malou komunitu lidí, romantické bydlení v majáku, lásku a přátelství, práci, která ji naplňuje, a v neposlední řadě domácího mazlíčka, který by mazlíčkem vůbec neměl být. Jenže život je proměnlivý, a zatímco blízkost moře a přírody i ostrovní komunita zůstávají neměnné, v ostatních bodech čekají Polly všemožné problémy a zvraty. Co všechno zažije, než na ostrově opět zavoní chléb?

**Pokračování oblíbené knihy
*Ostrov s vůní čerstvého chleba.***

Již vyšlo:

*Báječný krámek s čokoládou,
Rosiein sladký krámek snů,
Ostrov s vůní čerstvého chleba*

ISABELLE ARTUSOVÁ

Isabelle Artusová je původem novinářka, specializující se na ženské otázky a psychologii. Pracovala v magazínech *Marie-Claire* a *Elle*. Mezi lety 2007 a 2014 pak pracovala nejdřív jako řadová redaktorka, poté jako šéfredaktorka v měsíčníku *Psychologies Magazine*. Od roku 2015 řídí vydavatelské aktivity světoznámé kosmetické značky Guerlín. *Malý japonský krámek* je její první knihou.

Photo Astrid di Crollalanza © Flammarion

Malý japonský krámek

Přeložila Milena Fučíková

V současné Paříži dojde k osudovému setkání líbezných gejšů s neohroženým samurajem. Gejšou je ve skutečnosti nefalšovaná Francouzka z předměstí, jež se našla v postavě tradiční japonské společnosti s nalíčenou tváří a v hedvábném kimonu. Jmenuje se Pamela a žije se prodejem bonsajů v Malém japonském krámku na levém břehu Seiny. Samurajem není nikdo jiný než Thad, mladý muž z bretaňského venkova, jehož žije dobře placené zahraniční mise na hraně zákona. Pamela i Thad v dětství propadli americkým televizním seriálům (ona spíše Dallasu, on Kung fu) a tímto prizmatem vnímají skutečnost i rodící se milostné vzplanutí. Když Thad vztah se svou „gejšou“ ukončí, rozhodne se Pamela „samuraje“ vyhledat a vydává se na dlouhou cestu do Země vycházejícího slunce, kde na oba čekají četné nástrahy a mnohá překvapení.

Příběh na pomezí mezi zamilovanou romancí, detektivkou a cestopisem o zapadlých končinách, tradicích a zvycích dnešního Japonska by se mohl snadno stát románem o moderní Popelce typu *Pretty Woman*. Nicméně začínající spisovatelka, francouzsky píšící Kanaďanka Isabelle Artusová, se stereotypům úspěšně vyhýbá a svým odlehčeným stylem plným humoru a svěžesti, který dokáže udržet i v otevřených popisech milostných scén, slaví úspěch u čtenářů i kritiků.

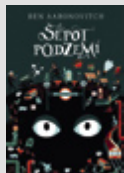
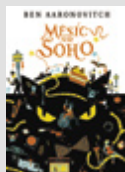
BEN AARONOVITCH

Ben Aaronovitch (* 1964) jako dospělý rychle zjistil, že má talent pouze pro psaní, a vcelku rychle se prosadil jako televizní scenárista. Pracoval pro proslulý anglický seriál Doctor Who či pro levnou space operu Jupiter Moon a posléze se pustil i do knižních dobrodružství proslulého Pána času. V devadesátých letech tak publikoval romány z řady Doctor Who: Remembrance of the Daleks (1990), Transit (1992), The Also People (1995) a So Vile a Sin (1997, ve spolupráci s Kate Ormanovou). Ve druhé polovině devadesátých let se však jeho literární kariéra dostala do slepé uličky, která ho dovedla k zaměstnání v síti knihkupectví Waterstones, což se ovšem ukázalo jako ideální šance začít psát vlastní příběhy. Vznikla tak úspěšná série městských fantasy s policejním konstáblem Peterem Grantem, započatá románem Rivers of London (2011, česky *Řeky Londýna*).

Již vyšlo:

*Řeky Londýna,
Měsíc nad Soho,
Šepot podzemí*

Prokleté domovy

Přeložil Milan Žáček

Začíná to jako obvykle – mrtvolou. Ale kdo v tom má tentokrát prsty? Běžný sériový vrah, nebo společník zvráceného kouzelníka známého pod přezdívkou Muž bez tváře? Než se policejní konstábl Peter Grant v novém případě zorientuje, pod soupravu metra vkročí londýnský urbanista a zmizí jistý starobylý grimoár. V Londýně nic neobvyklého. Ale pak se k Peterovi donesou zvěsti o prazvláštních událostech v oblasti Elephant and Castle točících se kolem věžáku navrženého bláznem, postaveného šarlatány a obývaného těmi největšími zoufalci. Mají tyto skutečnosti nějakou spojitost? A pokud ano, proč k nim proboha muselo dojít až na jižním břehu Temže, kde jindy chcípnu pes? Promiň, Toby.

” Další dobrodružství Petera Granta a zvláštní policejní kouzelnické jednotky, opět plné humoru a hlavně – Londýna.

„Tuhle řadu miluju. Nadpřirozené zločince vyšetřují policajti-čarodějové.“

Victoria Schwabová

„Báječné, tohle je opravdu skvělé pokračování příběhu.“ Lois Bujoldová

Záludné léto

Přeložil Milan Žáček

Když se ve vesnici Rushpool v západní Anglii začnou pohřešovat dvě jedenáctileté dívky, konstábl Peter Grant musí vytáhnout paty z Londýna, aby zjistil, jestli se na jejich zmizení nepodílelo něco nadpřirozeného. Jde o rutinní opatření a Nightingale je přesvědčený, že Peter bude mít v případě do večera jasno. Jenže Peter lidi v nesnázích nikdy neopouští, takže i když neobjeví žádné zjevné stopy po magických aktivitách, nabídne místnímu policejnímu sboru své služby, neboť ví, že při pátrání po nezvěstných je potřeba každé volné ruky. Netrvá však dlouho a ocitá se ve zběsilém závodě s časem, ve světě, kde hranice mezi realitou a světem skřítků a víl nikdy nebyly prostupnější...

Řeky Londýna – Čarojízda KOMIKS

Přeložil Richard Klíčník

Grant patří k velmi zvláštní londýnské policejní jednotce. Je na plný úvazek policistou, na částečný čarodějem. Pracuje na velmi neobvyklých zločinech – na těch, které zavánějí magií a nejrozmanitějšími podivnostmi, které vyhrézávají z temného londýnského podsvětí.

Zatím poslední případ začíná na první pohled dokonale neškodným autem a jeho záhadným vražedným řáděním – bez řidiče. A než se stihnete vzpamatovat, je na scéně bosenský uprchlík, nejstrašidelnější auto v Anglii, partička teenagerů sjetých ketaminem a zejména – prostá dřevěná židle s nepěkně temnou minulostí...

Ben Aaronovitch zvolil pro svoje vyprávění netradiční model. Romány střídá s komiksy, příběhy na sebe plynule navazují.

” Čarojízda je nejnovější dobrodružství londýnského policisty Petera Granta, hvězdy slavné knižní řady Bena Aaronovitche. Tentokrát v komiksu!

PETER S. BEAGLE

Americký autor fantasy, v současnosti jedna z nejvýraznějších tváří žánru, narodil se 20. dubna 1939 v New Yorku. Spisovatelem se chtěl stát už jako dítě, publikovat začal ve středoškolském časopisu. V roce 1959 dokončil bakalářské studium tvůrčího psaní a španělštiny. Poprvé zaujal románem *Poklidné a tiché místo* (1960), laskavým příběhem o lásce a smrti, o touze po životě i strachu z něj. Následoval dnes už kultovní *Poslední jednorožec* (1968), kterého možná znáte ze stejnojmenného animovaného filmu. Z dalších knih stojí jistě za zmínku romány *The Folk of the Air* (1986), *The Innkeeper's Song* (1996), *Tamsin* (1999) a *Summerlong* (2016). Čile se věnuje i kratším pracím, z nichž nejznámější jsou krátká povídka „Vstupte, paní Smrti“ (1963) a cenami ověřená novela „Dvě srdce“ (2005).

V Kalábrii

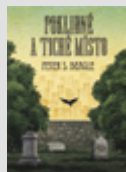
Přeložil Milan Žáček, ilustroval Tomáš Kučerovský

Claudio Bianchi žije už řadu let v osamění na svahu malebné Kalábrie v jižní Itálii. Drží se svých zažitých způsobů, cítí podezřívavost vůči cizím lidem a odjakživa se vzpírá změně; nejraději se věnuje práci na svém statku a psaní poezie. Jednoho chladného rána se však na statku objeví neuvěřitelný návštěvník, jakoby prelud ze snů. Když mu Claudio přijde na pomoc, svým laskavým činem uvrhne svůj svět do chaosu. Najednou musí odhánět zvědavce, dotěrná média a ještě zlověstnější živly.

Lyrický, poutavý a duchaplný román příběh *V Kalábrii* je jen dalším potvrzením přetrvávajícího postavení Petera S. Beaglea jako jednoho z nejosobitějších autorů fantasy literatury.

Již vyšlo:

Poslední jednorožec,
Poklidné a tiché místo

” Proslulý autor *Posledního jednorožce* přichází s novým, nádherně vyprávěným příběhem o jednorožcích, bájí vhodnou i pro naši nejžhavější současnost.

ARTHUR C. CLARKE

Pokud bychom měli zvolit symbol vědeckofantastické literatury v její nejčistší podobě, byl by to právě velmistr žánru Arthur Charles Clarke (1917–2008). Science fiction se jako spisovatel věnoval od roku 1946 a z jeho raných děl jsou nejznámější romány *Konec dětství* a *Město a hvězdy*. Z pozdějších knih můžeme jmenovat *Měsíční prach* či prestižními žánrovými cenami odměněné *Setkání s Rámou* a *Rajské fontány*. Román *2001: Vesmírná odysea* vznikl souběžně se slavným stejnojmenným snímkem Stanleyho Kubricka, jenž se stal na dlouhá léta příslovečným etalonem filmové vědeckofantastické tvorby. V následujících letech se k němu Clarke vrátil ve třech románových pokračováních. Během jeho dlouhého života se mu dostalo mnoha poct, z nichž jmenujme nominaci na Nobelovu cenu za mír či titul rytíře.

Již vyšlo:

2001: Vesmírná odysea,
2010: Druhá vesmírná odysea

2061: Třetí vesmírná odysea

Přeložil Zdeněk Volný

Píše se rok 2061 a do nitra Sluneční soustavy se na své osamělé pouti vesmírem opět blíží Halleyova kometa. Je to také rok, kdy se doktor Heywood Floyd vydává zpět do vesmíru, aby se ve svých sto třech letech opět střetil s mimozemskými monolyty. Jeho jedinou šancí na přežití jsou transformované formy Davea Bowmana a počítače Hala, ovšem jen pokud se i oni mezitím neproměnili na dokonale cizí entity.

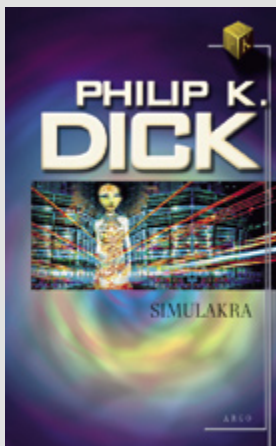
Velmistr fantastického žánru Arthur C. Clarke se podruhé vrací ke svému nejslavnějšímu dílu a jako obratný vypravěč předkládá novou kapitolu fascinujícího vesmírného příběhu, v němž je lidstvo pouhým zvědavým divákem. V Clarkově nevšedním dobrodružství jsou lidé nedůležití v porovnání s nekonečností kosmu, ale jsou rovněž nositeli nevšední síly, odvahy a odhodlání, které jim propůjčují schopnost pochopit a poznávat.

PHILIP K. DICK

Philip K. Dick (1928–1982) patří k nejuznávanějším a nejvlivnějším autorům sci-fi literatury všech dob. Svě celosvětové popularity se sice nedožil, zato se jeho dílem dnes zabývají literární vědci na prestižních univerzitách, a to nikoli jako svěbytným psaním v rámci daného žánru, ale jako umělecky pojatým filozofickým náhledem na svět a jeho apokalyptické směřování. Postmoderní sci-fi Philipa Dicka se v jistých směrech dá přirovnat k mnohohrstevnatým historickým románům Umberta Eca, v nichž rovina příběhu je pouze jednou z mnoha významových funkcí díla. To však nebrání filmovým tvůrcům, aby Dickovy prózy úspěšně převáděli do pohyblivých obrázků. Největšího úspěchu se dočkal dystopický thriller *Blade Runner* Ridleyho Scotta, s Harrisonem Fordem v hlavní roli.

Více na www.dick-knihy.cz.

Simulakra

Přeložil Robert Tschorn

Pozoruhodné politické sci-fi od velmistra tohoto žánru. Vítejte ve Spojených státech amerických a evropských. Po třetí světové válce se USA spojily s Německem, aby čelily třem dalším velmocím: Francouzské říši, Lidové čínské republice a Černé Africe. V čele konglomerátu stojí prezident der Alte, ale skutečnou moc drží „permanentní první dáma“ Nicole Thibodeuxová. Ta však už dávno zemřela a roli Nicole hrají další a další ženy. A co když prezident vůbec není člověk, ale android?

Román *Simulakra* vznikl v roce 1964 a jeho vize budoucnosti je bizarní a znepokojivá.

” Vědeckofantastický román shrnující všechna témata, kterými se autor zabýval začátkem 60. let, a sice represivní stát bojující s obřími kartely, cesty na Mars, androidi, nacisté, cestování časem, čtení myšlenek a samozřejmě „simulakra“.

Již vyšlo:

Blade Runner, Hráči z Titanu, Když mrtví mládnou, Král úletů, Muž z Vysokého zámku, Planeta, která neexistovala 1, 2, Počkej si na loňský rok, Převtělení Timothyho Archera, Temný obraz, Božská invaze, Dr. Krvemsta, Rádio Svobodný Albemut, Ubik, Valis, Tři stigmata Palmera Eldritch, Marsovský skluz v čase, Podivný ráj, Minority Report 1, 2, Dokážeme vás stvořit

THOMAS OLDE HEULVELT

Holandský spisovatel Thomas Olde Heuvelt se narodil 16. dubna 1983 v Nijmegenu. Doposud vydal pět románů a řadu povídek, které byly přeloženy do angličtiny, italštiny, francouzštiny, čínštiny či japonštiny. V roce 2015 získal za anglicky publikovanou povídku „The Day the World Turned Upside Down“ cenu Hugo a ve Spojených státech se tak stalo vůbec poprvé, kdy jedno z neprestížnějších ocenění v rámci fantastického žánru získala překladová práce. Za česky vydanou povídku *Tušoználci z Dój Saket*, přeloženou do angličtiny pod názvem „The Ink Readers of Doi Saket“, byl o rok dříve nominován na Huga i Světovou cenu fantasy. V roce 2016 se prosadil na americkém knižním trhu s hororovým románem *HEX* (2013), jenž byl pro překlad do angličtiny zčásti upraven.

HEX

Přeložil Milan Žáček

Každý, kdo se zde narodí, je odsouzen setrvat zde až do smrti. Každý, kdo se zde usadí, se odsud už nikdy nedostane. Vítejte v Black Spring, zdánlivě malebném městečku v údolí řeky Hudson, městečku, jímž obchází přízrak čarodějky od Černého kamene, ženy ze sedmnáctého století, které byly zašity oči a ústa. Takto umlčena se prochází po ulicích a podle libosti k vám vstupuje do domu. Dlouhé noci vám bez ustání stojí vedle postele. Všichni vědí, že oči už nesmí nikdy otevřít.

Obecní rada s využitím těch nejmodernějších sledovacích zařízení městečko prakticky uvrhne do karantény, aby se kletba, jež na něm spočívá, nemohla dále šířit. Ale místní mládež, takovou izolaci už notně otrávená, dojde k rozhodnutí, že přísná omezení poruší a o přízračnou kletbu se virálně podělí, čímž však městečko odsoudí k pozvolnému pádu do osidel temných, středověkých praktik.

ROBERT HOLDSTOCK

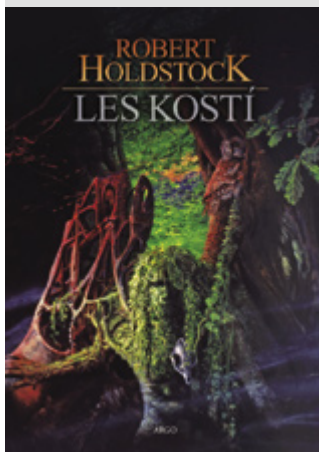
Anglický autor fantastiky, celým jménem Robert Paul Holdstock (1948–2009). Dětství prožil mezi hustými lesy kentského vnitrozemí a mokřady Romney Marsh, v krajinách, které se mu navždy zapsaly do podvědomí. V roce 1971 dokončil studium lékařské zoologie, ovšem oboru se věnoval pouhé tři roky. Psaní, se kterým začal už při studiu, postupně zvtížilo, a v roce 1976 se tak stal spisovatelem na plný úvazek. Jeho manželství se Sheilou Kavanaghovou skončilo rozvodem, ale dlouhých pětadvacet let pak prožil po boku své milované přítelkyně Sarah Biggsové.

Les kostí

Přeložil Petr Kotrle, ilustroval Jan Dřevíkovský

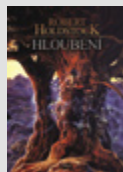
Za jedním domem na anglickém venkově je les, který je plný kostí – ale i mytág, tajemných bytostí stvořených z lidské fantazie, jimž kosti kdysi patřily, než si je les, který je zrodil, zase vzal zpět. Chlapci Christian a Steven Huxleyovi, kteří v tom domě žijí, jsou svědky toho, jak jejich otec, který se snaží les vědecky zkoumat, jeho zhoubnému kouzlu nenávratně propadá a stává se postupně někým, kdo je ochoten přinést své posedlosti na oltář cokoli, včetně své rodiny.

Vedle novely, která předchází ději jedinečné románové série o Ryhopském lese, přináší sbírka *Les kostí* další příběhy prostoupené jedinečnou atmosférou a poetikou, kterou dokázal Robert Holdstock svým příběhům vdechnout. Opět v nich ožívají prastaré rituály, čímsi povědomé a zároveň děsivé vším, co bylo dávno zapomenuto. Nové české vydání uvozuje předmluva anglického spisovatele Garryho Kilwortha a těšit se můžete rovněž na česky dosud nevydanou Holdstockovu povídku, ukázky jeho básnické tvorby a na závěr také na fascinující novelu *Trnatec*.

Již vyšlo:

Les mytág, Lavondyss, Hloubení

” Sbíрку povídek doplňuje novela *Trnatec*, další bonusy a doslov Františka Novotného.

Photo © Kyle Cassidy

JEFF VANDERMEER

Americký autor a editor (* 1968). Fantastiku publikuje od roku 1986, ale teprve od druhé poloviny devadesátých let lze mluvit o soustředěné tvorbě. Dnes je pokládán za jednoho z nejvýraznějších žánrových spisovatelů. Prvním významnějším úspěchem se stala sbírka *City of Saints and Madmen* (*Město svatých a šílených*, 2001), která spadá do cyklu příběhů ze surrealistického města Ambry. Pozornost si získal rovněž románem *Veniss Underground* (2006, česky *Veniss Underground*). V poslední době sestavuje také antologie, spolu s manželkou Ann vytvořili kupříkladu soubory *The New Weird* (2008, česky *New*

Weird) či monumentální *The Weird: A Compendium of Strange and Dark Stories* (2011). V minulém roce vydaná trilogie *Jižní Zóna* (*Southern Reach*), započatá románem *Anihilace* (*Annihilation*, 2014), je jeho komerčně dosud zřejmě nejúspěšnějším dílem.

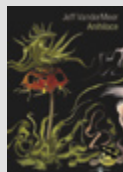
Autorita

Přeložil Pavel Bakič

Oblast X, krajina, která jako by byla až zlomyslná, obklopená neviditelnou bariérou a záhadně zbavená téměř všech známek civilizace, existuje již třicet let. Jediný kontakt s ní zprostředkovává v podobě expedic vládní agentura, která je tak tajná, že se na ni téměř zapomnělo: Jižní Zóna. Po bouřlivých událostech zdokumentovaných v *Anihilaci* vládne v agentuře chaos.

Vedením Jižní Zóny je nově pověřen John Rodriguez, zvaný též Šéf. Tým, s nímž musí pracovat, je nedůvěřivý a zoufalý, ale po ubíjejících výsledcích, objevu ukrytých poznámek a hodinách znepokojivých videonahrávek Šéf začíná do tajemství Oblasti X přece jen pomalu pronikat. Jenže každé nové odhalení přináší zneklidňující skutečnosti nejen o agentuře, které se zavázal sloužit, ale i o něm samotném.

Autorita, druhá část románové trilogie *Jižní Zóna* od Jeffa VanderMeera přináší řadu odpovědí na nejznepokojivější otázky týkající se Oblasti X..., ale rozhodně nejde o odpovědi, které by snad přinášely klid.

Již vyšlo:
Anihilace

Připravujeme:
Akceptace

GEORGE R. R. MARTIN (ed.)

Jeden z nejpěšnějších spisovatelů současnosti se narodil v roce 1948. Do fantastického žánru vstoupil na začátku sedmdesátých let a rychle sbíral první úspěchy za svou povídkovou tvorbu. V roce 1977 začal působit rovněž jako editor žánrových antologií a dodnes je v tomto směru nejznámější svým projektem *Divoké karty*. V osmdesátých letech psaní na několik let opustil a věnoval se televizní produkci. K fantastice se vrátil obsáhlou a dodnes stále ještě nedokončenou fantasy sérií *Píseň ledu a ohně*, která celosvětově proslula svým televizním zpracováním pod názvem *Hra o trůny*.

Divoké karty III. Divocí žolíci

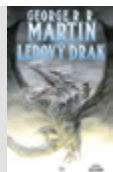
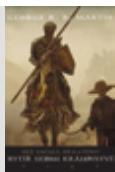
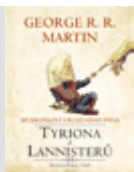
Přeložila Daniela Orlando

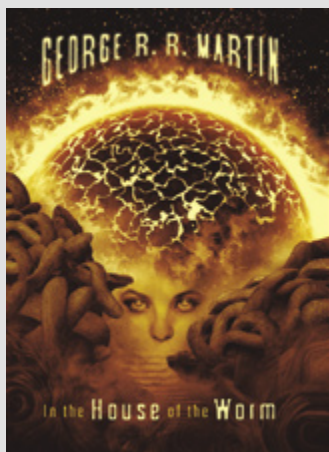
V ulicích New Yorku propukají oslavy Dne divokých karet – výroční akce připadající na 15. září, při níž se vzpomíná na mrtvé a vzdává čest živým. Je to den ohňostroju, pouličních trhů a průvodů, politických demonstrací a vzpomínkových hostin, pitek a rvaček v tmavých uličkách. Oslavy jsou rok od roku masovější a bouřlivější. A letos, v roce 1986, určitě proběhne u příležitosti čtyřicátého výročí zatím největší a nejlepší Den divokých karet. Na svátek se už chystají nejrůznější média i přivaly turistů a nálevny i restaurace očekávají rekordní obrat. V pozadí však číhá zvrácený génius, kterého nezajímá zábava ani veselí. Hvězdář má jen jeden cíl: zkázu.

Již vyšlo:

Mudrosloví urozeného pána Tyriona z Lannisterů, Divoké karty, Rytíř sedmi království, Ledový drak, Divoké karty II. – Trumfová esa, Darebáci

Sídlo červa

*Přeložili Jana a Jan Oščádalovi,
ilustroval John Picacio*

V pomalu se rozpadajícím podzemním městě kdesi pod povrchem umírající planety putující kolem vyhasínajícího slunce se mladý Annelyn těší blažené naivitě života privilegovaných. Ponížený Masonošem, zručným lovcem opovrhovaných, v trvalé tmě nižších pater žijících dolňáků, spřádá spolu se svými přáteli pomstu. Jenže mladíkovy intriky se ošklivě zvrtnou a posléze ho zavedou do bludiště nekonečných temných chodeb rozlézajících se pod městskými ruinami. Při své zoufalé cestě za záchranou odkrývá krutou pravdu skrývající se za účtou předků k legendárnímu Bílému červu.

Snové písně 1

*Přeložil Richard Podaný a Jana a Jan Oščádalovi,
ilustroval Michael Kaluta*

George R. R. Martin je nejvýznamnějším autorem moderní podoby žánru fantasy a jedním z nejnadanějších vypravěčů současnosti. V objemné průřezové sbírce *Snové písně* nabízí čtenářům souhrn svých kratších prací, jenž ve dvou svazcích odkryvá autorovu vzrušující cestu od mladého spisovatele až po cenami zahrnovaného mistra.

V prvním svazku se můžete těšit z raných prací George R. R. Martina včetně některých dosud nikdy nepublikovaných povídek, ale i z Hugem, Nebulou či Cenou Brama Stokera odměněných povídek a v neposlední řadě rovněž z novely *Ledový drak*, jejíž samostatné ilustrované vydání se stalo stále vyhledávaným bestsellerem mezi dětem určenými tituly. Okouzlující sborník zahrnuje rovněž autorovy obsáhlé komentáře, které z knihy dělají skvělou volbu pro Martinovy oddané čtenáře i pro novou generaci jeho příznivců.

Připravujeme:
Snové písně 2

Pracovní verze

Hra o trůny

Přeložila Michala Marková

Zima se blíží. Dnes již klasická slova, která nejlépe vystihují epickou ságu George R. R. Martina *Píseň ledu a ohně*. Království Západozemí zažívají dlouhé léto, po němž musí následovat krutá zima. Ale ještě před ní a předtím, než se vrátí Jiní, se rozehrává hra o trůny, kterých je daleko méně než uchazečů. Snad jediný, kdo o Železný trůn nestojí, je lord Eddard Stark, strážce severu. Proto se právě on musí stát hybatelem událostí, které všechno změní. Epické vyprávění s desítkami postav se díky seriálu HBO stalo nejúspěšnější fantasy ságou od dob *Pána prstenů*. Na celém světě má miliony nadšených fanoušků, kteří netrpělivě čekají na každé pokračování.

Hra o trůny vychází česky v novém překladu a úpravě.

Střet králů

Přeložila Dominika Křestánová

Král i jeho místokrál jsou mrtví. Západozemí čelí největší krizi od rebelie proti šílenému králi. Roberta Baratheona rozpáral kanec, Eddard Stark se stal obětí intrik, které se snažil sám rozplést. Království je bez silného panovníka a svou šanci věští velcí i malí hráči. Robb Stark je korunován králem Severu, na jihu o trůn usilují bratři krále Roberta. Druhý díl dnes již legendárního cyklu *Píseň ledu a ohně* se odehrává v ještě zběsilejším tempu než *Hra o trůny*. George R. R. Martin bez uzardění ničí ve své knize celé armády, o jednotlivcích nemluvě. Nečekané zvraty, krutá politika, závist i pomsta jsou kořením, kterým autor rozhodně nešetřil. *Střet králů* může propuknout naplno. Vychází v novém překladu.

Pracovní verze

Připravujeme:

Bouře mečů

PAUL CORNELL

Britský autor fantastiky a televizní a komiksový scenárista (* 1967) vedle scenáristické práce pro různé britské televizní stanice vytvořil řadu komiksů nejen pro britská, ale i pro americká nakladatelství. Známý je rovněž jako jeden z tvůrců oblíbeného televizního science fiction seriálu *Doctor Who*. Vedle příběhů z televizních světů a novelizací napsal rovněž několik samostatných románů na pomezí science fiction a fantasy, výrazněji pak uspěl především sérií městských fantasy románů *London Falling* (2012), *The Severed Streets* (2014) a *Who Killed Sherlock Holmes?* (2016). Jako autor kratších prací je znám především díky seriálu vědecko-fantastických příběhů o Jonathanu Hamiltonovi, důstojníkovi britské armády, ovšem v prazvláštním alternativním univerzu.

Konec londýnského krále

Přeložil Marek Drda

Temnota se probouzí...

Inspektor James Quill se chystá završit největší protidrogový zátah své kariéry. Jenže hlavního podezřelého Roba Toshacka ve vazbě zavraždí. Vyšetřování vede rozzuřený Quill, který do svého týmu přibírá analytičku Lisu Rossovou a v utajení působící policisty Costaina a Seftona. Ale Toshackova vražda není ani trochu normální. Toshack totiž uzavřel dohodu s pomstychtivou bytostí, jejíž kulturní síly ho držely o krok před zákonem – dokud svůj díl štěstí nevyčerpal.

Teď musí tým najít „podezřelého“, který umí ohýbat čas a měnit samotnou paměť. A bude zabíjet znovu. Jak skupina začíná poznávat hrozivou magii Londýna, má jenom dvě možnosti: propadnout panice, nebo využít svých nových schopností. Děsivou nadpřirozenou sílu musí vypátrat jediným způsobem, který znají: použitím policejních metod, vybavení a taktiky. Ale pravidla této nové hry se musejí naučit všichni – a rychle. Bude na tom záviset víc než jejich životy.

ROBERT A. HEINLEIN

Světznámý americký spisovatel science fiction (1907–1988) a podle mnohých dokonce nejvýznamnější představitel žánru dvacátého století. Debutoval povídkou „Linie života“ (1939), úvodní prací odvážného projektu tzv. „historie budoucnosti“, jenž byl později seřazen do rozsáhlého souboru *Minulost napříč budoucností* (1967). V dalších letech se začal s úspěchem věnovat psaní vědecko-fantastických příběhů pro mládež. Dalším zlomem v jeho literární kariéře se stalo vydání dodnes populárního válečného sci-fi románu *Hvězdná pěchota* (1959), v němž popsal krutou válku lidstva proti agresivní mimozemské civilizaci. Kultovní obliby nejen v okruhu příznivců fantastiky se dostalo románu *Cizinec v zemi* (1961), v němž se na Zemi vrací chlapec vychovaný martanskou civilizací, aby lidstvu ukázal skutečné životní hodnoty. Mimořádně zdařilý titul *Měsíc je drsná milenka* (1966) sleduje dramatickou vzpouru měsíční kolonie proti neúnosně vykořisťovatelské tyranii Země. V roce 1975 obdržel jako vůbec první prestižní titul Velmistra žánru.

Měsíc je drsná milenka

Přeložila Alžběta Lexová, ilustroval Daniel Špaček

Píše se rok 2076 a Měsíc slouží jako trestanecká kolonie pro vzpurné a nežádoucí obyvatele Země. Ve snaze přežít v drsném a nepřátelském prostředí si exulanti vytvořili liberální společnost pod dohledem přísné pozemské vlády, která se stará o životní nezbytnosti „luňáků“ výměnou za dodávky obilí pro hladovějící populaci Země.

Situace se postupně zhoršuje a obyvatelé Měsíce si začínají uvědomovat, že pokud se pozemské tyranii nevzeprou, čeká je nevyhnutelné vyčerpání zdrojů a následná environmentální apokalypsa. Do čela revoluce se postaví nepravděpodobná skupinka antihrdinů a navzdory tomu, že mají jen mizivou šanci na úspěch, roznítlí plamen vzpoury, která by mohla změnit budoucnost celého lunárního světa.

Nové české vydání slavného vědecko-fantastického románu velmistra žánru Roberta A. Heinleina oceněné nejvyšším žánrovým oceněním, cenou Hugo, vychází v ilustrované podobě a v novém překladu.

TIM POWERS

Americký autor fantastiky, narodil se 29. února 1952 v Buffalu, ovšem od svých sedmi let žije v Kalifornii, kterou si zamiloval. Zpočátku se věnoval žánru science fiction, ovšem uspěl až s dvojicí historických fantasy *Stáčení temného piva* (1976) a *Brány Anubisovy* (1983), z nichž ten pozdější, spleť příběh cestovatele v čase, jenž se v Londýně devatenáctého století utká se zlovolnými mágy, kteří chtějí obnovit slávu Egyptské říše, je autorovým dodnes nejčastěji vzpomínaným dílem. Posléze se stal takřka nepřekonatelným mistrem ve sprádání historických reálií a magických propriet, ať už v pirátské fantasy *Na vlnách podivna* (1987), jenž inspiroval jeden z dílů filmové série *Piráti z Karibiku*, v románové dvojici *Sílu svého zraku* (1989) a *Hide Me Among the Graves* (2012), či ve svém posledním románu *Medusa's Web* (2016). O podivné události není nouze ani v autorových románech ze současnosti, k nimž patří i jeho pozdní tituly *Declare* (2000) a *Tři dny do nikdy* (2006).

Brány Anubisovy

Přeložil Václav Kříž, ilustroval David Palumbo

Brendan Doyle, odborník na dílo básníka raného devatenáctého století Williama Ashblesse, neochotně přijme pozvání od výstředního milionáře, aby skupině cestovatelů v čase posloužil jako odborný průvodce. Ovšem poté, co se v roce 1810 zúčastní vytoužené přednášky Samuela Taylora Coleridge, je unesen do špičkových uliček Londýna, kde temné a nebezpečné síly dobře znají tajemství bran v čase. Ztracený v čase, zapletený do vražedných intrik mezi zneprátenými bandami žebráků a pronásledovaný egyptskými čaroději Doyle kupodivu přese všechna nebezpečnoství přežívá. A dozvídá se o tajemném básníkovi Ashblessovi mnohem víc, než by kdy považoval za možné...

Jeden z nejvýznamnějších románů na pomezí science fiction a fantasy mísí literární historii, lykantropii, templářské rytíře, egyptskou magii a prazvláštní přehlídku skutečných i fiktivních postav v patrně nejoriginálnějším příběhu o cestování v čase, jaký byl kdy napsán. Román v roce 1983 získal Pamětní cenu Philipa K. Dicka. Nové upravené a ilustrované vydání je opatřeno krátkou autorskou předmluvou a množstvím vynechaných scén s Powersovým komentářem. Znalci jistě ocení rovněž novelu odehrávající se ve stejném prostředí jako slavný román, jenž se stal základním kamenem literárního subžánru zvaného steampunk.

MICHAEL J. SULLIVAN

Michael J. Sullivan (* 1971), americký spisovatel fantasy, narozený v Detroitu. Psaní se začal věnovat už v dětském věku, mimo jiné pod vlivem četby *Pána prstenů*. Ještě před nástupem na střední školu sepsal sedm románů, ale vážněji se literární tvorbě začal věnovat až od roku 1985. V následujících deseti letech vytvořil dalších šest románů různých žánrů, ovšem ani jeden z nich se mu nepodařilo publikovat a psaní se na dlouhou dobu věnovat přestal. Místo toho se začal živit jako komerční grafik a ilustrátor, v roce 1996 založil vlastní reklamní agenturu a v této práci pokračoval až do roku 2005. Ke spisovatelskému řemeslu se vrátil s novým odhodláním teprve nedávno. Výsledkem je šestidílný cyklus *Dobrodružství Riyria*, jenž se skládá z šestice románů *Královské spiknutí* (The Crown Conspiracy, 2008, Argo 2011), *Avempartha* (2009, Argo 2011), *Vzestup Nyphronu* (Nyphron Rising, 2009), *Smaragdová bouře* (The Emerald Storm, 2010), *Zimní slavnost* (Wintertide, 2010) a *Percepliquis* (2012).

Percepliquis

Přeložila Jana Rečková

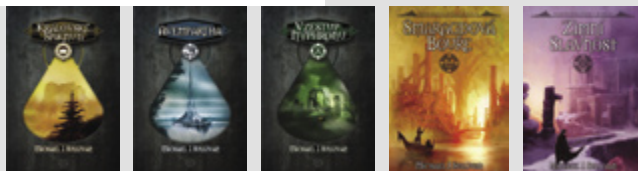
Vše k tomu směřovalo... Elfové překročili řeku Nidwalden. O budoucnosti rozhodnou dva zloději... „Zahlédla jsem dlouhou cestu. Po té tě povede ta, jež nese světlo. Ta pouť vede hluboko pod zem a do zoufalství. Povedou tě hlasy mrtvých. Vrátiš se v čase. Tři tisíce let stará bitva znovu vzplane. Chlad se chce zmocnit světa, smrt si jde pro všechny a volba je na tobě. Ty jediný můžeš zachovat rovnováhu, ty nakloníš váhy, ale není jasné, na kterou stranu. Musíš volit mezi světlem a tmou a tvá volba mnohé ovlivní.“ Tenkinská věštkyně Fan Irlanu.

Percepliquis je závěrečný svazek fantasy série *Dobrodružství Riyria*, ságy, na jejímž počátku byli dva zloději polapeni na nesprávném místě ve správný čas a tím vrženi do víru událostí, jež stále graduji a nakonec vedou k tomuto okamžiku. Uběhly tři tisíce let a nastal čas pro návrat Novronova dědice.

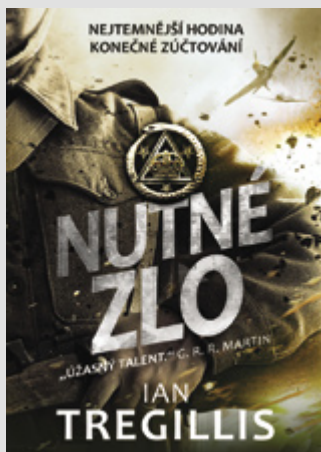
Již vyšlo:

Královské spiknutí, Avempartha, Vzestup Nyphronu, Smaragdová bouře, Zimní slavnost

IAN TREGILLIS

Americký spisovatel (* 1973), jenž získal doktorát z fyziky za výzkum v oblasti radiových galaxií ve své rodné Minnesotě. Posléze se přestěhoval do Nového Mexika, kde se díky spisovatelovi Walteru Jonu Williamsovi připojil k tamní nezvykle bohaté skupině profesionálních autorů fantastiky. Odtud ho posléze rekrutoval George R. R. Martin mezi autory svého sdíleného alternativního světa *Divokých karet* (Argo 2015). Podobně koncipovaný alternativní svět vytvořil ve svém debutovém románovém triptychu Bitter Seeds (2010, česky *Hořká setba*, 2015), The Coldest War (2012) a Necessary Evil (2013), v němž se válečný konflikt rozpoutaný nacisty ubírá zcela jiným směrem poté, co Němci objeví způsob, jak v lidech probouzet neobvyklé schopnosti. Samostatný román Something More Than Night (2013) je neobvyklou noirovou detektivkou inspirovanou představou nebes světce Tomáše Akvinského.

Již vyšlo:

*Hořká setba,
Nejstudenější válka*

Nutné zlo

Přeložil Pavel Bakič

Londýnský Westminster 12. května 1940. Druhá světová válka nabírá na obrátkách. Už podruhé.

Raybould Marsh, jeden z nejlepších britských agentů, se přenesl do nové časové linie – je to poslední zoufalý pokus zachránit alespoň jediný z možných světů před lovecraftovskými monstry, kterým podlehla Marshova původní realita. Pokud má dojít k jejich porážce, nesmí na Zemi zůstat ani stopa po nadlidech stvořených nacistickou vojenskou mašinerií. Pozornost hrůzných přízraků žijících mimo čas a prostor totiž přitáhli k lidstvu právě oni...

Na své cestě za vítězstvím si Marsh bude muset především poradit s Gretel, nejmocnějším z výtvorů německého profesora von Westarpa. Díky svým schopnostem ví Gretel i v nové časové linii o všem, co se událo v Marshově zničeném světě, a pokusí se mu dokončení jeho úkolu překazit. Je rozhodlaná přežít – a to navzdory tomu, že každé větvení reality, které dosud byla schopná předpovědět, končilo její smrtí.

REINHARD KLEIST

Reinhard Kleist (* 1970) patří k průkopníkům německého grafického románu a k nejlepším tamějším komiksovým autorům. Je několika-násobným držitelem nejprestižnější německé komiksové ceny „Max und Moritz“. První velký úspěch zaznamenal s trilogií *Berlin noir*. S komiksem o životě countryového hudebníka Johnnyho Casha z roku 2006 prorazil i ve světě. Kniha *Cash. I see a darkness* byla přeložena do 12 jazyků a mnohokrát vyznamenána. Následovaly životopisné grafické romány *Castro* (2010) a *Boxer*, posledně jmenovaný nejprve vycházel na pokračování v deníku *Frankfurter Allgemeine Zeitung*. Kleist za něj získal nejvýznamnější německou literární cenu za literaturu pro mládež. V současné době pracuje na komiksu o Nicku Caveovi.

Již vyšlo:

Boxer, Johnny Cash

Sen o olympiádě

Přeložila Alena Pokorná

Olympijské hry 2008 v Pekingu: Somálka Samia Jusuf Omarová zaběhla nejlepší čas svého života a stala se miláčkem publika, třebaže v cíli skončila poslední. Když se vrátila zpět do vlasti, nesměla už trénovat. Vládnoucí muslimští fundamentalisté ženám zakázali věnovat se sportu. Samia ale na svůj sen startovat na příští olympiádě v Londýně vsadila všechno a vydala se na dalekou cestu do Evropy, aby tam mohla svobodně žít a sportovat. Utopila se v nafukovacím člunu ve svých jednadvaceti letech kousek od italského pobřeží.

Pravdivý příběh somálské běžkyně symbolizuje tragický osud bezpočtu bezejmenných uprchlíků. Přední německý komiksový kreslíř Reinhard Kleist znovu dokazuje, že i obtížné společenské téma lze vyprávět napínavě a s citem. Českým čtenářům je dobře znám biografickými komiksy *Boxer* a *Cash*. *I see a darkness*, ověřenými několika významnými mezinárodními cenami.

„Jeden z nejlepších kreslířů Německa.“

intellectures.de

JAMES STAFFORD

James Stafford je velšský novinář a autor na volné noze. V Praze kdysi studoval a zamiloval se tu nejen do své budoucí manželky Heleny, ale také do města samotného. Žije v Londýně.

Truchlivý amoret pražský

Přeložila Jana Fischerová

Xavier Truchlivý Sněžný, protagonista komiksu Jamese Stafforda *Truchlivý amoret pražský*, je vpravdě rozporuplný hrdina: barokní andělíček, který ovšem přišel na svět v renesanci (konkrétně na dvoře císaře Rudolfa II).; bytost s tváří dítěte a hořkou moudrostí starce; něžný milovník i zuřivý bojovník, a především: oddaný ochránce Prahy. Své milované město už zachránil víckrát, než si dokáže vzpomenout – mimo jiné před rozběsněným Golemem (s nímž se ovšem poté spřátelil) či před zombie inkarnací Alexandra Velikého a jeho armádou živých mrtvol –, nyní však pracuje jako hlídač v supermarketu a bojí se, aby nepřišel o místo.

Zkrátka a dobře, *Truchlivý amoret pražský* nabízí natolik bizarní mix historických reálií, fantastických příběhů, pražského genia loci, černého humoru (typicky britského i typicky českého) a popkulturních narážek, že po jeho přečtení už matičku Prahu nikdy neuvidíme stejnýma očima.

Na působivost dodává komiksu jeho výtvarná stránka, jež je dílem čtyř umělců z různých koutů světa: dvou filipínských kreslířů, AJ Bernarda a Josela Nicolase, rumunské malířky Ralucy Moldovanové a české výtvarnice Lenky Šimečkové. Za pozornost stojí i soundtrack k dílu, který lze najít na stránkách projektu (www.theputto.com) a který je dílem Rogera O'Donnella, klávesisty legendární skupiny The Cure: ten byl komiksem – zvláště jeho kapitolou, jež se točí kolem latinské verze alba *Disintegration* – natolik nadšen, že pro projekt speciálně složil několik skladeb.

„Právě jsem dočetl **TOTÁLNĚ BOŽÍ** komiks *Truchlivý amoret pražský* od Jamese Stafforda. Tu knihu si opatřete: čeká vás velký zážitek!“

Samuel L. Jackson

„Mimořádný komiks o Praze se soundtrackem od člena The Cure.“

FRED DEWILDE

Fred Dewilde je pseudonym padesátiletého francouzského grafika, jednoho z těch, co přežili teroristický útok na pařížský klub Bataclan v listopadu 2015.

Můj Bataclan

Přeložila Katarina Horňáčková

Po obrovské úlevě, že z té hrůzy vyvázl živý a zdravý, následoval šok, strach a hlavně záplava otázek. Fred Dewilde se s traumatem vyrovnal po svém: svůj děsivý zážitek převyprávěl v komiksu, kde čtyři útočníci dostali podobu kostlivců-jezdců z Apokalypsy, následné pocity, noční můry, provinilost přeživšího a zkušenosti s vyšetřováním a s reakcemi přátel a rodiny popsal v krátkých a výstižných textech, také doprovázených jeho vlastními ilustracemi.

ZDENĚK LEŽÁK; MICHAL KOCIÁN

Zdeněk Ležák (* 1974 v Praze), novinář, publicista a šéfredaktor časopisu ABC. Absolvent Literární akademie Josefa Škvoreckého. V redakcích časopisů pro děti působí od roku 1999. Zaměřuje se především na tvorbu pro děti a mládež a tematicky na moderní technologie a historii. www.zdeneklezak.cz

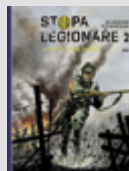
Michal Kocián (* 1960 v Praze) ilustroval řadu knih pro mládež a přispívá do komiksových časopisů od osmdesátých let. Inspirován především francouzskými výtvarníky a okouzlen tvorbou Káji Saudka se zabývá kreslením komiksů již od dětství. Spolupracuje například se scénáristy V. Šorelem, V. Tomanem, Z. Ležákem a Gutwirthem.

Tři králové

Josef Balabán, Josef Mašín a Václav Morávek, tři českoslovenští důstojníci, kteří snad nejvýrazněji zasáhli do českého domácího odboje v první polovině druhé světové války. Kniha přináší stostránkový komiks mapující jejich osudy od jara 1939, kdy se dali dohromady, až po smrt posledního z nich v létě 1942. Tři králové hráli významnou roli v odbojové organizaci Obrana národa. Udržovali radiový kontakt se špionážní skupinou Františka Moravce v Anglii, byli spojkou s německým dvojitém agentem A-54, podíleli se na tisku a rozšiřování ilegálních novin a zorganizovali stovky sabotážních akcí. V komiksu se proto v epizodních rolích objeví také desítky dalších osobností domácího odboje, ale rovněž jejich nepřítel z pražského gestapa. *Tři králové* je komiksový příběh velkého hrdinství, ryzího vlastenectví a nehynoucího odhodlání. V roce 2017 vzpomeneme 75. výročí konce této odbojové skupiny.

Již vyšlo:

Stopa legionáře,
Stopa legionáře II – Osudy

JOE BENITEZ

Joe Benitez (* 1971) je americký komiksový kreslíř, který během svojí kariéry pracoval pro komiksová nakladatelství DC a Image. Jeho autorský komiks *Lady Mechanika* se stala kultovní záležitostí pro všechny milovníky steampunku. Kromě *Lady Mechaniky* píše a kreslí také fantasy řadu *Wraithborn*.

Lady Mechanika

Přeložil Richard Klíčník

Jedna z nejslavnějších komiksových hrdinek steampunku se představuje českým čtenářům. Británie nabrala v 19. století ve vývoji poněkud jiný kurz a moderní věda vládne celému společenství. Vzduch brázdí nejpodivnější letouny, nejmodernější města oplývají moderní hromadnou dopravou a všichni znají krásnou a nebezpečnou Lady Mechaniku – napůl ženu, napůl stroj. Jinou takovou hříčku vědy a přírody svět neviděl. Až do chvíle, kdy se na nádraží objeví další napůl mechanická dívka v naprosto zuboženém stavu. Lady Mechanika se okamžitě pouští do pátrání. Jde totiž o hodně. Kromě odhalení nelidských experimentátorů hraje Mechanika i o odhalení tajemství vlastního původu.

” Jedna z nejslavnějších komiksových hrdinek steampunku se představuje českým čtenářům. Připravte se na Británii 19. století plnou páry a mechanických hejblat.

MILO MANARA

Milo Manara (* 1945) je italský kreslíř, který se věnuje komiksové tvorbě již od roku 1969. Patří mezi žijící legendy komiksového média a krom vlastní tvorby spolupracoval například s Neilem Gaimanem a dalšími prvotřídními scenáristy. K jeho nejslavnějším komiksům patří nejružnější erotické pastiše, hlavním tématem je pro něj vždy žena a její krása.

Gulliveriana. Zlatý osel

Přeložila Marie Dudílieux

V jednom svazku představujeme hned dvě rozpustilá dílka legendy erotického komiksu Milo Manary. Jde o pastiše dvou klasických literárních děl, jimž Manara dodává o poznání lechtivější vyznění. Gulliveriana zde není cestovatelka, ale mladička italská dívka, která nechtíc otevře bránu do fantastických světů, ve kterých žijí trpaslíci-monarchisté, hraví obři, žádostiví hřebci či frustrované nymfomanky. Jonathan Swift by se zcela jistě divil, jakou rozvernou hříčku z jeho předlohy Manara vytvořil.

Apuleiův *Zlatý osel* patří ke klasickým dílům latinské literatury středověku a Manara jej zpracovává přímo nevídaným způsobem. Dobrodružství mladého Lucia, proměněného v osla a odsouzeného k nekonečnému putování, mají v podání italského kreslíře o poznání odlišné vyznění než originál. Loupežníci, čarodějnice a nemravní měšťané vystupují napříč divokým a znepokojujícím erotickým příběhem bez jakéhokoli tabu, který patří k vrcholným dílům Mila Manary.

MARKÉTA ZAHRADNÍKOVÁ

Markéta Zahradníková ve čtyřiceti čtyřech letech zjistila, že touží být spisovatelkou. Troufalé, zvláště jste-li dyslektik, vaše literární tvorba čítá převážně vzkazy na ledničce a jejím vrcholem je jedna úspěšná žádost o prominutí penále. Jenže když konečně najdete své povolání, nemohou vás podobné prkotiny odradit. Její prvotina, knižní rozhovor se Zbigniewem Czendlikem nazvaná *Postel hospoda kostel*, je toho dobrým důkazem. Mimořádně úspěšná kniha otevřela začínající autorce cestu na pulty knihkupectví. Její nový dětský titul *Kryštofovy nebetyčné maléry* jsou zábavné a napínavé vyprávění o nevycválaných andělských učednících a nebi, jak ho neznáte.

Kryštofovy nebetyčné maléry

Ilustroval Petr Modlītba

Anděl Kryštof je strážce učedník druhé třídy. Jednou z něj vyroste anděl strážný, jenže v tom je právě ta potíž. Neví se, kdy to „jednou“ bude. Podle Kryštofa nejlíp hned. Nemůže se dočkat, až se mu jeho svěřenec – kluk se stejným jménem – konečně narodí. Všechno má totiž svůj čas, což v nebi platí dvojnásob. V nebi je vůbec spousta věcí jinak než dole na zemi. Naštěstí je tu Kryštof, který nám to všechno stihne objasnit, zatímco lítá z maléru do maléru. Nejspíš budete vejrat, zírat nebo čubrnět, protože má pro vás ty nejžhavější nebeské novinky. Zkrátka pokud ještě nemáte vlastní nebe, doporučuji navštívit to Kryštofovo ve veselých příbězích o trampotách jednoho malého raubíře, který je shodou okolností budoucí anděl strážný. Na místě je však varování – toto vyprávění nemá uspávat, ale probouzet.

” Nová kniha autorky bestselleru *Postel hospoda kostel* se rozhodně zalíbí všem, kterým se líbil film *Anděl Páně*.

DAVID WALLIAMS

David Walliams je britský herec a scenárista, spoluvůrce populární komediální série *Little Britain* (*Malá Velká Británie*), za kterou se svým kolegou Mattem Lucasem obdržel tři ceny BAFTA a British Comedy Award.

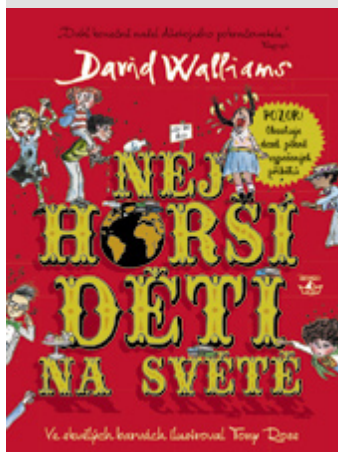
V roce 2008 napsal svou první knihu pro děti. Literární kritici jej dnes označují za nového Roalda Dahla. Jeho vyprávěčsky brilantní příběhy s překvapivou pointou a černým humorem dávají tomuto označení za pravdu.

Nejhorší děti na světě

Přeložila Veronika Volhejnová

Jste připravení setkat se s nejhoršími dětmi na světě? Seznamte se s pěti příšernými kluky a pěti hroznými holkami! Třeba s Žofkou, která stojí jen o jedno: válet se celý den na válečce a koukat na telku. Není divu, že se jí stane ta hrozná věc, o níž se tady snad ani nebudeme zmiňovat! Nebo se Slintou Samem slintajícím tak, že se na školním výletě dostane do strašného průšvihů! A nezapomeňte ani na Brečivou Bertu, ubulenou holku, která si příšerně vymýšlí!

David Walliams tentokrát sepsal sbírku deseti báječně zlomyslných historek, ilustrace opět nakreslil geniální Tony Ross, světoznámý britský autor dětských knih a ilustrátor. Jeho první kniha vyšla v roce 1972 – od té doby jich napsal více než sto a další ilustroval.

Již vyšlo:

Babička drsňačka, Pan Smraďoch, Kluk v sukních, Malý miliardář, Krysburger, Ďábelská zubařka, Příšerná teta, Dědečkův velký útěk

” Walliamsových knih se jen ve Velké Británii prodalo přes deset milionů výtisků a byly přeloženy do padesáti tří jazyků.

HOLLY SMALEOVÁ

Když bylo autorce série *Geek Girl* patnáct, všimla si jí jedna renomovaná londýnská modelingová agentura a Holly Smaleová se pak dva roky procházela po molech módních přehlídek. Později ovšem vystudovala Bristol University, kde získala bakalářský titul v oboru anglické literatury a magisterský titul v oboru Shakespeare a jeho dílo. Modelingu už samozřejmě dávno zanechala a vydala se na spisovatelskou dráhu. Její start byl neobyčejně úspěšný: hned první stejnojmenný díl

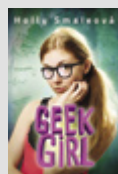
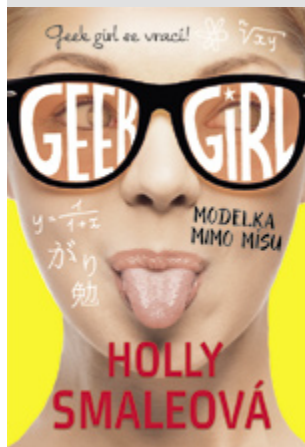
plánované šestidílné série *Geek Girl*, který vyšel v roce 2013 ve Velké Británii, získal velmi prestižní cenu Waterstones Children's Book Prize v kategorii knih pro mládež a dostal se do užší nominace další významné Ceny Roalda Dahla za nejzábavnější knihu, čímž ale výčet ocenění nekončí. I prodeje celé série jsou enormní.

Geek Girl 2 Modelka mimo mísu

Přeložila Veronika Volhejnová

Druhý díl z veleúspěšné série příběhů ze života jedné mimoňky, která se čistou náhodou stala modelkou. Hodně zvláštní modelkou.

Harriet už ví, že modeling ji nezmění, nestane se díky němu oblíbenou, nepřestane být geek, šprtka a mimoňka. Už ví, že být jediný lední medvěd uprostřed deštného pralesa není tak strašné. Ví taky, že průměrný člověk sní za rok tunu jídla, třebaže se její těhotná nevlastní máma ze všech sil snaží toto množství překonat. Co však neví, je, co s ní bude, až se její nevlastní sourozenec narodí. Už teď se rodiče nezabývají skoro ničím jiným než miminkem. Proto Harriet ráda přijme nabídku pracovat jako modelka v Tokiu. Jenže doprovod jí má dělat její praštěná babička! To je fakt trapas. A ještě ke všemu snad na každém rohu potkává krasavce Nicka, do kterého je nešťastně zamilovaná! Jak si tahle modelka z donucení poradí se životem na opačném konci světa?

Již vyšlo:
Geek Girl

MARKA MÍKOVÁ

Marka Míková se narodila v Českých Budějovicích. Vystudovala DAMU, katedru loutkářství, obor režie a dramaturgie. Svou tvořivost a fantazii rozprostřela mezi několik oborů. Věnuje se divadlu, hudbě a literatuře.

Režirovala řadu inscenací pro děti v pražských divadlech Minor a Pídivadlo, v kladenském divadle Lampión, dále v Českém Těšíně, v německém Cvikově a Ravensburgu. Vytvořila a režirovala také několik autorských představení (např. *Matky*, *Podzem* či adaptaci Bunyanovy *Poutníkovy cesty*).

Hraje v dámské kapele Zuby nehty, skládá hudbu a píše texty.

V současné době se věnuje projektu Loutky v nemocnici. Spolu s kolegy navštěvuje děti v nemocnicích a hraje pro ně improvizovaná minipředstavení s loutkami a živou hudbou.

Pán a vrabec

Ilustroval Nikkarin

Hlavním bezejmenným hrdinou příběhu je pán. Žije osaměle v domku se zahradou a celý den cosi pilně píše na počítači. Když se jednoho dne pod střechou domku uhnízdí vrabec, pán se zaraduje: konečně má kamaráda! Brzy se seznámí také se sousedkou a jejím šestiletým synem. Jednoho dne ho sousedka poprosí, jestli by jí syna nepohlídal. A tak ti dva společně stráví den a kluk se skamarádí s vrabcem. Jenže pak události nabírají rychlý, nečekaný spád – kluk onemocní a nedlouho poté vrabec zmizí. Pán má plnou hlavu otázek: Kdypak se kluk vrátí z nemocnice a jestli se uzdraví? A kam se poděl vrabec?

Kniha je bilingvní, anglicko-česká, a její součástí jsou komiksové dvoustrany se samostatnými epizodami ze života tří hlavních postav. Kniha tak plní více funkcí: dospělí z ní můžou předčítat dětem, které ještě neumějí číst. Začínající čtenáři si mohou louskat komiksy. A těm, kteří se už učí anglicky, poslouží kniha rovněž, a to na dvou úrovních: jednodušším, komiksovým textem a obtížnějším, souvislým textem s bohatou slovní zásobou.

**Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.**

LUISA NOVÁKOVÁ

Luisa Nováková (* 1971 v Brně) je spisovatelka, básnířka a překladatelka z polštiny. V současnosti působí v Ústavu české literatury brněnské filozofické fakulty. Je autorkou několika knih pro mládež a pro dospělé čtenáře, žánrově se její próza řadí k fantasy a k historické beletrii, v knize *Šlépěj královny Jadwigy* převyprávěla polské pověsti. Její romány *Sestra volavek* a *Kámen vládců* byly oceněny Zlatou stuhou za rok 1998.

Bílí havrani

Ilustroval Pavel Trávníček

Historický fantasy příběh se odehrává ve smyšlené zemi a v čase odpovídajícím středověku. Neobyčejně strhující děj se točí kolem války o trůn, který pro sebe uchvátí lstivý a intrikánský regent Tyryver. Po smrti krále si totiž vzal za manželku královnu vdovu a stal se otčímem jejích dětí, prince Daérhana a princezny Antaré. Když pak zemře i královna a princ se blíží plnoletosti, která ho opravňuje k převzetí trůnu, Tyryver se ho rozhodne zabít a princeznu Antaré pojmout za ženu. Starý věrný sluha však prince regentův podlý plán prozradí a oba sourozenci uprchnou na sever do skalního sídla zvaného Věže. Tam je čeká jen hrstka zbídačelých obyvatel. Mladý králevic, který se zatím věnoval pouze lovu a měl pověst lehkomyšlného floutka, se postupně dozvídá, jak krutá byla vláda jeho otčima. Králevice trápí výčitky, že jeho nezáměrně přinesl zemi a lidu tolik bídy a strádání, a rozhodne se získat zpět trůn i ztracenou čest. Regent totiž o něm mezitím rozšířil zvěst, že se princ pomátl a unesl svou sestru, do které se zamiloval.

ALENA WAGNEROVÁ

Alena Wagnerová (* 1936) vystudovala biologii a pedagogiku, později dálkově divadelní vědu a komparatistiku. Od roku 1969 žije v Saarbrückenu, po roce 1989 střídavě v Saarbrückenu a v Praze. Píše a publikuje od začátku 60. let, zejména sociologické studie, literární eseje a prózy. V centru jejího zájmu stojí především silné ženské osobnosti (S. Nádherná, M. Jesenská, B. Němcová, Toyen aj.), dále Franz Kafka a jeho rodina. Systematicky se už léta zabývá česko-německými vztahy. Píše česky i německy a její knihy vycházejí v Německu i u nás. Z česky publikovaných jmenujme *Dopisy Mileny Jesenské* (1998), *České ženy* (2003), pojednání o Kafkově rodině *V ohnisku nepokoje. Hermann Kafka a jeho rodina* (2003), dva svazky rozhovorů s Němci a Čechy ze Sudet – *Odsunuté vzpomínky* (1993), *Neodsunuté vzpomínky – česká skutečnost v pohraničí* (2001), publikaci o německých odpůrcích nacismu v Československu *A zapomenutí vejdemo do dějin* (2010), biografii *Sidonie Nádherná* (2010), studii o Janu Nádherném a jeho vztahu k ženám *Bol lásky prodejně* (2013) a biografii *Milena Jesenská* (1996, 2015). *Jak Marta zkrotila draka* je autorčinou první knihou pro děti.

Jak Marta zkrotila draka

Ilustrovala Jitka Němečková

Ve své první knize pro děti zpracovala renomovaná spisovatelka Alena Wagnerová pro dnešní dobu velmi inspirativní provenšálskou legendu o svaté Martě. V pohádkách a pověstech bývá boj s draky zpravidla záležitostí mužů, zmíněná legenda je v tomto ohledu výjimkou.

Svatá Marta z Betánie byla i se svými sourozenci vyhnána z Palestiny a nový domov našla poblíž dnešní Marseille. Obyvatele nedalekého městečka Nerluc sužoval už léta drak Tarasque, který požíral dobytek, koně i lidi, ničil pole a úrodu. Všechny pokusy jej přemoci skončily nezdarem. Bezradní Nerlučané se ve své tísní obrátili s prosbou o pomoc na svatou Martu.

” Příběh svěťce, která svým zpěvem porazila draka, v sobě ukrývá mnoho významů: Otevírá stále aktuální otázku, zda násilí je vždy tou nejlepší odpovědí na násilí.

Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.

JUDITH KERROVÁ

Judith Kerrová (* 1923), britská spisovatelka s německými kořeny (její otec Alfred Kerr patřil do nástupu fašismu k nejdůležitějším německým divadelním kritikům a novinářům), se řadí po bok velkých autorů dětské literatury 20. století. Její knihy, přeložené do bezpočtu jazyků, se staly oceňovanou klasikou. České děti se s její tvorbou mohly setkat zatím jen

díky mimořádně milé ilustrované knize *Na svačtinu přišel tygr*. Kerrovou proslavila především volná trilogie o jejím alter egu, holčice, později dívce a ženě Anně. V prvním dílu *Jak Hitler ukradl růžového králíčka* zpracovala z perspektivy devítileté hrdinky vlastní zážitky dítěte, které muselo s rodiči a bratrem uprchnout z fašistického Německa.

Photo © Justin Sutcliffe

Jak Hitler ukradl růžového králíčka

Přeložila Dominika Křestánová

Představte si, že ve vaší rodné zemi se začíná všechno měnit. Pro některé lidi jsou tyhle změny smrtelně nebezpečné. A mezi ně patří i váš táta. Přesně tohle zažívá v roce 1933 malá Anna. Dosud měla běžné starosti školačky, ani si moc nevšímalala plakátů s kníratým mužem vylepených všude po městě. Ale jednoho dne její tatínek zmizí a zanedlouho ji a jejího bratra Maxe maminka odváží v děsivém utajení pryč od všeho, co Anna dosud tak důvěrně znala, od domova, kamarádů i milovaných hraček. Stávají se z nich uprchlíci s nejistou budoucností...

Photo © Justin Sutcliffe

RICHARD ADAMS

Richard Adams (1920–2016) je jedním z nejoblíbenějších britských autorů knížek pro děti. Proslavil ho jeho vůbec první vydaný román *Daleká cesta za domovem* (Watership Down, 1972), který se dočkal obrovského čtenářského úspěchu doma i v zahraničí a záhy i zdařilé animované verze filmové a seriálové.

Mezi další významné autorovy knihy pro děti patří *Příběhy z Kamenitého vrchu* (Tales from Watership Down, 1996), v nichž se Adams vrátil ke svým králičím hrdinům, dále román *Šardik* (Shardick, 1974) nebo soubor povídek *Železný vlk* (Iron Wolf and Other Stories, 1980). Richard Adams psal i pro dospělé čtenáře, např. romány *Morovní psi* (The Plague Dogs, 1977) nebo *Dívka na houpačce* (The Girl in a Swing, 1980).

Daleká cesta za domovem

Přeložila Jitka Minaříková

Richardu Adamsovi trvalo mnoho měsíců a musel si vyslechnout sedm zamítavých odpovědí, než našel nakladatele pro svůj dobrodružný román *Daleká cesta za domovem*. Poprvé vyšel v roce 1972 a od té doby patří do zlatého fondu světové literatury, prodalo se ho přes padesát milionů výtisků po celém světě a stal se předlohou animovaného filmu, seriálu i několika počítačových her.

Králičí kolonie si kvůli necitlivému lidskému zásahu do krajiny musí hledat nový domov. Skupinku vede rozvážný, charismatický Lískáč. V četných bojích, ať už s liškou či nepřátelskými králíky, přebírá velení rozený vojevůdce Hlavoun. S překážkami na cestě si zase dovede poradit bystrý vynálezce Ostružník. Před veškerým nebezpečenstvím své druhy spolehlivě varuje Pětík, který je sice nejmenší, zato nadán jasnozřivostí.

Adamsovo králičí podobenství o lidské společnosti si svým osobitým humorem, napínavým vyličením strastiplné pouti za svobodou i znamenitou charakteristikou více či méně sympatických zvířátek získalo srdce dětských i dospělých čtenářů celého světa.

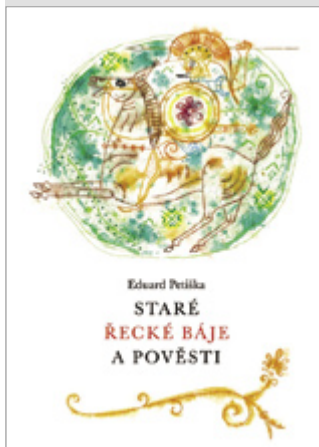
O d b o r n á a p o p u l á r n ě n a u č n á l i t e r a t u r a

EDUARD PETIŠKA

Eduard Petiška (1924–1987), od jehož smrti uplyne v letošním roce 30 let, byl český spisovatel knih pro děti, mládež i dospělé, překladatel, básník, dramatik, ale i editor V. Dyka, F. Hrubína či E. Frynty. Jeho knihy byly přeloženy do několika desítek jazyků, *Staré řecké báje a pověsti* si však mezi nimi dodnes uchovaly klíčové postavení.

Staré řecké báje a pověsti

Kniha *Staré řecké báje a pověsti*, zřejmě nejznámější dílo Eduarda Petišky, obsahuje příběhy z řecké mytologie převyprávěné pro děti a mládež. Navštívíme v nich rozmanité kraje, seznámíme se se záhadnými mytickými bytostmi (Amazonkami, Atlantem, Kentaury), podivuhodnými zvířaty a děsivými obludami (Kerberem, Medúzou nebo Sfingou). Poznáme moc i slabost olympských bohů (Dia, Athény, Afrodity, Apollona, Dionýsa či Poseidona) a v úžasu budeme sledovat odvážné skutky a dobrodružství bájných hrdinů (Herakla, Thesea, Achilla, Persea, Odyssea nebo Oidipa). Petiškova kniha ale nepředkládá jen jakési „dávné mýty“, je nadčasovým obrazem lidského života, překážek a strachů, které člověk musí překonávat. Starověké hrdiny můžeme vnímat jako obyčejné lidi, které známe ze svého okolí. I oni mají typické lidské vlastnosti, které je ženou do záhuby, nebo jim naopak pomáhají vyrovnat se s nezdarem. A to je srozumitelné v každé době a ve všech jazycích, do nichž kniha byla přeložena (kupř. ve Francii dosáhla kolem pětadvaceti vydání a stala se školní četbou). I u nás se *Starověké báje a pověsti* dočkaly od roku 1958, kdy poprvé vyšly, více než patnácti vydání a od té doby oslovily několik generací čtenářů.

” Vydání doprovázejí půvabné a mimořádně zdařilé ilustrace profesora Zdenka Sklenáře. Kniha zároveň vychází i ve speciální úpravě jako bibliofilie.

CAROLYN ABBATEOVÁ, ROGER PARKER

Carolyn Abbateová (* 1956) studovala muzikologii na Yaleově a Princetonské univerzitě. Učí na významných univerzitách, má za sebou rozsáhlou badatelskou a publikační činnost. Dějinám opery se věnovala i ve svých dvou předchozích knihách *Unsung Voices* a *In Search of Opera*.

Roger Parker (* 1951) je anglický muzikolog působící v Londýně, věnuje se mimo jiné kritickému vydávání partitur Donizettiho oper. Stejně jako Carolyn Abbateová je autorem dalších knih věnovaných operě, např. průvodce Verdiho operami nebo průřezového díla *Remaking the Song: Operatic Visions and Revisions from Handel to Berlioz*.

Dějiny opery Posledních 400 let

Přeložil Robert Novotný

Dějiny opery zasvěceně rozebírají mnohá díla největších skladatelů, od Monteverdiho a Händela přes Mozarta a Verdiho až po Wagnera, Strausse, Pucciniho, Berga či Brittena. Autoři čtivě líčí i společenské, politické a literární pozadí opery, ekonomické souvislosti a neustávající polemiky, které vývoj opery po staletí doprovázejí. Ústředním tématem knihy je zkoumání napětí – mezi hudbou a slovy, mezi postavami a pěvci –, které operu oživuje a sytí. V polemické závěrečné kapitole autoři zkoumají problém, kterému opera čelí v posledním půlstoletí, kdy prakticky nevznikají žádná nová operní díla, a pokud ano, obvykle nenaleznou trvalé místo na repertoáru. Přesto je poselství této knihy oslavné. Většina dnes živých a oblíbených operních děl sice vznikla v Evropě hluboké minulosti, opera jako umělecká forma je však i nadále neobyčejně životaschopná a podnětná. I nadále lidi fyzicky, psychicky, emocionálně i intelektuálně proměňuje a vyjadřuje lidskou zkušenost způsobem, kterého žádná jiná forma umění nemůže dosáhnout.

Kniha vychází ve spolupráci s nakladatelstvím Dokořán.

„Záběr této knihy, odbornost autorů i její čtivost z ní dělají nejlepší práci podobného rozsahu, která byla kdy na toto téma napsána.“

– *Times Literary Supplement*

JAN R. HRDINA

Mgr. Jan Hrdina (* 1980) vystudoval historii a klasickou archeologii na Filozofické fakultě MU v Brně a vzdělání si rozšířil studiem historie na University of Groningen v Nizozemí. Od roku 2001 píše, publikuje a překládá, pracoval též jako redaktor a fotograf. V současnosti je publicistou a historikem na volné noze. Jako odborný konzultant se podílel na přípravě expozic v pražských památkových objektech, na projektu na podporu výuky dějepisu i projektech filmových a dokumentárních. Specializuje se na starší dějiny Británie, zejména Skotska, antiku a středověké dějiny. Je autorem knihy *Skotsko – Země dávných tajemství* a stejnojmenného seriálu Českého rozhlasu. Z angličtiny přeložil knihu *MacBeth – velekrál skotský*. Jako redaktor se podílel na překladech knih z francouzštiny a němčiny. Rád cestuje, v roce 2009 se účastnil české expedice Brazílie Encantada, pátrající po pozůstatcích vyspělé indiánské civilizace.

Skotsko Země dávných tajemství Rozšířené vydání

Kdo a proč budoval megalitické stavby? Žil skutečně král Artuš? Jaké tajemství skrývá Rosslynská kaple? Žije ve skotských jezerech dávno vyhynulý tvor? A kým byl ve skutečnosti William Wallace? Autor na základě vlastní zkušenosti a studia objasňuje v patnácti poutavých kapitolách nejasné, pozoruhodné či prakticky neznámé jevy skotských dějin od doby kamenné po 20. století. Kniha však čtenáře seznamuje také se skotskými tradicemi, legendami, literaturou a samozřejmě bohatou a dramatickou historií, která utvářela charakter hrdého národa i tvář obdivuhodné a krásné země.

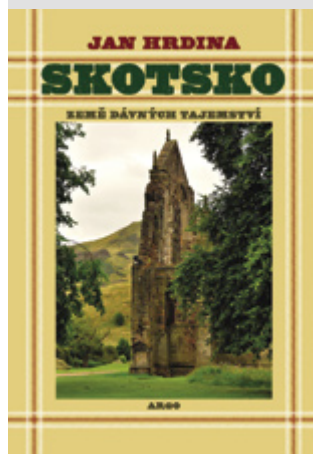

Photo © MAFRA - Jan Sváček

JAKUB POKORNÝ

Jakub Pokorný (* 1976) vystudoval masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 1998 pracuje jako reportér v Mladé frontě DNES. Od článků o politice a kriminalitě si odskakuje k psaní pravidelných sloupků o české krajině Český výletník v příloze Víkend. Ty už vycházejí od jara 2014. Několik knih už vydal v malých nákladech, např. *Literární toulky Mělnickem a Kokořínskem* (1997) nebo životopis Karla Hynka Máchy (2004).

Výletník

Je hezčí Frýdek, nebo Místek? Jak vypadá „cesta kolem Světa za 80 minut“? Je Bavorov opravdu, co jsou Vodňany, jak se zpívá v lidové písničce, a kde je střed České republiky a proč není jen jeden? Objevování české krajiny může být dobrodružstvím a hravou „bojovkou“, jak ukazují sloupky *Český výletník*, které vycházejí už tři roky v MF DNES v příloze Víkend. Kniha *Výletník* Jakuba Pokorného shrnuje 100 sloupků s mapkami a fotkami, z nichž některé jsou úplně původní a v novinách nikdy nevyšly.

Výběr ze sloupků „Český výletník“, které vycházejí každý týden ve Víkendu DNES.

HENRIK SVENSEN

Henrik Svensen (* 1970) je profesor geologie na univerzitě v Oslu. Kromě vědecké činnosti se věnuje psaní populárních knih s geologickou tematikou, jež se těší širokému čtenářskému zájmu. Umí psát srozumitelně a vstřícně o přírodních vědách, jak dokazuje i jeho první kniha na přírodovědné téma s názvem *Konec se blíží. O přírodních katastrofách a společnosti* (Enden er nær. Om naturkatastrofer og samfunn) z roku 2006.

Uhranuti výšinami Dějiny hor a proč nás přitahují

Přeložila Jarka Vrbová

Henrik Svensen, geolog a milovník hor s poetickou duší, múzicky založený, jehož fascinují hory. Rád by sobě i nám svou knihou odpověděl na otázky, proč si lidé hory postupně oblíbili, přestože je děsily a nechápali, proč se k nim přibližovat. Jak jsme je pomalu poznávali – až bez nich někteří z nás nemůžou být. Jak básník Petrarca podnikl namáhavý výstup na Mont Ventoux – jako první jen proto, aby se rozhlédl po kraji. Jaký je charakter hor v Alpách, v Andách, jaká překvapivá horská pásma nás geologicky spojují s Himálajemi.

Pozoruhodná kniha napsaná se skutečným potěšením z vyprávění, ovšem plná hlubokých znalostí, která nezapře autorovu vědeckou erudici. Ačkoli se leckterá dramata, která kniha popisuje, odehrála i před mnoha miliony let, neztrácí autorův výklad poutavost a napínavost.

ANDRÉ VAN LYSEBETH

André Van Lysebeth (1919–2004) byl jedním z předních učitelů a propagátorů jógy v Evropě. Dlouho pobýval v Indii, a to v ášramu Svámího Šivánandy v Říšikéši. Je autorem dnes již klasických děl o józe, které všechny vycházejí v českém překladu v nakladatelství Argo. Jsou to: *Učím se jógu*, *Zdokonaluji se v józe*, *Pránájáma – technika dechu*, *Lekce jógy*, *Tantra*, *Omládněte s jógou za 2 × 7 dní*. V nakladatelství Argo vyšel rovněž výběr z jeho časopiseckých článků pod názvem *Čtení o józe*. Nově vychází i posmrtně vydaná kniha *Jóga mysli*.

Jóga mysli

Přeložil Jindřich Vacek

Sedmá, posmrtně vydaná kniha André Van Lysebetha se nezaměřuje na tělesná cvičení, ale na lidskou mysl. Autor nás v ní seznamuje s takzvanými „mentálními obrazy“, které jsou klíčem k meditaci, umožňující nám lépe čelit každodennímu stresu. O vědecké základy i o pradávné techniky jóginů se opírá jeho výklad, jak se můžeme otevřít nevyčerpatelnému zdroji Života, jímž je síla mysli. André Van Lysebeth propagoval integrální jógu, předpokládající nerozlučné spojení těla a mysli. Jeho četní následovníci najdou v této knize srozumitelný výklad, umožňující jim seznámit se s jógou mysli.

NOVÁ VYDÁNÍ OBLÍBENÝCH DĚL O JÓZE

Učím se jógu

Přeložil Jaroslav Keliš

Autorovo dílo se setkal se širokým ohlasem proto, že Van Lysebeth se neomezuje jen na povrchní popis pozic, ale snaží se zájemci předat samu podstatu jógy. Klade důraz na zdánlivě nepodstatné detaily (relaxace, dýchání, soustředění), které však tvoří s ásanami nedílný celek. Vysvětluje zásady, podle nichž se sestavuje série cviků, i pořadí, v němž je třeba pozice zařazovat. Základní kurz jógy doplňují pokyny týkající se hygieny a stravování.

Pránájáma: technika dechu

Přeložil Jiří Našinec a Jiří Vízner

Pránájáma je jedna ze základních prací o józe zaměřená na techniku dechu. Prána je souhrn veškeré energie oživující člověka, energie, jejímž nejviditelnějším

projevem – na nějž lze nejsnáze působit – je dech, „dýchání“. Proto se hathajógin plně soustřeďuje na dýchání, aby ovládal všechny potenciálně v něm existující energie, a tak dosáhl dokonalé harmonie s tímto vesmírem, v němž žije.

Zdokonaluji se v józe

Přeložila Marie Herrmannová a Věra Knížetová

Kniha *Zdokonaluji se v józe* navazuje na předcházející autorův titul *Učím se jógu* a tvoří logický přechod od hathajógy k radžajóze. V knize najdeme řadu dalších ásan, o něž je možné doplnit už zvládnutou sérii, asi třetina textu je věnována jóginově životosprávě (důraz je kladen na zažívání, relaxaci, některé zvláštní hygienické návyky a na pokyny týkající se spánku). V poslední části se čtenář seznámí se základy jógy mentální, především s koncentračními cvičeními a technikami meditace.

Tantra: kult ženského principu aneb jiný pohled na život a sex

Přeložil Jiří Vízner

Tantrismus zdůrazňuje, že v absolutně nerozlišeném bytí se nejdříve probouzí vědomá energie, která je také Matkou světa. Stejně jako v indickém myšlení mají všechny předměty a bytosti stejný původ, liší se pouze stupněm soudržnosti, hutnosti a uspořádáním. Daná ideová soustava představuje životní praxi a návody k proniknutí k oněm silám utajeným v našem nitru.

WOJCIECH EICHELBERGER

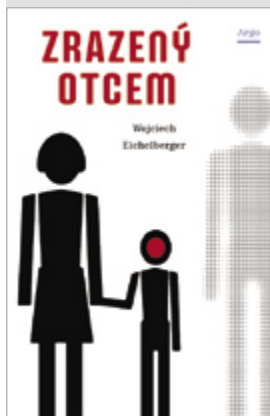
Wojciech Eichelberger (* 1944) je polský psycholog, psychoterapeut, kouč a spisovatel. Po absolvování studia na fakultě psychologie Varšavské univerzity v roce 1968 pracoval více než dva roky v psychiatrických léčebnách – mj. v experimentálním oddělení léčby, v terapii s alkoholiky. Roku 1973 spoluzaložil Oddělení terapie a vývoje osobnosti OTIRO (Oddział

terapii i rozwoju osobowości) a o 5 let později stál u zrodu Psychoedukační laboratoře, první instituce v Polsku zabývající se psychoterapií, tréninkem a školením (koučinkem). Zcela zásadní vývoj pro něj mělo absolvování stipendijního programu Institutu Psychoterapie Gestalt v Los Angeles, kde se setkal se zen-buddhismem. Od roku 2004 je spoluvůdcem a ředitelem varšavského Institutu Psychoimmunologie (IPSI). Ve svých vzdělávacích a terapeutických projektech se zaměřuje na koncepci integrální terapie, která kromě psychiky bere ohled také na tělo, energii a spiritualitu člověka. Je autorem knih a článků z oboru psychologie, fejetonů a esejů v mnoha polských denících a časopisech, spolupracoval na přípravě televizních pořadů popularizujících psychologii jako vědu, podílel se i na pořadu televize TVP2 s názvem *Okna*.

Zrazený otcem

Přeložila Dorota Müllerová

První kniha známého polského psychologa, psychoterapeuta, spisovatele a buddhisty Wojciecha Eichelbergera přeložená do češtiny se snaží nabídnout pomoc mužům, kteří vyrůstali bez mužských vzorů, vylicít, v čem spočívá „zrada“ rodiče a jaké jsou negativní důsledky otcovy nepřítomnosti v rodině pro psychologický vývoj a chování. Co se děje s „nepřítomným“ otcem? A co s unavenou, přepracovanou matkou? Jak se tyto v dětství nabourané rodinné vztahy odrazí na životě v dospělosti? Proč zrazený syn tak často sám zraňuje, když se stane otcem? To jsou jen některé z otázek, na něž autor hledá odpovědi. Společně s ním budeme sledovat jednotlivé kroky v životě chlapce, jehož opustil otec, protože všechny tyto události jsou následovány konkrétními emocemi, které mají své dramatické následky, ovlivňují psychiku, působí na další osudová rozhodnutí a určují přístup k životu. Takováto postupná a hloubková analýza pomůže lépe rozpoznat a uchopit podstatu problému. Poukazuje také na hodnotu rodinných vztahů a nabízí možnosti řešení jednotlivých problémů.

Připravujeme:

Žena bez viny a studu

GABRIEL GÖSSEL

SEM Katalog Katalog gramofonových jehel firmy SEM

Když v roce 1887 přihlásil vynálezce Emile Berliner na patentovém úřadě gramofon a gramofonovou desku, jistě netušil, že stojí u zrodu průmyslového odvětví, které změnil svět. Se zvyšující se oblibou hudby reprodukované ze šelakových gramodesek strmě rostla i spotřeba jehel – na přehrání každé strany gramodesky totiž měla být použita vždy jen nová jehla.

Tato knížka přináší životní příběhy rodiny Semlerů, majitelů plzeňské železárny a drátovny produkující od svého založení široký sortiment výrobků pro každodenní použití a to včetně gramofonových jehel.

Příběh významné německo-židovské rodiny Semlerů je ale zajímavý nejen pro dnešní sběratele malebných krabiček na gramofonové jehly. Publikace na pozadí dějinných událostí seznamuje s podnikatelským prostředím vládnoucím v habsburské monarchii i v nové republice.

A ony krabičky s jehlami do gramofonů? Ty jsou vlastně již jen takovou zářivou auroou pomyslného pomníku, kterým tato knížka chce vzdát poctu nejen několika generacím rodiny Semlerů, ale i všem podnikatelům „baťovského“ naturelu, kteří se prostřednictvím výrobků svých firem proslavili doma i daleko za hranicemi.

Kromě pokusu o katalogizaci všech známých druhů krabiček s jehlami z produkce československé firmy SEM jsou na závěr obrazové části zařazeny i krabičky z produkce zahraničních firem, kterým se při objednávce určitého počtu krabiček domácími prodejci gramodesek vyplatilo opatřit je potiskem v češtině. A že ta čeština nebyla vždy gramaticky korektní? O to příjemnější náladu dnes navozují...

JAMES SHAPIRO

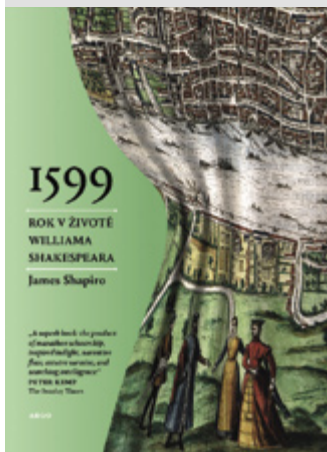
James Shapiro (* 1955) je světově uznávaný americký akademik a autor, kterému se zcela výjimečným způsobem daří spojovat odbornou erudici s poutavým stylem přístupným širší čtenářské veřejnosti. Narodil se a vystudoval v New Yorku, kde také od roku 1985 působí jako profesor anglické a srovnávací literatury na Columbia University.

Zabývá se literaturou v období raného novověku, zejména pak alžbětinskou dobou a dílem Williama Shakespeara. Mezi jeho publikace patří např. *Rival Playwrights: Marlowe, Jonson, Shakespeare* (*Dramatici rivalové: Marlowe, Jonson, Shakespeare*, 1991), *Shakespeare and the Jews* (*Shakespeare a židé*, 1996), *1599: Rok v životě Williama Shakespeara* (*1599: A Year in the Life of William Shakespeare*, 2005) nebo *The Year of Lear: Shakespeare in 1606* (*Rok Leara: Shakespeare v r. 1606*, 2015). Je členem představenstva britské Královské shakespeareovské společnosti (Royal Shakespeare Company) i americké Folger Shakespeare Library.

1599. Rok v životě Williama Shakespeara

Přeložila Kateřina Hilská

Jak se z talentovaného dramatika a básníka stal jeden z největších autorů v dějinách literatury? V Shapirově nebývale živém líčení můžeme sledovat, co Shakespeare v roce 1599 četl, jaké hry viděl a s kým spolupracoval, stejně tak jako dějinné události, které hýbaly alžbětinskou Anglií. Výsledek už známe: v tomto událostmi nabitém roce Shakespeare investuje do nového divadla Globe a po večerech (!) napíše hned čtyři hry – *Jindřicha V.*, *Julia Caesara*, *Jak se vám líbí* a konečně *Hamleta* – snad nejobdivovanější hru všech dob. S tím, jak se dozvíme, co k jejich vzniku vedlo, se prohloubí i naše porozumění a při příští návštěvě divadla uvidíme své oblíbené postavy zase v jiném světle.

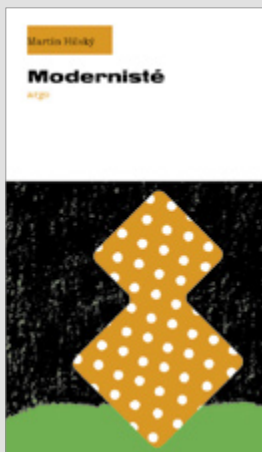
Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.

” V Shapirově nebývale živém líčení můžeme sledovat, co Shakespeare v roce 1599 četl, jaké hry viděl a s kým spolupracoval, stejně tak jako dějinné události, které hýbaly alžbětinskou Anglií. Výsledkem jsou *Jindřich V.*, *Julius Caesar*, *Jak se vám líbí* a *Hamlet* – snad nejobdivovanější hra všech dob.

Edice Specula se věnuje literární kritice, teorii a historii. Přináší kvalitní, často esejisticky laděné texty o literatuře od zajímavých českých i zahraničních autorů. Nejedná se přitom o edici vymezenou tematicky či žánrově; kritériem výběru je tu především sdělnost, živost podání a čtivost, spojená s pronikavým autorským viděním literatury. Prvním svazkem edice byla legendární práce Harolda Blooma *Úzkost z ovlivnění*.

MARTIN HILSKÝ

Martin Hilský (* 1943) je přední český anglista a překladatel, profesor anglické literatury na FF UK. Je držitelem mnoha ocenění, mezi nimiž vyniká Cena Josefa Jungmanna, Státní cena za překladatelské dílo či Řád britského impéria. Vedle kompletního díla Williama Shakespeara přeložil a zasvěceným komentářem doprovodil řadu dalších angloamerických velikanů, namátkou D. H. Lawrence, Johna Steinbecka, J. M. Syngea či T. S. Eliota.

Modernisté

Modernisté pojednávají o čtyřech klíčových osobnostech moderní anglické literatury: o T. S. Eliotovi, Jamesi Joyceovi, Virginii Woolfové a D. H. Lawrenceovi. Ve čtveřici zasvěcených esejí ukazuje Martin Hilský, co jednotliví autoři znamenali pro soudobý britský i světový literární kontext, jakým způsobem se vymezovali vůči existující literární tradici a jak ji naopak rozvíjeli, a především: čím si stále získávají pozornost náročných čtenářů. Hilského výklad v sobě přitom spojuje hlubokou vědeckou znalost tématu se stylistickou lehkostí a esejistickým švihem, který je v českém psaní o literatuře ojedinělý.

Když *Modernisté* vyšli poprvé, v roce 1995, vzbudili nefalšované kritické i čtenářské nadšení a jejich náklad byl brzy rozebrán. Naše druhé, revidované vydání ukazuje, že kniha Martina Hilského dodnes neztratila nic ze svého kouzla, že dodnes dokáže čtenářsky uchvátit i intelektuálně inspirovat – stejně jako to dodnes dokážou díla pojednávaných modernistických velikanů.

ROBERT P. CREASE; ALFRED SCHARFF GOLDBABER

Kvantový moment

Přeložil Pavel Kreuziger

Kvantová fyzika je mimořádně náročný obor, a přesto pojmy a termíny z tohoto pole pronikly i do běžného jazyka – odkazy na princip neurčitosti či paradox Schrödingerovy kočky se objevují v beletrii i jinde, nemluvě o šarlatánech, pro které se slovo „kvantový“ stalo zaklínadlem, díky kterému je možné podstrkávat důvěřivcům všemožné léčebné prostředky a přístroje. Crease a Goldhaber, fyzik a filosof, se ve své knize snaží toto pronikání kvantové fyziky zmapovat spíš na úrovni idejí, přístupů ke světu – „neurčitost“ a „nejistota“ charakterizují postoj, který odmítá svět s pevně vytyčenými rysy ovládaný logickou kauzalitou. Při psaní neztrácejí ovšem ze zřetele vývoj samotné kvantové fyziky, a jejich podvojný výklad tak přináší originální náhled na celou problematiku. Krom fundovaného (byť nutně zjednodušeného) popisu kvantové oblasti se čtenáři dostane množství odkazů na každodenní situace či umělecká díla.

” Populárně naučná kniha dvou autorů, fyzika a filosofa, o principech kvantového světa a jejich souvislosti s kulturou, jazykem a každodenním životem.

DOMINIQUE MOÏSE

Svět jako hra o trůny aneb geopolitika v televizních seriálech

Přeložila Jana Vymazalová

Kniha francouzského významného politologa Dominique Moïseho (* 1946) se neotřelým způsobem zabývá otázkou emocí v dnešním světě, jež vysvětluje na podkladu současných nejpopulárnějších televizních seriálů (*Hra o trůny*, *Dům z karet*, *Okupace*, *Homeland*, ale i *Panství Downton*). Autor upozorňuje na to, že od 11. září 2001 zasahuje světová politika stále více nejen do našeho každodenního života, ale i do naší imaginace. Seriály se staly odkazem stejně tak kulturním jako politickým a skoro se přitom zdá, že jejich scenáristé se díky své intuici stávají lepšími analytiky současného světa než profesionální politologové. Na otázku, jaká emoce tedy nejvíce charakterizuje současnou společnost, Moïse odpovídá: je to strach. Strach z barbarství a vítězství chaosu, jak jej zobrazuje *Hra o trůny*, strach z toho, že dosavadní řád a smysl světa mizí, jež pociťují hrdinové *Panství Downton*, strach z terorismu, který je hlavním tématem série *Homeland* a konečně strach z ruské hrozby, již velmi realisticky zobrazuje norskó-švédský seriál *Okupace*.

” Rozsáhlá esej se zabývá fenoménem televizního seriálu a odrazem současných geopolitických problémů v nejslavnějších z nich (*Hra o trůny*, *Panství Downton*, *Homeland*, *Dům z karet* či *Okupace*).

Kolektiv autorů

Jan Burda (* 1980) pracuje jako filmový výtvarník v Německu a USA (tvořil například vizuální efekty pro *Hru o trůny*), kromě toho ilustruje německé vysokoškolské učebnice biologie.

Sabine Begallová (* 1968) vystudovala biologii a matematiku, je docentkou zoologie na univerzitě v Essenu. Zabývá se smyslovou ekologií, etologií a biologií podzemních savců.

David Storch (* 1970) vystudoval zoologii, je ředitelem CTS a profesorem na katedře ekologie PřF UK. Zabývá se makroekologií, biodiverzitou a ekologickou teorií.

Jan Zrzavý (* 1964) vystudoval zoologii, od roku 1992 působí na PřF JU v Českých Budějovicích, od 2003 je zde profesorem na katedře zoologie. Zabývá se fylogenezí živočichů a evolucí člověka.

Hynek Burda (* 1952) vystudoval zoologii, pracoval v biomedicinském výzkumu, od roku 1994 je univerzitním profesorem a vede katedru obecné zoologie na univerzitě v Essenu. Zabývá se smyslovou ekologií a biologií podzemních savců.

Stanislav Mihułka (* 1973) vystudoval botaniku na PřF JU v Českých Budějovicích. Je šéfredaktorem webu popularizujícího vědu OSEL.cz a portálu českých biotechnologií Gate2Biotech.cz.

Jak se dělá evoluce Labyrintem evoluční biologie

Poznatek, že život na Zemi má své dějiny, že organismy se postupně vyvíjejí a že jim můžeme porozumět pomocí znalosti jejich historie, je jedním z pilířů moderní vědy. Jak ale tohle všechno víme? Jak se dá zkoumat historie života ztracená v hluboké minulosti, z níž se zachovaly kromě pár zkamenělin právě jen ty současné organismy? Dnešní evoluční biologie není spekulativní disciplína, která jen mudruje, zda se organismy vyvíjejí směrem ke stále dokonalejším formám a zda je přirozený výběr tím jediným mechanismem vývoje. Darwinova teorie je sice stále jejím základem, ale evoluční teorie je mnohem rozsáhlejší, zajímavější a v mnohém ohledu překvapivější, než si většina lidí myslí. Máme představu o evoluci biologické rozmanitosti a o tom, co se skrývá za vznikem a zánikem druhů. Tato kniha ukazuje evoluční biologii jako dynamický vědní obor, který nemá problém se začleněním nově objevovaných biologických jevů a který nám umožňuje rekonstruovat a pochopit detailní historii jednotlivých skupin organismů s jejich unikátními evolučními novinkami. Mnoho zásadních věcí sice pořád nevíme, ale i tak máme jedinečný nástroj, jak se vyznat v živých bytostech i sami v sobě.

Historická literatura

VOJTĚCH ZAMAROVSKÝ

Vojtěch Zamarovský (1919–2006), slovenský spisovatel a překladatel, popularizátor dějin a mýtů starověku patřil k zakladatelům žánru literatury faktu v tehdejší Československu. Vystudoval právnickou fakultu, působil však především ve Státním nakladatelství krásné literatury, později se věnoval již jen vlastní tvorbě či překladům z angličtiny, němčiny či francouzštiny. Spolupracoval rovněž s televizí (seriál *Velké civilizace starověku*). Z jeho rozsáhlého a dodnes oblíbeného díla stojí za to jmenovat např. *Za sedmi divy světa*, 1960; *Za tajemstvím říše Chetitů*, 1962; *Na počátku byl Sumer*, 1966; *Bohové a hrdinové antických bájí*, 1969; *Jejich veličenstva pyramidy*, 1977 či převyprávění sumerského *Eposu o Gilgamešovi* (1975), Vergiliovy *Aeneis* (1981), anebo zpracování osudu Egyptana *Sinuheta* (1987).

Za sedmi divy světa

Dnes již klasické dílo známého popularizátora starověkých dějin a plodného spisovatele a jednoho ze zakladatelů žánru literatury faktu v tehdejší socialistické Československu Vojtěcha Zamarovského (1919–2006) vyšlo před více než 50. lety (1960, slovensky, 1963, česky). Od té doby vycházelo znovu a znovu a vždy si našlo nové a nadšené čtenáře. Toto revidované, aktualizované a doplněné vydání s kvalitní obrazovou přílohou zahrnuje mapy, fotografie, klasické i nejnovější rekonstrukce těchto dávno zaniklých starověkých staveb a uměleckých děl. Před námi tak znovu vyvstanou egyptské pyramidy, visuté zahrady Semiramidiny, Artemidin chrám v Efesu, Feidiův Zeus v Olympii, mauzoleum v Halikarnassu, Rhodský kolos a maják na ostrově Faru i se svými pohnutými osudy. Nové vydání zachovává to, co bylo pro knihy Zamarovského tak typické: vyprávění, které přináší kromě zajímavé části dějin a poutavého příběhu i množství historických faktů podaných s velkou zručností, takže i nudná fakta se stávají zajímavou historií. Díky doprovodným textům českého klasického archeologa Ladislava Stančá (* 1977) a dalších badatelů se však daří zasadit historii sedmi divů starověkého světa i do kontextu současného historického bádání.

” Revidované a doplněné vydání dnes již klasické knihy o sedmi dívech starověkého světa (egyptské pyramidy, visuté zahrady Semiramidiny, Artemidin chrám v Efesu, Feidiův Zeus v Olympii, mauzoleum v Halikarnassu, Rhodský kolos a maják na ostrově Faru).

LUKÁŠ REITINGER

Lukáš Reitinger vystudoval historii na Masarykově univerzitě v Brně, kde v současné době i působí. Publikoval celou řadu odborných studií věnovaných moravským a českým dějinám raného středověku. Společně s Martinem Wihodou připravil k vydání sborník *Proměna středovýchodní Evropy raného a vrcholného středověku* (2010) a spolupodílel se na vydání knihy *Královská založení na jihu Čech za vlády posledních Přemyslovců* (2016).

Vratislav II. První král Čechů

Monografie *Vratislav II. První král Čechů* vychází z autorovy doktorské práce obhájené na Masarykově univerzitě v Brně. Nejedná se o klasickou biografii, kterou není možné na základě dochovaných pramenů v případě prvního českého krále napsat tak, aby splňovala požadavky moderního životopisu. Reitinger naopak zvolil metodu analytických sond do Vratislavovy domácí a zahraniční politiky, s důrazem na jeho panovnickou moc. V mnoha ohledech je jeho kniha velmi objevná, protože novou optikou nahlíží dobu druhé poloviny 11. století s důrazem na dobové rituály moci, královskou reprezentaci, rodovou a dědickou politiku, včetně kapitol o územní a mocenské expanzi. Kniha doplňuje velmi bohatý obrazový doprovod.

Kniha vychází
s finanční podporou
hlavního města Prahy.

CAROLINE WALKER BYNUMOVÁ

Caroline Walker Bynumová (* 1941) je americká medievistka, která do svého emeritování působila na Columbijské univerzitě. Ve svém bádání se věnovala především problematice středověké křesťanské zbožnosti. Mezi její nejvýznačnější práce patří monografie *Jesus as Mother: Studies in the Spirituality of the High Middle Ages* (1984), *The Resurrection of the Body in Western Christianity: 200–1336* (1995) a *Wonderful Blood: Theology and Practice in Late Medieval Northern Germany and Beyond* (2007).

Svatá hostina a svatý půst Náboženský význam jídla pro středověké ženy

Přeložila Daniela Orlando

Kniha *Svatá hostina a svatý půst*, napsaná v roce 1988, zevrubným způsobem pojednává o specifických podobách ženské zbožnosti především v období 13. a 14. století. Pronikavě přitom ukazuje, jak byla ženská zbožnost a ženská askeze provázána s ženským vztahem k jídlu, který v mužském prostředí vůbec nenajdeme. Koncept raně středověkého mnišství, jehož podstatou byl přísný půst, podle autorčina soudu v pozdním středověku plně přebraly ženy. Zároveň však půst propojily s eucharistickou zbožností, jež ve svém důsledku vedla k vytváření představ, v němž ženy pojídaly Krista jako svého Boha, a tím se s ním tělesně nejen ztotožňovaly, ale i spojovaly. Hlavními hrdinkami její knihy jsou ale nejen ženské poustevnice, ale i nejrůznější mystičky, na něž mužská středověká společnost pohlížela s velkou ostražitostí. Kniha *Svatá hostina a svatý půst* tak představuje jeden z nejoriginálnějších pokusů o genderově pojatou historii středověku.

Kniha vychází
s finanční podporou
hlavního města Prahy.

GIAN LUCA POTESTÀ

Gian Luca Potestà (* 1952) působí jako profesor středověkých dějin na Università Cattolica del S. Cuore v Miláně. Věnuje se především problematice církevních a náboženských dějin s důrazem na apokalyptickou a vizionářskou literaturu. K jeho nejvýznamnějším knihám patří *Storia ed escatologia in Ubertino da Casale* (1980), *Il tempo dell'apocalisse. Vita di Gioacchino da Fiore* (2004). Nejnověji pak společně s Giovannim Vianem publikoval v roce 2014 *Dějiny křesťanství – Storia del cristianesimo*.

Poslední Mesiáš Prorocství ve středověku

Přeložila Helena Lergetporer

V knize *Poslední mesiáš* z roku 2014 autor zpracovává zrození legendárního motivu posledního císaře jako apokalyptické figury spojované s koncem světa a druhým příchodem Krista a Posledním soudem. Na základě dobové vizionářské a apokalyptické literatury sleduje zrození tohoto náboženského mýtu v pozdně antickém a byzantském prostředí, resp. jeho proměnu podmíněnou novými politickými a kulturními skutečnostmi vrcholného a pozdního středověku, kdy v době střetu papežství s císařstvím apokalyptický poslední císař získával podobu Karla Velikého, Fridricha II. Sicilského či dokonce Karla IV.

Kniha vychází
s finanční podporou
hlavního města Prahy.

TOMÁŠ SNIEGOŇ

Tomáš Sniegoň (* 1965) je historik a publicista, spolupracovník Českého rozhlasu, který pracuje v Centru pro evropská studia na univerzitě v Lundu. Vedle řady novinových článků a studií je autorem knih *Tváří v tvář Severu* (2012) a *Lubjanka III. patro. Svědectví předsedy KGB z let 1961–1967 Vladimíra Semičastného* (1999).

Zmizelá historie Holocaust v české a slovenské historické kultuře

Přeložila Zuzana Krotovýchová

Autor hledá v knize *Zmizelá historie* odpověď na otázku, proč se z české a slovenské historické paměti vytratilo slovo holocaust, a to i přesto, že jak v Protektorátu Čechy a Morava, tak i ve formálně samostatném Slovenském štátu došlo k vyvraždění několika set tisíc obyvatel židovského původu. Příčiny nachází jak v konstruování historické paměti v době komunistické diktatury, tak ve vědomém opomíjení židovské otázky po roce 1989, ve způsobu traktování druhé světové války v českém a především slovenském prostředí, v proměnách výkladu protiválečného odboje i kolaborace ve válečných letech, resp. v jen obtížném vyrovnávání se Čechů a Slováků s vlastní minulostí 20. století.

PHILIPP THER

Philipp Ther (* 1967) vystudoval dějiny a sociologii na univerzitách v Řezně, Mnichově, Georgetownu a Berlíně. V současné době působí jako profesor kulturních dějin na univerzitě ve Vídni. Ther je autorem několika knih věnovaných dějinám 19. a 20. století. Do češtiny byly prozatím přeloženy *Nový pořádek na starém kontinentě* (2016) a *Národní divadlo v kontextu evropských operních dějin. Od založení do první světové války* (2008).

Temná strana národních států

Etnické čistky v moderní Evropě

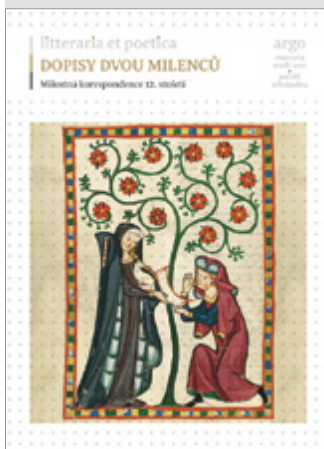
Přeložila Zuzana Schwarzová

V knize *Temná strana národních států* se autor věnuje etnickým čistkám a vyhnáním v Evropě ve 20. století. Stranou přitom ponechává problematiku holocaustu, která podle jeho názoru představuje zcela specifický a svébytný způsob rasově zdůvodňovaných čistek. Srovnávacím způsobem analyzuje vyhánění a etnické čistky před první světovou válkou, resp. těsně po ní, meziválečný status quo, v němž byla vedena napříč evropskými státy debata o ochraně národnostních menšin. Velkou kapitolu představují návrh na řešení národnostních otázek na konci druhé světové války, resp. vyhnání Němců z Polska a Československa. Stranou však neponechává ani vyhánění a transfery obyvatelstva v Sovětském svazu po celé období jeho existence. Svě zkoumání problému pak dovádí až do konce 20. věku v souvislosti s válkami v bývalé Jugoslávii, přičemž nalézá velké paralely těmito etnickými čistkami a etnickými čistkami na Balkáně v první polovině minulého století.

Dopisy dvou milenců

Přeložila Jana Daňhelová

Tzv. pseudoabélardovská korespondence vychází ze sbírky nazvané *Listy dvou milenců* (Epistulae duorum amantium). Jedná se o 116 středověkých milostných dopisů, respektive jejich fragmentů, pocházejících pravděpodobně ze 12. století. Jediný známý opis (vzniklý rukou správce knihovny kláštera v Clairvaux Jeana de Woëvre ve druhé polovině 15. století) byl nalezen v teprve v 70. letech a od počátku vyvolává řadu otázek. Není jasné, kdo je autorem, ani zda se jedná o reálnou milostnou korespondenci, nebo jde o fiktivní výtvor v rámci rétorického žánru *ars dictaminis*. Jisté paralely v naznačené životní situaci a vztahu milenců však vzbudily u části vědecké veřejnosti domněnku, že by se mohlo jednat o původní korespondenci mezi Abélardem a Heloisou z dob jejich nejintenzivnějšího milostného vzplanutí. Spor o autenticitu dopisů a Abélardovo autorství probíhá v odborných kruzích dodnes. V jeho kontextu někdy naneštěstí zanikají literární kvality samotných dopisů, které jsou považovány za nejkrásnější (a také nejdelší) sbírku středověké milostné korespondence. Kromě epistolárních pasáží obsahují i krátké básně, jeden z mála příkladů středověké latinsky psané lyriky.

Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.

OTA Z FREISINGU

Ota z Freisingu (1112–1158) se narodil jako syn rakouského markraběte Leopolda III. Babenberského a jeho druhé manželky Anežky z Waiblingenu, dcery císaře Jindřicha IV. Byl spřízněn s předními říšskými rody (rakouskými markrabaty Leopoldem IV. a salcburským arcibiskupem Konrádem, německým králem Konrádem III. i pozdějším císařem Fridrichem Barbarossou – jehož skutky sepsal v díle *Gesta Frederici*). Studoval ve Francii, inicioval založení cisterciáckého kláštera Heiligenkreuz (1131) v Dolním Rakousku, pozdějšího rodového pohřebiště Babenberků, a účastnil se 2. křížové výpravy (1147). Coby biskup v bavorském Freisingu (1138) prosazoval ve své diecézi církevní reformu a tamní katedrální škola se díky němu stala důležitým centrem vědy a duchovního života.

Kronika aneb O dvou obcích

Přeložil kolektiv překladatelů pod vedením Jany Nechutové

Kronika aneb O dvou obcích (*Chronica sive Historia de duabus civitatibus*) je nejvýznamnějším dílem Oty z Freisingu. Zahrnuje dějiny světa od stvoření, biblické a starověké období (zde čerpal ze starších autorů, např. Orosia, Jeronýma či Eusebia), které dovedl až do své současnosti (v těchto pasážích poskytuje řadu cenných zpráv). Ota spis rozdělil do sedmi knih, v nichž v rámci svého výkladu světových dějin staví do protikladu Jeruzalém a Babylón – nebeské a pozemské království, v osmé knize pak pojednává o Posledním soudu.

Kniha vychází
s finanční podporou
hlavního města Prahy.

Aaronovitch, Ben	80, 81	Heaney, Seamus	69
Abbateová, Carolyn	112	Heinlein, Robert A.	92
Adams, Richard	109	Hesse, Hermann	59
Artusová, Isabelle	79	Heuvelt, Thomas Olde	85
Autissierová, Isabelle	46	Hickam, Homer	25
Bach, Richard	51	Hilský, Martin	121
Beagle, Peter S.	82	Holdstock, Robert	86
Begallová, Sabine	124	Honig, Michael	33
Benetková, Marie	60	Horiňáková-Civade, Lenka	37
Benitez, Joe	100	Hrdina, Jan R.	113
Bennettová, Clare	40	Hruška, Petr	63
Berlinová, Lucia	66	Chabon, Michael	64
Binet, Laurent	4, 5	Ide, Joe	76
Blume, Judy	28	Ishiguro, Kazuo	67
Brands, H. W.	18, 19	Jogheeová, Magda	61
Brayová, Carys	22	Kerrová, Judith	108
Bukowski, Charles	52	Kettu, Katja	26
Burda, Hynek	124	Khanová, Katie	34
Burda, Jan	124	Kleist, Reinhard	96
Burroughs, William Seward	53	Kocián, Michal	99
Carpenter, Humphrey	73	Kyrö, Tuomas	27
Clarke, Arthur C.	83	Leisureová, Constance	43
Colganová, Jenny	78	Ležák, Zdeněk	99
Cornell, Paul	91	Linstedtová, Laura	12, 13
Crease, Robert P.	122	Luján, Marcelo	77
D'Aprix Sweeneyová, Cynthia	14, 15	Manara, Milo	101
de Waalová, Kit	47	Martin, George R. R.	88, 89, 90
Dewilde, Fred	98	Mihulka, Stanislav	124
Dick, Philip K.	85	Mijazawa, Kendži	48
Dobbs, Michael	16, 17	Míková, Marka	105
Eco, Umberto	54	Millman, Dan	49
Eichelberger, Wojciech	118	Moïsi, Dominique	123
Faber, Michel	70	Norsová, Dorthé	44
Fayová, Juliette	23	Nováková, Luisa	106
Fitzgeraldová, Marie	30	Ó Cadhain, Máirtín	55
Frenchová, Dawn	24	Ota z Freisingu	133
Giesbert, Franz-Olivier	31	Parker, Roger	112
Glücková, Louise	68	Patchettová, Ann	50
Goldhaber, Alfred Scharff	122	Pérez-Reverte, Arturo	56
Golding, Michael	41	Petiška, Eduard	111
Gordon, Kim	72	Pokorný, Jakub	114
Gordonová, Jaimy	42	Porter, Richard	71
Gössel, Gabriel	119	Potestà, Gian Luca	129
Haddon, Mark	32	Powers, Tim	93

Pynchon, Thomas	65	Tarttová, Donna	8, 9
Reitinger, Lukáš	127	Ther, Philipp	131
Rothmann, Ralf	10, 11	Tidhar, Lavie	35
Ryanová, Jennifer	29	Tregillis, Ian	95
Saroyan, William	57	Uusma, Bea	45
Shapiro, James	120	Van Lysebeth, André	116, 117
Schwabová, V. E.	38	Vance J. D.	36
Slimani, Leila	6, 7	Vandermeer, Jeff	87
Smaleová, Holly	104	Vargas, Fred	74, 75
Sniegoň, Tomáš	130	Wagnerová, Alena	107
Sobotová, Lenka	62	Walker Bynumová, Caroline	128
Stafford, James	97	Walliams, David	103
Stoker, Bram	58	Zahradníková, Markéta	102
Storch, David	124	Zamarovský, Vojtěch	126
Sullivan, Michael J.	94	Zrzavý, Jan	124
Svensen, Henrik	115		